
HARVARD
COLLEGE
LIBRARY.

QUAESTIONES AESCHINEAE CRITICAE.

DISSERTATIO INAUGURALIS
QUAM SCRIPSIT ATQUE AMPLISSIMI PHILOSOPHORUM
ORDINIS CONSENSU ET AUCTORITATE IN
UNIVERSITATE GRYPHISWALDENSI
AD SUMMOS IN PHILOSOPHIA HONORES RITE CAPESSENDOS DIE XVI MENSIS APRILIS ANNI MDCCCLXXXVII
HORA XII PUBLICE DEFENDET SCRIPTOR

GEORGIUS KLINKE.

ADVERSARII ERUNT:
ULRICH HOEFER, DR. PHIL.
F. W. SCHULZE, DRD. PHIL.
OTTO SEUBERT, CAND. PHIL.

LIPSIAE.
TYPIS HESSE & BECKER, 1887.
(GUSTAV FOCK).

Cap. I.

Loci ex Aeschinis orationibus ab aliis scriptoribus excerpti.

I.

Timarchea.

1. 2. *Οὐδένα πώποτε . . . γραψάμενος*] Maxim. Plan. *προλεγ. εἰς εὑρέσ.* W. V, 368, 24. Anonym. *προλεγ. εἰς εὑρέσ.* W. VII, 57, 8.

Οὐδένα πώποτε — λυπήσας] Hermog. *περὶ ἰδεῶν* W. III, 330, 4 [Sp. II, 370, 18]. Schol. Maxim. Plan. W. V, 462, 23. resp. Johan. Sicil. W. VI, 414, 26.

Οὐδένα πώποτε — 2. *ἐπανορθοῦσιν*] Greg. Cor. *εἰς τὸ π. μεθ. δεινότ.* W. VII, 1182, 25.

Εἰδὼς δ' αὐτόν — γραμματέως] Hermog. *περὶ μεθ. δειν.* W. III, 410, 11. [Sp. II, 432, 12]. Schol. Greg. Cor. W. VII, 1182, 20.

Εἰδὼς δ' αὐτόν — ἐπανορθοῦσιν] Greg. Cor. *εἰς τὸ π. μεθ. δεινότ.* W. VII, 1316, 2.

Ἐπήγγειλα αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν] lex. Cantabr. post lex. Vind. Nauck 341, 9. resp. Harp. v. *δοκιμασθείς* (Suid. ep.) cfr. Schol. ad h. l.

Καὶ ὡς ἔοικεν — ἐπανορθοῦσιν] Hermog. *περὶ μεθ. δειν.* W. III, 435, 8. [Sp. II, 449, 29].

Αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι — ἐπανορθοῦσιν] Stobaeus. florileg. II, 90, 30 M.

1. || *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*[1]): *A.* Greg. *ὦ Ἀθηναῖοι*: Bl. om: Hermog. Maxim. ||

---

1) Utrum singulis locis *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* an *ὦ Ἀθηναῖοι* an aliud scribendum sit, codicibus nequit disceptari. Neque Ortneri de

|| ἐν ante εὐϑ.: om. Maxim. alt. 1. || ἐμαυτόν: Aesch. ἑαυτόν: Greg. Cor. || παρ' ἕκαστα: b. πρὸς ἕκαστα: cett. || δὲ post ὁρῶν: om. Greg. | τὴν πόλιν: B. d. l. τήν τε πόλιν: f. g. Greg. || τουτονί: AB. τοῦτον: g. Greg. || ἐπιδείξω προϊόντος: B. l. προϊόντος ἐπιδείξω: A. g. Greg. 2. εἶναι post ἡγησάμην: om. Greg. || τοῖς ante νόμοις: om. m. || ὀλίγῳ: Aesch. Hermog. Greg. 1316 et 1182, 20. ὀλίγον: Greg. 1182, 25. | τοῦ γραμμ. ἀναγιγν.: Greg. cod. Vind. 1316. cett.: ἀναγιγν. τοῦ γραμμ. || αὐτῷ: Aesch. Greg. 1316. αὐτοῦ: Greg. 1182, αὐτῶν: lex. Cant. || ταυτηνί: B. d. g. l. ταύτην: f. Greg. bis. || ὦ ἄνδρες Ἀϑ.: om. Hermog. || ἐπὶ τοῖς δημ.: A. g. Hermog. Greg. bis. ἐν τοῖς δημ.: Bl. || ἐπανορϑοῦσιν: A. g. Greg. bis. Stob. Hermog. ἐπανορϑοῦνται: Bl., natum excompendio. ||

3. 4. *Τοῦ μὲν οὖν ὅλου — τοῖς κειμένοις*] Greg. Cor. *εἰς τὸ π. μεϑ. δεινότ.* W. VII, 1316, 18.

Οὐκ ἀγνοῶ δέ — πρώτοις λέγειν] Hermog. *π. μεϑ. δειν.* W. III, 435, 12. [Sp. II, 450, 2.]

Ὁμολογοῦνται γάρ — τοῖς κειμένοις] Stob. florileg. II, 92, 7 M.

3. τοῦτο pro τοῦ: Greg. cod. Vind. || post οὗτος habent: αὐτᾷ ab. αὐτῷ: f. ἑαυτῷ: m d g l. Greg. exc. cod. Vind. qui tradit: ἑαυτοῖ. | αὐτοῦ pro αὐτῷ post προεῖπον: Greg. Vind. || βεβιωκότι: Aesch. Greg. Vind. βεβιωκότα: Greg. cett. codd. || μηδὲ pro μή: Greg. Vind. || ὥσπερ pro ὥς γε: Greg. Vind. || ἐξῆν αὐτόν: Bd. ἐξῆν αὐτῷ: f g l Greg. || περὶ μὲν — προειρῆσϑαι: om. Greg. || οὖν: om. m. | 4. δέ: B. l. Hermog. δὲ ὦ ἄνδρες Ἀϑ.: A. Greg. || ὅτι ἅ — λέγειν: Bl. Hermog. ἅ — λέγειν ὅτι: A. g. Greg. exc. cod. Vind. qui habet: ἃ μέλλων ἐρεῖν ἐν πρώτοις λόγοις. cfr. III, 6. || ἤδη ante πρότερον: om. A. g. Greg. || τούτῳ post λόγῳ: om. Greg. || χρήσασϑαι: Blg. χρῆσϑαι: A. Greg. || γὰρ ante τρεῖς: om. Stob. || παρὰ πᾶσιν: Aesch. ἐν ἅπασιν: Stob. πᾶσιν: Greg. || καὶ ante ὀλιγαρχία: om. Greg. || διοικοῦνται — κειμένοις: om. Greg. cod. Mon., ad marg. habet Med. 1. ||

6. *Δράκων*] Harp. v.

11. *Κελεύει γὰρ τὸν χορηγόν* sqq.] resp. Harp. v. *ὅτι νόμος*. (Suid. Phot. lex. 354, 15.)

---

hac re disputatio (Krit. Untersuch. zu Aesch. Reden. München 1886. pg. 12) qua conatur compendia tradita explicare, quidquam nos iuvat: nam et suo explicavit arbitrio et solo nititur codice f, quem ceteris praestare ne ille quidem probavit. Accedit quod intanta describendi neglegentia, quae ubique apparet in omnibus codicibus, omnino nihili est, utrum hoc an aliud traditum sit compendium an nullum. Laudabis igitur Weidnerum, qui in tertia oratione semper ὦ ἄνδρες Ἀϑηναῖοι scripsit.

13. *Ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι — οἱπαλαιοί*] Sopater, *σχ. εἰς στάσεις*. W. IV, 50, 11. *εἰς τὴν Ἑρμογ. τέχνην*: W. V, 20, 22. Maxim. Plan. *σχ. εἰς στ.* W. V, 234, 8 resp. Marcell. W. IV, 222, 12.

|| *γάρ*: Aesch. Sop. om.: Maxim. || *πράττεσθαι*: Aesch. *γίγνεσθαι*: Sop. Maxim. || *τινὸς* pro *τινά*: b. || *ὧν οὐ προσῆκεν*: Aesch. *ὧν μὴ δεῖ*: Sop. Maxim. || *ἐκ τούτου*: A. B. Sop. pr. l. *ἐκ τούτων*: l. Sop. alt. l., propter antecedens *ὧν*, om.: Maxim. || *ἔθεντο*: A. g. Sop. Maxim. *ἔθηκαν*: B. ||

18. *Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον*] Harp. v. (Suid. Phot. 221, 17.)

23. *Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον — προχειροτονεῖν κελεύει*] Schol. in Aristoph. Acharn. 44.

|| Schol. deest in Rav. || *εὐχάς*: Aesch. Aristoph. Laur. om.: cett. || *προχειροτονεῖν — εἴπωσι*: om. schol. || *τότ' ἤδη κελεύει λέγειν*: Aesch. *τότε καὶ δημηγορεῖν κελεύει*: schol. Laur. *τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν*: schol. cett. ||

Καθάρσιον] Harp. v. (Suid. Phot. 121, 8).

καθάρσια Harp. A ex insequentibus.

24. *Σκέψασθε δή — ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων*] Stob. florileg. IV, 71, 22. M.

|| *ὡς καλῶς*: Aesch. *ὡς* ante *οὐκ ἠγνόει* pon. Stob. ||

Ἡ δὲ τόλμα — ἐπιλείπειν] Thom. Mag. 116, 12. R.

25. *Καὶ οὕτως ἦσαν — Ἀριστείδης*] Schol. in Aristid. D. 464, 25. (Fr. 171, 19).

Οὕτως ἦσαν — Ἀριστείδης] Suid. v. *ἀρχαῖον*.

|| *οὕτως*: Aesch. Suid. *ὅτι*: schol. || *ἐκεῖνοι* ante *ῥήτορες*: om. schol. || *ὁ* ante *Θεμιστ.*: om. Bg. l. || *ὁ* ante *Ἀριστείδης*: om. Suid. A B V. ||

Ἀριστείδης — δίκαιος ἐπικαλούμενος] Thom. Mag. 157, 16 R. cfr. schol. ad h. l.

|| *ἐπωνυμίαν ἔχων*: B. g. l. *ἔχων ἐπωνυμίαν*: A. Thom. || *τουτῳί*: A. m. l. *τούτῳ*: abg. *τουτωί*: Thom. || *ὁ δίκαιος*: Aesch. *δίκαιος*: Thom. ||

Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι πάντες sqq.] resp. Dem. 19, 251.

Τοῦτ' ἔστιν — τῶν Ἀθηναίων] *Προλεγ. τῶν στάσεων* W. VII, 38, 11.

|| *τοῦτο*: Aesch. *τοῦτο δέ*: prolegg. || pro *ὦ ἄνδρες Ἀθ.* prolegg. habent *ὡς*, natum ex compendio. ||

28. *Δοκιμασία . . . ῥητόρων*] resp. Harp. v. *δοκιμασθείς*. (Suid.).

29. *Ἄνθρωπε τῇ πόλει — τίθεσαι*] Harp. v. *θέμενος τὰ ὅπλα* (Suid. ep. Phot. 82, 23).

|| *ὑπέρ*: om. Harp. A. || *τίθεσαι*: Aesch. Harp. epitome. *τίθεσθαι*: Harp. A. C. *τίθεσθε*: Harp. B. N. ||

30. *Τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν — διαθήσειν*] Stob. florileg. II, 85, 15 M. Thom. Mag. 261, 3 R.

|| *καὶ τὰ κοινά — ἡγήσατο*: om. Thom. B. || *ἡγήσαιτο* pro *ἡγήσατο*: Thom. P. || *διαθήσειν*: A. ab. l. Stob. Thom. *διαθεῖναι*: mg. ||

Οὐδ' ᾤετο δεῖν — τοῦ βίου] Stob. floril. II, 162, 18 M.

|| *ὡς* ante *ᾤετο*: add. Stob. || *ἀλλ' οὐ*: Aesch. *ἀλλά*: Stob. ||

41. *Μισγόλας ἔστι τις — ὅστις ἐστίν*] Athen. VIII, 339 b.

Κολλυτεύς] Harp. v. Suid.

Ἔχειν-εἰωθώς — κιθαριστάς] Ammon. de differ. vocab. Valck. 82, 12 v. *Κιθαρίς*. (= Bachm. anecd. gr. II, 378, 30.)

|| *Μισγόλας ἔστι τις*: B. *ἔστι Μισγ.*: A. *Μισγ. ἐστί*: Athen. || *Κολλυτεύς*: Bait. S. *Κολυττεύς*: libri omnes || *ἔχειν εἰωθώς*: B. *εἰωθὼς ἔχειν*: Athen. *ἔχων*: A. cfr. III, 13. || Ammon. libere tradit: *περὶ αὐτὸν εἶχε κιθαριστὰς καὶ*[1]) *κιθαρῳδούς*. || *ταυτί*: B. Athen. *ταῦτα*: A. || *ἵνα αὐτὸν γνωρίσητε*: B. g. l. *ἵνα γνωρίσητε αὐτόν*: A. Athen.

Μισγόλας ἔστι τις sqq.] resp. Minucian. *περὶ ἐπιχειρ.* W. IX, 607, 3. [Sp. I, 421, 2.].

Βδελυρόν] (31. 95.) resp. Schol. in Aristoph. nub. 446.

42. *Ὀψοφαγίαις*] resp. Pollux, onom. VI, 37.

46. *Ἐκκλητευθῆναι*] Bekk. anecd. 188, 28. (Suid v. Zonar. ed. Tittmann, 667, 21. Schol. ad h. l.).

48. *Οὕτω γὰρ καθαρόν — αἰτίας πονηρᾶς*] Stob. floril. I, 131, 10 M. (= florileg. Leidense, ed. Beynen, n. 136. = florileg. Monacense Walz, Arsen. ed. p. 502, 20. Stob. Mein. IV, 277 n. 143.)

|| *καθαρὸν χρὴ τὸν βίον εἶναι*: Bg. *χρὴ καθ. εἶναι τ. β*: A. florilegg. *καθ. εἶναι χρὴ τ. β*: l. || *τοῦ* ante *σωφρ.*: om. b. || *ἀνδρός*: om. flor. Leid. propter homoeotel. || *μὴ* (*μηδ'* A) *ἐπιδέχεσθαι*: Aesch. floril. Leid. et Monac. *μηδὲ δέχεσθαι*: Stob. ||

49. *Ἔνιοι μὲν γάρ — φαίνονται*] Mant. prov. cent. II, 71. paroem. gr. Leutsch. II, 768.

---

1) Scribendum *ἤ*, quod exstat apud Aesch. et Athen. *καὶ* enim, quamvis per se possit ferri, quoniam Ammon. inaccuratissime verba oratoris descripsit, parum habet auctoritatis.

Προφερεῖς] Harp. v. (Suid. Phot. 466, 1. Hesych, lex. in Cram. anecd. Oxon. II, 499, 3. Schol. ad h. l.) Bachm. an. gr. I, 352, 4.
Τυγχάνει μὲνγάρ — συνέφηβος] Lex. Vindob. N. 165, 5 v. *συνέφηβος*.

|| *μὲν γάρ*: Aesch. *γάρ*: lex. Vind. ||

51. 52. *Εἰ μὲν τοίνυν — καὶ μισθοῦ αὐτῷ μοι τούτῳ δοκεῖ ἔνοχος εἶναι*] Greg. Cor. *εἰς τὸ π. μεθ. δεινότ.* VII, 1185, 18.
Παρρησιάζεται] Bachm. anecd. gr. I, 333, 5.
Ὑπερβαίνων τούσδε — Κηδωνίδην] Harp. v. *Κηδωνίδης* (Suid. Phot. 160, 22 ep.).
Ἀγρίους] Harp. v. (= Bachm. anecd. I, 17, 10. Suid. Schol. ad h. l.) cfr. Bekk. an. 200, 21.
Κηδωνίδην — Θέρσανδρον] Harp. v. *Αὐτοκλείδης*. (Suid. ep.).
Θέρσανδρον] resp. Harp. v. (= Suid. Phot. 86, 22.)
Ἡταιρηκώς] resp. Schol. in Dem. 19, 2. Tzetzes, schol. in Hermog. in Cram. anecd. Oxon. IV, 67, 31.
Οὐκέτι δήπου — καὶ πεπορνευμένος] Thom. Mag. 129, 15 R. Hermog. *περὶ μεθ. δειν.* W. III, 411, 16. [Sp. II, 433, 7.] Greg. Cor. W. VII, 1186, 10. resp. Tzetzes Chil. VI, 134, 54.

51. *διέμεινε*: B. l. g. *παρέμεινε*: A. Greg. || *ἦλθε*: A. Greg. *ἧκε*: B. l. g. || *ἐστὶ μέτριον*: ab. A. *μέτριόν ἐστι*: Greg. *ἐστὶ μετριώτερον*: mgl. ex antecedentibus. || *οὐδέν*: Aesch. *οὐδέ*: Greg. || *ἢ* ante *ὅπερ*: om. m 1 || *ὁ γάρ*: Aesch. *οὐ γάρ*: Greg. || 52. *ὑμᾶς* Aesch. *ἡμᾶς*: Greg. *ἐπιδείξω*: a b. A. l. *ὑποδείξω*: mg. *ἀποδείξω*: Greg. || *ἀγρίους ἄνδρας*: Aesch.[1]) *ἀγρίους*: Harp. Greg. (Bekk. lex. Schol.), qui *ἄνδρας* non videntur legisse. || *καὶ* ante *Αὐτοκλ.*: om. Greg. || *ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτοὺς λέγων*: om. Greg. || *ἀνηλειμμένος* pro *ἀνειλημμένος*: d. || *καὶ μή*: Aesch. *μή*: Greg. || *παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα*: Aesch. *παρὰ τοῦ* (*τὸ* pro *τοῦ* Vindob.) *Μισγόλα μεμισθαρνηκότος*: Greg. || *παρ' ἑτέρῳ . . . ἄλλῳ*: Aesch. *παρ' ἑτέρου . . . ἄλλου*: Greg. || *οὐκέτι δήπου φαίνεται μόνον*: Bgl. *οὐκέτι δήπου μόνον φαίνεται*: A. Greg. pr. l. Thom. *φανήσεται οὖν οὐ μόνον*: Hermog. *οὐ μόνον*: Greg. 1186. || *ἀλλὰ καί*: Aesch. Greg. pr. l. *ἀλλά*: Hermog. Greg. 1186. Thom. || *δυνήσομαι*: Aesch. Greg. pr. l. *δεῖ*: Hermog. Greg. alt. l., nisi quod Vindob. om. || *εἰκῇ*: Aesch. *εἰκῇ*: Greg. || *τούτῳ δοκεῖ ἔνοχος εἶναι*: Bgl. *δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι*: A. Greg. ||

1) in f cod. *ἄνδρας* a man. sec. esse adiectum dicit Ortnerus?

53. *Κυβείῳ*] resp. Hesych. v. (Schol. ad h. l.).
Τηλία] Suid. v. (= Phot. 585, 7. Bekk. anecd. 307, 31. Schol. ad h. l.).

54. *Ἄνθρωπον — πόλεως*] Harp. v. *δημόσιος* (= Suid. ep.) cfr. Zonar. 494, 10.

59. *Διασείστους*] Harp. v. (= Suid. Etym. Mag. 270, 32.) cfr. Bekk. anecd. 205, 1.
Καὶ φιμοὺς — ὄργανα] Harp. v. *φιμοί* (= Suid. Phot. 650, 3.) cfr. Bekk. an. 314, 3 (Etym. M. 795, 20. Zonar. 1809, 4. Schol. ad h. l.).

|| *κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα*: Bl. g. Harp. *κύβους καὶ ἑτεράτινα ὄργανα*: A. || Bekk. lex. habet: *φιμοί· κυβευτικὰ ὄργανα.* ||

61. *Ἀναστῆναι λέγοντες — γέγονεν*] Thom. Mag. 283, 19 R.
Ὑπογενειάζων] Bekk. an. 312, 6. Bachm. an. I, 397, 21. (= Hesych. v. Suid. Phot. 626, 16. Zonar. 1783, 8. Schol. ad h. l.).

64. *Ἐπαγγελίαν*] resp. Harp. v. (Suid. Etym. M. 353, 43.)

69. *Οὐδὲν μὰ Δία — γιγνώσκων*] Herod. *περὶσχημ.* W. VIII, 589, 1. [Sp. III, 90, 29.)

|| *μὰ Δία*: Aesch. *γοῦν*: Herod. || *γὰρ ὑμῖν*: Bgl. *γὰρ οἶμαι*: A. *γάρ*: Herod. || *δεῦρο*: om. Herod. || *πιστεύων*: Aesch. *καὶ πιστεύων — βίῳ* post *μισοπόνηρος* pon. Herod. || *τε* post *καλός* add. Herod. || *Λαοδάμοντα* pro *Λεωδάμαντα*: m. l. || *ὅστις ἦν(ὢν*: l) *οὐ γιγνώσκων*: Aesch. *ὅστις ἐστὶν ἀγνοῶν*: Herod. ||

70. *Ἀράγε — εἰπεῖν*] Bachm. an. I, 362, 15. (Schol. ad. h. l. ep.).

|| *προαχθήσομαι*: Bgl. lex. Bach. *ἐξαχθήσομαι*: A. || *τι*: A. lex. Bachm. *ὅτι*: B. g. l. ||

71. *Ὅτι καὶ μάλα — ῥητορικῶς*] Thom. Mag. 157, 21 R.

|| *μᾶλλον* pro *μάλα*: d. ||

74. (123). *Οἰκημάτων*] resp. Harp. v. (Hesych. v. Suid. Phot. 319, 7.)

77. (86. 114). *Διαψηφίσεις*] resp. Harp. v. (Hesych. v. Suid. Zonar. 517, 1. Schol. in Dem. 57, 26. Bekk. anecd. 236, 22.) cfr. Schol. ad. h. l.

78. *Ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος* sqq.] resp. Hermog. *περὶ εὑρέσ.* W. III, 113, 18. [Sp. II, 214, 6]. (= Schol. Steph. in Aristot. art. rhet. 15, 17 in Cram. an. Paris. I, 277, 12.)

79. *Τῶν ψήφων — ὅτῳ μή*] resp. Schol. in Lucian. Jakobitz, IV, 214, 30 et 96, 20 (= Bachm. an. II, 333, 22 et 373, 7.) *Τετρυπημένη*] Harp. v. (Suid. Phot. 581, 8) cfr. Bekk. anecd. 307, 18. Schol. ad h. l.

84. *Ὑμεῖς δέ — λογισμῶν*] Stob. florileg. I, 246, 23. M.

|| *ἐξεβάλετε*: abdgl. Stob. *ἐξεβάλλετε*: f. m. || *ὑπολαβόντες*: Bdgl. *ὑπολαμβάνοντες*: f. Stob. || *οἴδαμεν* pro *ἴσμεν*: f. || *Πύρρανδρε*: Bf. *Πύρανδρε*: d Stob. || *ἡ* ante *ἀλήθεια*: om. Stob. || *ἐπικρατεῖ*: Bf. *ἐπικρατεῖν*: d. Stob. ||

86. *Ἐπεὶ δέ — διαψηφίσεων*] Bachm. an. I, 217, 27.

|| *ἐπεί*: abl. lex. Bachm. *ἐπειδή*: A. m. g. ||

Ἠτιάσατό τινας] Bachm. an. I, 253, 8,

87. *Ἐδέκαζε . . . ἐδεκάζετο*] resp. lex. Cantabr. N. 335, 16. cfr. Schol. ad h. l,

89. *Ἐν πόλει ἐκκλήτῳ*] resp. Bekk. an. 247, 30. (Et. Mag. 322, 43. Zonar. 656, 6.?

91. *Λωποδυτῶν*] resp. Bekk. an. 276, 13 (Phot. 238, 20. Zonar. 1324, 7.)?

94. *Καὶ τερατευόμενος κατὰ τὴν ἀγοράν*] Bachm. an. I, 384, 25 (ep. Schol. ad h. l.). cfr. Hesych., Suid. v. *τερατευόμενος*.

96. *Τὴν . . . οὐσίαν . . . κατέπιεν*] Pollux. onom, VI, 20.

|| *οὐσίαν*: om. pr. f. ||

97. *Ἀμόργινα*] resp. Harp. v. *ἀμοργός*. cfr. Suidas, v. *ἀμόργινον*. Zonar. 149, 18. Schol, ad. h. l.

Ποικιλτήν] Pollux, onom. VII, 34. cfr. Phot. 437, 15. Bekk. anecd. 295, 25.

Ἔπιπλα] Bachm. an. I, 231, 10 (Schol. ad h. l.).

100. *Ὃς ὠφείλησε — τριάκοντα μνᾶς*] Thom. Mag. 260, 6 R.

|| *μὲν* ante *ἐκείνῳ*: om. Thom. ||

102. *Ἀρίζηλος ὁ Τιμάρχου πατήρ*] resp. Tzetzes, Chil. VI, 46.

Καί τι καί — Ἀριγνώτῳ] Bachm. an. I, 376, 15 (ep. Schol. ad h. l.).

103. *Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον*] = I, 18.

Παρωσάμενος] Hesych. v. (= Zonar. 1517, 19, cuius verba ad Hes. sunt corrigenda).

Ἐν τοῖς ἀδυνάτοις] resp. Harp. v. *ἀδύνατοι* (= Hesych. v. Suid. Zonar. 42, 10.) cfr. Bachm. an. I, 32, 13.

111. *Καὶ μάλα — ταῦτα*] Thom. Mag. v. *ἐπισταμένως* p. 158, 2 R.

|| *δὲ ταῦτα*: Bl. *δὴ ταῦτα*: A. g. Thom. ||

113. *Περιβοήτως*] Pollux, onom. II, 126.

114. *Ἀπελεύθερον*] resp. Harp. cod. K. v. p. 31 n. 19 B.

116. *Περὶ μὲν οὖν — εἴδη λέλειπται*] Anonym. *τέχ. ῥητορ.* Sp. I, 428, 25.

|| *ἀνήλωκε*: Aesch. *ἀνάλωκε*: Anon. || *τήν* post *ὕβριν*: om. Anon. || *ὡς ὑπερεώρακε — ὑπομιμνήσκει καί*: Aesch. *ὑμεῖς ἴστε, καὶ ἱκανῶς ὑμᾶς ἀνέμνησεν*: Anon. || pro *ἐμοῦ* Anon. cod. P: *ἐμέ*. || pro *τῆς κατηγορίας* Anon. P: *τὰς κατηγ.* || *λέλειπται*: B. g. l. *λείπεται*: A. Anon. (III, 175.)

124. *Συνοικίαν*] resp. Schol. in Aristid. D. p. 46, 8 [Fr. 20, 25 et 419, 22.)

125. *Λέγει γὰρ ὡς οὐδέν ἐστιν* sqq.] resp. Theon, *προγυμν.* W. I, 166, 7. [Sp. II, 69, 17.]

Ἔπειτα τόν — ἀνάθημα] Harp. v. *Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς*· resp. Hesych. v. (Schol. ad h. l. Bekk. an. 212, 14 ep.).

|| *οὐκ Ἀνδοκίδα* pro *οὐκ Ἀνδοκίδου*: Harp. C. ||

128. *Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς*] Suid v. *φήμη*. ?

|| *μυχῷ*: Aesch. *μυχοῖς*: Suid. ||

129. *Φήμη δ' οὔτις — καὶ αὐτή*][1]) Dem. 19, 243. Aristot. Mor. ad Nicom. VII, 13, 5. Dio Chrysost. or. 37 extr. Aristides, II, 150 (Jebb.), Schol. ad Aesch. Ag. 938 (Schütz). sunt versus Hesiodi *ε*. 763/64.

|| *οὔτι* pro *οὔτις*: d. Hes. Op. *οἵ τί γε*: Aristot. || *πολλοὶ | λαοί*: B. Hesiod. Aristid. Schol. ad Ag. Dem. r.—*λαοὶ | πολλοί*: A. Aristot. Dio Chrys. Dem. || *φημίξωσι*: f. Dem. (exc. r. F.) Hes. Q Proc. — rel. libri variant. ||

130. *Ψευδομαρτυριῶν . . . ἐπισκήψασθαι*] Pollux. on. VIII, 36.

Ἐπισκήψασθαι] Bachm. an. I, 231, 33 (= Schol. ad h. l.).

|| *ἐπισκήψασθαι*: A. Poll. Bachm. lex. *ἐπισκέψασθαι*: b. *ἐπισκῆψαι*: a m g l, compendio ortum. ||

---

1) pleraque debeo Hes. ed. Koechly.

131. *Εἰ γάρ τις — περιελόμενος*] Thom. Mag. 399, 16 R. *Κομψά . . . χλανίσκια . . . καί . . . μαλακοὺς χιτωνίσκους*] Tzetzes, Chil. VI, 138.

|| *χιτωνίσκους*: Aesch. *χιτῶνας*: Tzet., propter metrum. ||

Χλανίσκια] Bachm. anecd. I, 415, 29 (= Schol. ad h. l.). *Χιτωνίσκους*] Bachm. anecd. I, 415, 27 (= Schol. ad h. l.).

132. *Ὑπτιάζων — γεγονώς*] Thom. Mag. 372, 10 R. *Ὑπτιάζων*] Bachm. an. I, 400, 18 (= Schol. ad h. l.). *Παραφέρων*] Phot. lex. 392, 11 (= Schol. ad h. l.). *Παραφέρων . . . Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα* sqq.] resp. Aristot. *τέχνη ῥητορ·* Sp. I, 116, 15.?

136. 137. *Οὔτε αὐτὸς ἐξαρνοῦμαι — εἶναι ἡγοῦμαι*] Hermias. schol. in Plat. Phaedr. VII, 1.

|| 136. *οὔτε αὐτός*: Aesch. *οὐκ*: Herm. || *μὴ οὐ γεγονέναι ἐρωτικός*: A. B. (*μή*: l) *ἐρωτικὸς γεγονέναι*: l. Herm. || *καί* ante *νῦν*: om. m g Herm. || *τάς τε ἐκ τοῦ*: Aesch. *καὶ τὰς ἐκ*: Herm. || *πρὸς ἑτέρους — παρέξονται*: Aesch. *ἀπεχθείας οἶμαι λόγῳ καλὸνγεγονέναι*: Herm. his verbis gravior corruptela videtur inesse. || 137. *εἶναι* post *ἐρᾶν* pon. Herm. || *πάθος*: a A gl. *πάθους*: b. m. (W.) *ἤθους καὶ πάθους*: Herm. || *εὐγνώμονος ψυχῆς*: Aesch. inv. ord.: Herm. || *τινά*: Bgl Herm. *τινάς*: A. || *ἔργονεἶναι ἡγοῦμαι*: Aesch. *εἶναι ἔργον*: Herm. ||

137. *Ἀδιαφθόρως*] Bachm. an. I, 29, 23 (= Phot. 10, 15.)

138. *Ξηραλοιφεῖν*] Harp. v. (Suid. Phot. 309, 5. Bekk. an. 284, 13. Zonar. 1417, 6. Hesych. v. Schol. ad h. l.).

142. *Λέξω . . . περὶ Ὁμήρου — τάττομεν*] Schol. in Aristid. D. 545, 6. [Fr. 206, 5.]

|| *ὄν*: om. Fr. cod. Leid. || *εἶναι* deest in Fr. ed. ||

149. *Οὐ γὰρ ἔτι — βουλεύσομεν*] Hermog. *περὶ μεθ. δειν.* W. III, 436, 13. [Sp. II, 450, 29.] sunt versus Hom. Il. Ψ 77/78, resp. Greg. Cor. W. VII, 1321, 13.

|| *γὰρ ἔτι*: Aesch. Hermog. *μὲν γάρ*: Hom. (*γρ. γὰρ ἔτι*: schol. H.) ||

151. *Ὁτοίνυν οὐδενός — εἴην ἐγώ*] Greg. Cor. *εἰς τὸ π. μεθ. δεινότ.* W. VII, 1321, 17.

|| *ἧττον*: d. (a[2]). *ἥττων*: B. f. g. l. *ἥττων ὁ*: Greg. || *σώφρονος* pro *σωφρόνως*: Greg. cod. Vindob. || *τόν* ante *ἔρωτα*: om. Greg. *ἔρωτος*: Greg. Vindob. ||

Ὁ δ' εἰς τό — εἴην ἐγώ] Hermog. *π. μεθ. δεινότ.* W. III,

436, 16. [Sp. II, 451, 1.] Stob.[1]) eclog. 1, 9, 2 p. 270 sunt versus Euripidis.

|| ἐπ' ἀρετῇ pro ἐπ' ἀρετήν τε: Hermog. Vindob. || ζηλωτά pro ζηλωτός: Stob. V A || εἴη pro εἴην: Stob. A. || κἀγὼ pro ἐγώ: Hermog. Vindob. ||

152. Ἤδη δὲ πολλῶν — ἡμερεύεται] Johann. Damasc. app. Stob. Mein. IV, 159, 25.

|| πολλῶν ᾑρέθην — πέρι: om. f. || ᾑρέθην: a b g l. Johan. ἡρέθη: d. m. || λόγωνκριτής: Aesch. κριτὴς λόγων: Joh. || ἀμιλληθέντα: Aesch. ἁμιληθέντα: Joh. || κἀγώ: Joh. καὶ ἐγώ: Aesch. || χὤστις: Valck. καὶ ὅστις: Aesch. Joh. || λογίζομαι: Aesch. λογίζεται: Joh. (N.)? || τἀληθές: f. Joh. δὲ τἀληθές: B. d. g. l. || σκοπῶν: Aesch. βλέπων: Joh. τε post δίαιταν: Joh. om. Aesch. || ἡμερείεται: Gaisf. ἱμερεύεται: Joh. ἐμπορεύεται: Aesch. ||

Ὅστις δ' ὁμιλῶν — ξυνιών] Dem. 19, 245. Diod.[1]) XII, 14. Greg. Cor. εἰς τ. π. μεθ. δεινότ. W. VII, 1322, 17 (ex Dem.), Johann. Damasc. Mein. IV, 167, 2 ed. Stob., Hermog., προγυμν. W. I, 25, 8. [Sp. II, 7, 27.] Doxopat. ὁμιλ. εἰς Ἀφθ. W. II, 288, 17 resp. Maxim. Plan. σχ. εἰς τὸ π. μεθ. δειν. W. V, 572, 20, qui Theognidis esse versus putat.

Γιγνώσκων ὅτι — ξυνιών] Plin. epist. IV, 27, 6.

Τοιοῦτός ἐστιν — ξυνιών] Aphthon. προγ. W. I, 67, 17. [Sp. II, 25, 24.] Anonym. ἔκθεσις ῥητ. W. III, 736, 28. Anonym.[1]) εἰς Ἀφθ. W. I, 130. Manuel[1]) Palaeol. 72, p. 100.

|| κακὸς pro κακοῖς: Greg. Vindob. || ξυνών pro ἀνήρ: Hermog. I, 25 codd. Par. Ambr. || ἐστὶν ἕκαστος: B. d. Dem. rs, Hermog. Par. BC, Doxopat., Aphthon., Anonymi, Man. Pal., (Plin., cuius cod. Vat. om. Aesch. verba). ἐστίν: f. Joan. Dam., Diod., Dem. et Hermog. cett. cod. ||

154. Μεμισθαρνηκώς] Bachm. an. I, 298, 1 (= Phot. 257, 18. Suid. v.) cfr. Hesych. v.?

163. Ἐπωβελίαν] resp. Harp. v. (Bekk. an. 255, 29. Schol. ad h. l.).

164. Ὁ μισθωθεὶς δικάζεται sqq.] resp. Sopat. εἰς Ἑρμογ. W. V, 69, 5. Anonym. schol. εἰς στ. W. VII, 151, 28.

169. Φίλιππον δέ — ἐπαινῶ] Thom. Mag. 158, 6 R.

|| δὲ νῦν: Aesch. νῦν: Thom. ||

1) ex Nauckii fragm. trag.

171. *Κατιδὼν γάρ — εὐνομουμένην*] Thom. Mag. 158, 14 R. *Τούτου προσποιησάμενος — προσκαλεσάμενος*] Thom. Mag. 388, 3.

|| *φιλανθρωπίαν*: ab. A. g. l. Thom. *φιλίαν*: m. ||

172. *Νικόδημος δέ — τοῖς νόμοις*] Suid. v. *παρρησία*.

|| *ὁ Ἀφιδναῖος*: om. Suid. || *Ἀριστάρχου*: Bf. *Ἀριστάρχῳ*: d. *Ἀρισταγόρου*: Suid. || *ἤ* pro *ἦ*: f. ||

173. *Ἐργολαβῶν*] Bachm. an. I, 235, 23. (Schol. ad h. l.).

174. *Καὶ παραστήσειν — παρέλθῃ*] Suid. v. *δεῦρο*.

|| *παραστήσειν*: Aesch. *παρασχεῖν*: Suid. || *φυγόντι*: Aesch. *φεύγοντι*: Suid. ||

175. *Μηδενὶ δὲ τρόπῳ — Φωκέας*] Alexander, *περὶ σχημάτ.* W. VIII, 449, 5. [Sp. III, 21, 27.]
Ὑπολάβετε ὁρᾶν εἰσεληλυθότα sqq.] resp. Dem. 19, 242.
Καὶ σεμνυνόμενον — διατριβῇ] Pollux, onom. IX, 42.

|| *ὑπολάβετε*: Bg l. *ὑπολαμβάνετε*: A. Alexd. || *αὐτόν* post *ὑπολαμβ.*: add. Alexd. || *ὁρᾶν* post *οἴκαδε*: pon. Alexd. || *ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου*: om. Alexd. || *καί* ante *σεμνυνόμενον*· om. f¹ Alexd. || *καί* ante *διεξιόντα*: om. Alexd. || *ὑφείλετο*: Aesch. *ὑφειλόμην*: Alexd. cod. Par. 2, om.: cett. || *Φωκέας*: Aesch. *Φωκεῖς*: Alexd. ||

176. *Τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος λόγοις*] resp. Bekk. an. 260, 11 v. *ἐξαγωνίων*. (= Suid.) cfr. Hesych. v.

|| *ἐξαγώνιος* vocabulum in Aeschinis orationibus non invenitur. ||

Ἀλλ' ὥσπερ ἐν — εἰσελαύνετε] Plin. ep. IX, 26, 12. (Keil.)

|| In Plin. cod. verba corrupta sunt in: *ἄλλως πέρεν ταῖς* †; in Plin. edd. Catan. 1506 et Ald. hoc loco tradita sunt verba pr. 206 orat. III. || *τοῖς* pro *ταῖς*: d. || *ἱπποδρομίαις*: Bf. *ἱπποδρόμοις*: d. om.: Plin. edd. Rom. 1490 et Bon. 1498 propter homoeotel. || *τὸν τοῦ*: Aesch. *τόν*: Plin. ed. Rom. et Bon. || *αὐτοῦ*: ab Plin. Rom. et Bon. *αὐτόν*: m. om.: A. || *δρόμον* (b et γρ. a: *λόγον*) *εἰσελαύνετε*: Aesch. *δρομένοις ἀδύνατα* (natum ex *ΔΡΟΜΟΝΕΙΣΕΛΑΥΝΕΤΕ*-): Plin. ed. Rom. et Bon. ||

178. *Ἐπιδέξιοι — ἑτέρων μᾶλλον*] Thom. Mag. 159, 1 R.

180. *Ἀλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δέ* sqq.] resp. Apsines, *τέχνη ῥητ.* W. IX, 551, 4. [Sp. I, 392, 2.]

180. 181. *Δημηγοροῦντος γάρ — ἑαυτοῦ πολίταις*] lat. vert. Gellius,[1]) noct. att. 18, 3.

1) versio liberior est quam ut qualem Gell. adhibuerit oratoris codicem possimus cognoscere.

|| *γερόντων*: Aesch. principum: Gell. || *ἐν ταῖς ἐκκλησίαις* ante *συμβούλοις*: om. Gell. || post pr. 180 Gell. habet: „quodsi proba istaec et honesta sententia est, quaeso vos, non sinamus eandem dehonestari turpissimi auctoris contagio", quae verba de suo ingenio videtur adiecisse. || post *ἐπέταξεν αὐτῷ* (iussitque eum) Gell. habet: „consensu petituque omnium" — quae in Aesch. non scripta inveniuntur. ||

182. *Παρ' ἵππον καὶ κόρην*] Bekk. an. 295, 12. Phot. 397, 27 (= Suid. v.) cfr. Schol. ad h. l.

|| *κόρην*: A. Bekk. lex., Phot., Suid. *κόραν*: B. g. l. ||

183. *Ὁ δὲ Σόλων — ἀρχαίως*] Suid. v. *ἀρχαῖον*.

|| *ὁ* ante *δέ* et *τῶν*: om. Suid. A. || *ἐνδοξότατος*: Aesch. *μάλιστα εὐδοκιμῶν*: Suid. ||

190. *Μὴ γὰρ οἴεσθε — γίγνεσθαι*] Theon. *προγ.* W. I, 224, 1. [Sp. II, 107, 2.]

|| *ἀδικημάτων*: A. B. l. *ἀτυχημάτων*: g. Theon., scriptum propter antecedens *ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς*, sed cfr. III, 117. || pro *οὐχ ὑπό* Theon. cod. Med. habet *καί*, cett.: *ἀπό*. ||

191. *Ἀλλ' αἱ προπετεῖς — ἐμβιβάζει*] Ammon. de diff. vocab. Valck. 81, 1. v. *ἐπακτροκέλης* (= ep. Thom. Mag. 207, 9 R.)

|| *ἡγεῖσθαι*: Aesch. *εἶναι*: Ammon. ||

Ἐπακτροκέλητα] resp. Harp. v. (= Suid. v. Hesych. v. *ἐπακτρίδας*. ep. Zonar. 787, 6. Bekk. an. 255, 13 (187, 31). Etym. M. 353, 7 (502, 43.) Schol. ad h. l.).

Καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα sqq.] resp. Dem. 19, 285.

194. *Τούτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ* sqq.] resp. Sopater, *εἰς Ἑρμογ.* W. V, 73, 12.

II.

De falsa legatione oratio.

4. *Μή τινες ὑμῶν — τούτοις*] Lex. Vindob. N. 195, 7.

|| *ὑμῶν ἀγνοήσωσί* (*ἀγνοοῦσί*: A. s.) *με ψυχαγωγηθέντες*: Aesch. *ἡμῶν*: lex. Vind. || *τούτοις*: Aesch. *τούτοις ἐψυχαγωγηκόσιν*: lex. Vindob. ||

Τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις] Tiber. *περὶ σχημ.* W. VIII, 545, 10. [Sp. III, 67, 5.]

|| In Tiberii libello complura intercidisse vidit Sp. ||

Ἀντιθέτοις] resp. Harp. v. *ἀντίθεσις* (ep. Suid.) Bachm. an. I, 105, 9. cfr. Bekk. an. 204, 10.

6. *Ἀπογνῶναι*] Bachm. an. I, 122, 16 (= Schol. ad h. l.).

8. *Λοιδορούμενος*] Phot. 230, 3.?

10. *Ἱερείας ἐνύπνιον*] Bekk. an. 266, 9. (Suid. v. Phot. 102, 20. Schol. ad h. l.). Cod. Coisl. 267, cent. III, 25. Leutsch. PG. I, 421, 4.

|| Timaeus scripsit *Ἱμεραίας ἐνύπνιον.* ||

15. *Ἱκετηρίαν*] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 105, 23.) cfr. Schol. ad h. l.

|| *ἱκετηρίαν*: a. *ἱκετηρίας*: Bgmis. ||

Διὰ τὴν γνῶσιν — τέχνης] Thom. Mag. 388, 6 R.

|| *φιλίαν* pro *φιλανθρωπίαν*: *γρ.* a. c. i. est schol. in f. ||

19. *Τὴν ἐκμαρτυρίαν — ἐξεμαρτύρησεν*] Thom. Mag. 242, 12 R.

|| *τοῦ* ante *Ἀριστ.*: add. i. ||

20. *Ἡ μὲν τοίνυν — πραγμάτων*] Thom. Mag. 159, 16 R.

21. *Ὥστε ἀπορράψειν — ἀβρόχῳ*] resp. Tzetzes, Chil. VI, 190.

Ὁλοσχοίνῳ] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 329, 11.) cfr. Bekk. an. 287, 3.

|| *ὁλοσχοίνῳ*: Bis. *ὅλῳ σχροίνῳ*: ek. *ὁλωσχοίνω*: l. *ὁλοεχίνους*: Harp. *ὁλοσχοίνων*: Phot. ||

22. *Τοὺς γὰρ τῆς πόλεως — οὐδ' ἐγγενής*] Schol. in Aesch. III, 224.

|| *δή φησι*: B. schol. *φησί*: A. s. i. || *ἡμῖν* post *ἐγγενής*: add. d. f. Barb. schol. ||

Οὐκ . . . ἐπιχώριος] Tzetzes, Chil. VI, 134.

Ἐπιχώριος] Bekk. an. 259, 20 et 187, 26.?

|| explicatur in lex.: *ὁγένει εὐγενὴς καὶ πολίτης;* quodsi hic locus recte ad Aesch. verba refertur, lexici auctor legit fortasse, quod in i Aesch. cod. exstat: *οὐκῶν ἐπιχώριος . . . οὐδ' εὐγενής* (cett.: *ἐγγενής*·) ||

23. *Ὁ δὲ οὐδέν — προΐεται*] resp. Tzetzes, Chil. VI, 140.

Ὁ δὲ οὐδέν — δωροδοκίας] Schol. in Aesch. III, 258.

|| *ἄπρατον ἔχων*: B. s. *ἔχων ἄπρατον*: A. i. *ἄπρακτον ἔχων*: d f q v Barb. schol. || *οὐδ' ὅθεν — προΐεται*: om. A. s. (legit Tzetzes). || *ἂν* pro *ὢν*: g. || post *Ἀριστείδης* habent: *ὁ τάξας φόρους τοῖς Ἕλλησιν*: B. *ὁ* (*καί*: i) *τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν*: A. i. schol. || *ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος*: om. schol. || *τάς* ante *δωροδοκίας*: add schol.

26. Ἀμύντου — παίδων ὄντων] Aristid. τεχ. ῥητορ· W. IX, 375, 16. [Sp. II, 485, 11.]

|| Ἀμύντου μέν: Aristid. μέν: om. Aesch. || γάρ: om. Aristid. Vindob. || νεωστὶ τετελευτηκότος: B. k. l. Aristid. — inv. ord.: e. || Περδίκκου: B. k. l. Aristid. Περδίκου: e. ||

27. Παυσανίου δέ — Ἰφικράτην] Aristid. τ. ῥετ. W. IX, 375, 19. [Sp. II, 485, 15.]
Θέρμαν] Harp. v. (Suid. Phot. 86, 12.) cfr. Tim. lex. 77, 1. Zonar. 1030, 14. Strabo, geogr. 460, 1 et 461, 21 M.
Στρέψαν] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 543, 7.)

|| αὐτόν pro αὐτῶν: e. s. || τε Ἀνθ. pro δὲ Ἀνθ.: e s. || Θέρμαν: B. l. Harp. Aristid. Θέρμην: e k i s || καὶ Στρέψαν — χωρία: om. Aristid. || δὲ post Μακεδ.: om. As. || Ἀθηναῖοι στρατηγόν: B e k s. Aristid. στρατηγὸν Ἀθηναῖοι: l. οἱ Ἀθ. στρατ.: i. || ἐπ' (εἰς: A i s) Ἀμφίπολιν: om. Aristid. || Φιλοκράτην pro Ἰφικράτην: e. ||

29. Ἐξήλασε — ὑμῖν ἔσωσεν] Thom. Mag. 101, 9 R.

|| τόν ante Παυσ.: add. i. ||

30. Τὴν ἐκδοχήν — πολέμου] Thom. Mag. 160, 1 R.

31. Ἐννέα ὁδῶν] resp. Harp. v. (Suid.) cfr. Bekk. an. 251, 9. Hesych. v.
Φερνήν] Pollux, onom. III, 35. Etym. M. 790, 49 (= Phot. 645, 5).

34. Οὕτω δὲ απάντων διακειμένων sqq.] resp. Schol. Steph. in Aristot. art. rhet. 1, 3. Cram. anecd. Paris. I, 300, 27.
Φθέγγεται — τεθνηκός] resp. Tzetzes, Chil. VI, 196.
Τεθνηκός] Tzetzes, Chil. XII, 577.

|| Προοίμιον σκοτεινὸν καὶ τεθνηκός: B. προοίμιόν τε τεθνηκός τι καὶ σκοτεινόν: A. Tzetzes quid legerit ignoramus, quia propter metrum verborum ordinem saepissime immutavit. ||

36. Σφόδρα πάνυ] Phot. 379, 18. cfr. Hesych. v. σφόδρα. ?

|| Photii glossa docet πάνυ recte a Weid. esse deletum. cfr. III, 43. |

40. Κέρκωψ] Harp. v. (Phot. 157, 21.) Suid. v. Bekk. an. 271, 13. Bachm. an. I, 276, 22. Tzetzes, Chil. VI, 143. cfr. Schol. ad h. l.
Παιπάλημα] Tzetzes, Chil. VI, 143. Suid. v. (Phot. 370, 12. Bekk. an. 295, 18. Bachm. an. I, 325, 20.) cfr. Schol. ad h. l.
Παλίμβολον] Harp. v. (Phot. 374, 5.) Bekk. an. 291, 29. cfr. Schol. ad h. l.

47. *Τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος*] Thom. Mag. 159, 2 R.
|| *τόποις* pro *πότοις*: a. || *ἐπιδεξιότητος*: B. k. i. Thom. *δεξιότητος*: e l. s. ||

49. *Τερατευσάμενος*] Bachm. an. I, 384, 26.

Τρίψας τὴν κεφαλήν] resp. Tzetzes, Chil. VI, 125.

57. *Εἰ τοῦτο εἶναι δοκοίη συμφέρον*] Thom. Mag. 328, 1 R.
|| *εἶναι* post *δοκοίη* pon. i || *δοκοίη*: B. Thom. *δοκεῖ*: A. i. || *δοκοίη* post *συμφ.* pon. g. || *συμφέρον*: B. e. i. *σύμφορον*: k l s Thom. ||

65. *Τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν*] Schol. in Aristid. D. 458, 2. [Fr. 168, 25.]
|| *τοὺς προέδρους*: Aesch. *τοῖς προέδροις*: schol. cod. B. *τὰς προεδρίας*: schol. cod. D. || *ἐπιψηφίζειν*: Aesch. *ἐπιψηφίσαι*: schol. ||

66. *Οἱ δὲ τῶν — λέγονται*] Thom. Mag. 215, 14 R.
|| *τῶν συκοφαντῶν*: om. Thom. || *ἐφημέρους* pro *ἐφ' ἡμέραν*: i. ||

70. *Προήρημαι γάρ — σῴζεσθαι*] Suid. v. *παρρησία*.
|| *γάρ*: Aesch. *δέ*: Suid. || *καί* ante *ἐλευθέρως*: om. A. s. ||

74. *Συντεταγμένοι ῥήτορες*] resp. Bachm. anecd. I, 376, 18. (Schol. ad h. l.).

75. *Ἐγὼ δ' ἁπάντων μὲν τούτων*] resp. Schol. in Dem. 19, 15.

76. *Δεδεμένον*] resp. Poll. onom. VIII, 72. cfr. II, 156. ?
|| Pollux habet *ἐδεδέμεθα*, quae verbi forma apud Aesch. non invenitur. ||

78. *Χίλωνα*] resp. Harp. v. (Zonar. 1852, 21.)
|| *Χίλωνα*: B. i. Harp. *Χείλωνα*: A. s. ||

84. *Οὐκ ἔφη . . . γιγνώσκειν . . . τοὺς συνεφαπτομένους ὥσπερ . . . τῶν ἱερῶν*] Schol. in Aristid. D. 325, 3. [Fr. 107, 22.]

Γιγνώσκειν . . . τοὺς συνεφαπτομένους ὥσπερ . . . τῶν ἱερῶν] Apostol. cent. XVI, 46 (Arsen. IL, 41. PG. Leutsch.)
|| *ὥσπερ* ante *τούς* pon. Schol. et Apost. || *συνεφαπτομένους*: Aesch. Schol. *ἐφαπτομένους*: Apost., errore, praecedunt enim verba eius: *ἔθος γὰρ εἶχόν τινες ἄλλων θυόντων συνεφάπτεσθαι τῆς θυσίας καὶ κοινωνεῖν.* ||

88. *Ἆρ' οὖν . . . δοίητε — ἀφίησιν*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 432, 5. [Sp. III, 14, 2.] resp. Theon, *προγ.* W. I, 170, 12. [Sp. II, 71, 28.]
|| *ἆρ' οὖν . . . δοίητ' ἄν μοι*: Aesch. *ἆρά μοι δοίητε*: Alexd. || *προσειπών*: Aesch. *προσείποιμι*: Alexd. || *καθαρεύοντα*: Aesch. *καθαρόν*:

Alexd. || τῷ σώματι: Aesch. τὸ σῶμα: Alexd. τὸ στόμα: Theon. || μηδ : ag k l i. Alexd. Theon. μηθ᾽: m. e. s. || ἀφίησιν: Aesch. Alexd. προΐεται: Theon, sumptum ex II, 23. ||

Δοίητ᾽ ἂν — προσειπών] resp. Hermog. π. ἰδεῶν W. III, 343, 17. [Sp. II, 380, 20.]

|| Hermog. libere habet: δότε μοι εἰπεῖν κίναιδον αὐτόν. ||

90. Ἐλαφηβολιῶνος μηνὸς ἕκτῃ φθίνοντος] Theodor. Gaza. de mens. Uranol. Patav. 282, 17.

92. Ἀκούετε — μουνυχιῶνος πρότερος] Theodor. Gaza. de mens. Uran. Patav. 282, 18.

|| Κερσοβλέπτης: Aesch. Κερσοκλέπτης: Theod. || τὴν ἀρχήν: Aesch. τὴν Θρᾴκην: Theod. || ὁ ante στρατηγός: om. Theod. || ἡ ante ἐπιστολή: add. i. om.: cett. ||

96. Καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας sqq.] resp. Dion. Halic. p. 287, 11 R.

97. Πανδοκεῖον] Suid. v. πάνδοκοι. (Etym. M. 650, 33. ep. Thom. Mag. 301, 9.) Phot. 377, 10. Hesych. v. Zonar. 1512, 12.?

|| πανδοχεῖον: i. ||

98. Τερατεύεται] Hesych. v.

99. Ἄνθρωποι δύο — φέροντες] Thom. Mag. 332, 10 R. Βάταλος] Harp. v. Suid. v. Hesych. v. (Bachm. an. I, 179, 13. Bekk. an. 185, 1 et 221, 26. Thom. 57, 4. Plut. vita Dem. IV, 697, 3 R.). Tzetzes, Chil. VI, 143. cfr. schol. ad I, 126 et II, 105.

Ἀργάς] Harp. v. Suid. v. (et v. Βάταλος), Hesych. v. Bekk. an. 206, 7. Bachm. an. I, 141, 14. Plut. v. Dem. IV, 697, 8 R. Tzetzes, Chil. VI, 143. cfr. Schol. ad h. l.

|| Βάτταλος: i. Thom., Bachm. lex. || Ἀργᾶς: Harp. Ἄργας: Bekk. et Bachm. lex., Plut. ||

105. Ὡς δεῖ τά — Καδμείας] Harp. v. προστασία (Suid. Phot. 461, 26.)

|| προπύλαια et τῆς — προστασίαν: om. Harp. C. ||

110. Ἐκκλῄοντας] Bachm. an. I, 213, 2.

|| ἐκκλείοντας: Aesch. ἐκλείαντος: lex. Bachm. ||

111. Ὀρικὰ ζεύγη] Harp. v. (Phot. 347, 9 ep. Bachm. an. I, 320, 19.) Zonar. 1468, 4. cfr. Moeris, lex. v.

|| ὀρεικά pro ὀρικά: gm. Zonar. habet: ὀρεικὸν ζεῦγος. ||

112. Ἐργολαβοῦντος] resp. = I, 173.

115. *Ναματιαίων*] resp. Bekk. an. 283, 7 (= Phot. lex. 286, 5 v. *ναματιαῖα*.) cfr. Schol. ad h. l.?

|| *ναματίων* pro *ναματιαίων*: e l. ||

119. *Ὅτι τὰς Θήβας — Θήβας*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 480, 6 [Sp. III, 37, 21.]

|| Alexd. habet: *δεῖ γὰρ τὰς Θήβας εἶναι Βοιωτίας* (Vindob.: *Βοιωτίαν*), *οἱ τὴν Βοιωτίαν Θηβῶν* (Vind.: *Θήβας*) || *ἡγοίμην* pro *ἡγοίμην*: i. ||

123. *Οὐκοῦν ἡ μὲν προτέρα* sqq.] resp. Dion. Halic. p. 287, 12 R. (cfr. II, 96.)

124. *Λοιδίαν*] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 230, 1.) cfr. Schol. ad h. l.

|| *Λοιδίας*: Harp. (Suid. Phot.) et Schol. ex Harp. — *Λυδίαν*: Aesch. et schol. rec. ||

126. *Παρέσται — ἐναντίον ὑμῶν*] Thom. Mag. 94, 2 R.

|| *δέ*: A. s. Thom. *δὲ ἤδη*: B. *ἤδη* ante *καὶ* pon. i. || *δημόσιος* pro *δήμιος*: k. l. s. Thom. ||

127. *Ἀνδρόγυνος*] Hesych. v. (Suid. v.) Thom. 24, 17.?

130. *Δρομοκήρυκες*] Harp. v. Bekk. an. 239, 17. Pollux, onom. III, 148, resp. Hesych. v. cfr. Schol. ad h. l.

|| *δημοκήρυκες* pro *δρομοκήρυκες*: i. Harp. cod. A. ||

131. *Ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα*] Thom. Mag. 242, 18.

132. *Θρόνιον*] Harp. v. (Suid. Phot. 95, 13.)

Νίκαιαν] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 300, 10.)

133. 134. *Σπονδοφόροις* (*ους* 134)] resp. Phot. 531, 21. (Bekk. an. 303, 19).?

138. *Νίκαιαν*] = II, 132.

140. *Κατηλόησαν*] Bekk. an. 270, 27. (Phot. 149, 8.)

|| *κατηλόησαν*: B. k. Bekk. lex. *κατηλοίωσεν*: Phot., qui ad hunc Aesch. locum emendandus. *κατῆλθον*: e l. ||

144. *Ὅτε ἔκρινον Τίμαρχον*] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz, pg. 5, 4.

Φήμη δ' οὔτις — καὶ αὐτή) = I, 129.

|| *πολλοὶ* | *λαοί*: B. k. *λαοί*: om. e l. *λαοὶ* | *πολλοί*: i. ||

145. *Συκοφαντία*] Hesych. v. cfr. Suid. v. *συκοφάντης*.

Δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμεθα] Thom. Mag. 278, 5 R.

Προβολάς] Harp. v. (Suid. Phot. 450, 11.) cfr. Timaeus, lex. Plat. 118, 1 Ruhnken, et Schol. ad h. l.

|| *προσβολάς* pro *προβολάς*: e l. ||

147. 148. *Οὑτοσὶ μέν μοι — μητρὸς ἅπαντας*] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz, p. 3, 28 sqq.

|| *καὶ τέτταρα — τριάκοντα*: om. A. legit Apollon. || *φατρίας*: Aesch. Apollon. *φρατρίας*: Bekk. ||

Ἐτεοβουτάδαις] resp. Phot. 25, 13 et 15. (Suid. Schol. ad h. l. Bekk. an. 257, 4. Hesych. v.) cfr. Harp.[1]) v.

|| *Ἐτεοβουτάδος*: e l. *Ἐταιοβουτάδαι* et *Ἐτεοβουτίδαι*: Phot. ||

148. *Ἡ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν* sqq.] resp. Apsines, *τέχ. ῥητορ.* W. IX, 592, 5. [Sp. I, 403, 6.]

|| *προφαίνεται*: ag. *προὐφαίνεται*: m. *φαίνεται*: A. *προ-* (in Sp. ed.: *προσ*)*φαίνεσθαι*: Apsines. ||

Λιποταξίου] Bekk. an. 277, 1. Suid. v. cfr. Phot. 212, 10 v. *λειπομαρτύριον*. Hesych. v. *λιποταξίου*, Schol. in Dem. 21, 105.

|| *λιποταξίου*: Bekk. et Hesych. lex., *λειποταξίου*: cett. utrumque habet Schol. Dem. ||

149. *Φιλοχάρης . . . Ἀφόβητος*] resp. Plut. v. Aesch. IX, 344, 6.

|| Plut. trad.: *Δημοχάρης . . . Ἄφοβος*. ||

Φιλοχάρης δέ — ἐπιμεληθείς] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz, p. 4, 8.

Κνωσίωνι — παρακατακλίνων] Tzetzes, Chil. VI, 148.

|| Tzetzes pro *παρακατακλίνων* habet *κατέκλινε* ante *τήν*, metro obsecutus. ||

150. 151. 152. *Ἐπικράτους*] resp. Harp. v. (Suid.)

153. *Γόητι* (124: *γόητος*)] resp. Hesych. v. (Zonar. lex. 446, 24. Bekk. an. 31, 24.) Suid. v. Etym. M. 238, 22.

156. *Ὅτι ξένους — παρὰ τοῦ Φιλίππου*] Harp. v. *ὅτι ξένους*. (Phot. 354, 17. Suid. v.). cfr. II, 76.

|| *καὶ* ante *τινάς*: add. Harp. B. C. || *ἑαυτοῦ*: i. Harp. *ἑαυτῷ*: Phot. *αὐτοῦ*: cett. || *ἀμπελουργίῳ*: s. Harp. *ἀμπελῶνι*: i. *ἀμπελουργείῳ*: cett. cum Phot. || *παρά*: Harp. *παρὰ τόν*: Aesch. || *ἐξῃτήσατο*: B. i. Harp. *ᾐτήσατο*: e k. s. *ᾐτιάσατο*: l. || *παρὰ τοῦ Φιλίππου*: B. k. l. i. s. *παρὰ Φιλίππου*: e. Harp. || post *Φιλίππου* Harp. ex anteced. add.: *Σάτυρος*. ||

---

1) loci allati redeunt ad Harp., qui Lycurgi *περὶ τῆς ἱερείας* orationem affert.

158. *Ἐάσετε οὖν — προστρόπαιον*] Harp. v. *προστρόπαιον* (ep. Suid. Phot. 463, 4.) cfr. Bekk. an. 296, 4. (Phot. 462, 22. Etym. M. 700, 10. lexic. Vindob. 152, 1 N.), Schol. ad h. l.

|| *ἐάσετε*: k. B. s. *ἐάσατε*: e l i. *ὅσα τε*: Harp. || *αὐτόν*: Aesch. *αὐτός τί*: Harp. A. *αὐτὸ τό*: Harp. B. *αὐτό*: Harp. C. || *αὐτοῖ* ante *προστρ.* add.: h. Flor. Schol. ||

161. *Εἰρήνη γὰρ ἀργίαν οὐ τρέφει*] Sopat. *εἰς Ἑρμογ.* W. V, 29, 1. Apostol. cent. VI, 59, c. (Arsen. XXII, 20 Leutsch.).

|| *γάρ*: om. Apostol. Arsen. ||

163. *Εἰ δὲ ὀρθῆς — οὔσης*] Suid. v. *ὀρθῆς*. (Phot. 346, 10. Bachm. an. I, 320, 14. Cod. Coisl. 347, fol. 117 in Cram. an. Paris. IV, 172, 27.

|| *εἰ δὲ ὀρθῆς*: Aesch. *ὀρθῆς δέ*: cett. ||

164. *Ὠνείδισας — ἐμπληξίαν*] lex. Vindob. 29, 9 N. Zonar. lex. 698, 10.

|| *ἐμπληξίας* pro *ἐμπληξίαν*: Zonar. ||

166. *Οὐ γὰρ δή — πονηρίαν*] Apostol. cent. XIII, 19, c. (Arsen. XLI, 71.)

|| *γὰρ δή*: B. i. Apostol. *δή*: As. || *γάρ* ante *προσδέχεται*: om. Apostol. ||

167. *Ἐκ παίδων μέν — δύο ἔτη*] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz, p. 4, 13.

Περίπολος] Harp. v. (Suid. Phot. 420, 23. Schol. ad h. l.).

168. 169. *Πρώτην δ' ἐξελθών — στεφανωθῆναι*] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz, p. 4, 16.

Τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην] resp. Bekk. an. 251, 18 et 308, 28. (Phot. 578, 16.)

Νεμεάδα . . . χαράδραν] resp. Harp. v. *Νεμέας χαράδρα*, (Suid. Phot. 293, 8.)

Τὰς . . . ἐξόδους τὰς ἐν τοῖς ἐπωνύμοις] resp. Harp. v. *στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις* (Suid. Phot. 541, 17.) cfr. Schol. ad h. l.

Καὶ τὴν ἐν Ταμύναις μάχην sqq.] resp. 'Plut.' v. Aesch. IX, 344, 7 R.

|| *τοῖς μέρεσι*: Aesch. Bekk. an Apollon. *τοῖς δύο μέρεσι*: Phot. 578, cuius verba errore huc pervenerunt. || *συμπαραπέμπων μετά*: B. i. Apollon. *τὰ* pro *μετά*: k. l. s. *συμπαραπεμπόντων*: e. || *Νεμεάδα*: B. e. Apollon. *Νεμαιάδα*: k. *νεμαιάδαν*: l. *νεάδα*: i. (Harp.: *Νε-*

μέας). || *καὶ τοῖς* (*κ. τ.*: om. e) *μέρεσιν*, quae[1]) in Aesch. post *ἐπωνύμοις* exstant, Harp. non videtur legisse. Apollon. pro *τὰς ἐν — μέρεσιν* habet *πάσας*. ||

177. *Παρέγγραπτοι*] resp. Hesych. v. (Suid. Phot. 393, 5. Etym. M. 654, 39.)

|| *παράγραπτοι*: g. ||

179. *Κἀμοὶ μὲν* (*οἱ*) *συνδεησόμενοι* sqq.] resp. Apsines, *τέχ. ῥητορ.* W. IX, 592, 5. [Sp. I, 403, 6.]

180. *Τῷ λογογράφῳ καὶ Σκύθῃ*] Thom. Mag. 224, 10 R.

|| *καί*: Aesch. *τῷδε καί*: Thom. ||

Διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] resp. Apollon. *εἰς Αἰσχ. ἐξήγ.* F. Schultz. p. 5, 4.

181. *Οὐ γὰρ ὁ θάνατος — φοβερά*] Stob. flor. IV, 98, 9 M.

|| *οἱ γάρ*: Aesch. *οὐχ*: Stob. ||

182. *Πῶς δ' οὐκ οἰκτρόν* sqq.] resp. Apsin. *τ. ῥητορ.* W. IX, 591, 20. [Sp. I, 402, 28.]

III.

Ctesiphontea.

1. *Τὴν μὲν παρασκευήν — παράταξιν*] Clemens. Alexd. strom. VI, 2, 20.

Τὴν μὲν παρασκευήν — τινες] Harp. v. *παραγγελία* (Suid. v. Phot. 381, 9.)

|| *τήν* ante *παράταξιν*: om. Harp. A. Suid. A. B. C. E. Phot. || *κατὰ τήν*: Aesch. Suid. Phot. Harp. C. *κατά*: Harp. AB. || *τινὲς* post *μέτρια* pon. a. ||

Παρασκευήν . . . καί . . . παράταξιν] Schol. in Dem. 18, 4.

2. *Ἐβουλόμην μέν — πεντακοσίους*] Marcellin. *σχ. εἰς στάσ.* W. IV, 421, 24.

|| *μὲν οὖν*: Aesch. *οὖν*: Marc. ||

4. *Πρόεδροι*] Harp. v. (Suid. Phot. 452, 4.) cfr. Bekk. an. 290, 8.

---

1) verba haec aut ex priore loco aut ex scholl. videntur huc pervenisse.

Ἡ . . . φυλή, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως] resp. Tzetzes, Chil. XII, 535.

6. Ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους] Dem. 24, 149.?

9. Ἐν γὰρ τοῖς — κηρύγμασιν] Marcellin. σχ. εἰς στ. W. IV, 512, 16.

|| ἐν γάρ: Aesch. ἐν: Marc. || ἄρχοντές τινες: Aesch. inv. ord.: Marc. || μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει[1]): A. τὰς μεγίστας ἀρχάς[1]): B. Marc. || τοὺς ἐκ: A. τοὺς ἐπί: Marc. τούς τε ἐκ: B. || post ἐπαίνοις add. Marc. καὶ στεφάνοις. ||

11. Κατιδὼν δέ — μὴ στεφανοῦν][2]) Marcell. σχ. εἰς στ. W. IV, 512, 22. resp. Schol. in Dem. 18, 112. Tzetzes, schol. in Hermog. Cram. an. Oxon. IV, 140, 1.

|| δέ: Aesch. δή: Marc. || καὶ ante μάλα om. Marc. || ἀπαγορεύοντα: B. h. Marc. διαγορεύοντα: A. ||

Ἐπειδάν . . . εὐθύνας . . . δῷ] Dem. 18, 58.

14. Ἐπιστάτας(-ης. -αι)] resp. Harp. v. (Suid. Hesych. ep.). Ἡγεμονίας δικαστηρίων] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 58, 14.) Bekk. an. 262, 21.

16. Σοφιστήν][3]) Dem. 18, 276. cfr. Hesych. Suid. v. Χρὴ γάρ . . . ταὐτόν — δ' ὁ ῥήτωρ] Plin. ep. IX, 26, 11. — ἀναισχυντίᾳ: Plin. edd. Catan. 1506 et Ald. 1508.

---

1) sensus exposcit: μεγίστας ἀρχάς. τὰς a rhetore et in B analogiae causa videtur additum esse, sequitur enim τὰς προσόδους. verba ἐν τῇ πόλει ex scholiis videntur invasisse: firmatur haec opinio ipsa verborum collocatione, quae qualis exstat in A graeca non est. coniectura non opus.

2) verba haec adiuncta sunt a Marcellino eis, quae protulit e pr. 9.

3) Bk habent κακοῦργον σοφιστήν, e l: κακοῦργον καὶ σοφιστήν. videtur igitur in archetypo fuisse κακοῦργον σοφιστήν. quod cum neque contra sensum neque contra sermonis graeci consuetudinem pugnet, quin verum sit vix potest dubitari. Weidnerus quae scribit κακοῦργον ἄνθρωπον καὶ σοφιστήν longius distant a verbis traditis quam ut quidquam habeant probabilitatis. Interpolatum autem esse vocabulum κακοῦργον et explicandi causa σοφιστήν voci adpositum, id quod Hesychii verbis σοφιστής· ἀπατεών, διδάσκαλος, πανοῦργος nisus Kaibel in scholis nobis proposuit, non crediderim; nam quamquam per se σοφιστής vox κακοῦργος vocabulo apte explicaretur, tamen non nihil interest inter Hesychii πανοῦργος et Aeschinis κακοῦργος. egit de hoc loco Ortnerus pg. 26.

Χρὴ γάρ . . . ταὐτόν — ἀναισχυντίᾳ] Alexand. π. σχημ. W. VIII, 462, 7. [Sp. III, 28, 29.] Stob. floril. II, 215, 11 M.

|| *χρή — ταὐτόν*: om. Plin. cod. || *γάρ*: om. Stob. || *ὦ(ἄνδρες) Ἀθηναῖοι*, quae in Aesch. et Plin. ed. Catan. post *γὰρ* exstant, desunt in cett. || *μέν* post *ἑτέραν*: om. Plin. D. || *ἀφίῃ*: A. h. a. Stob. Alexd. *ἀφίησιν*: gmn. pro *ἀφιῇ — ῥήτωρ* Plin. cod. habet: *ἄφειν νόμος ἑτέραν ὁ ῥήτωρ* || *χρὴ διδόναι*: Aesch. Alexd. Plin. Cat. Ald. *διδόναι χρή*: Stob. || *οὐ τῇ*: Aesch. Plin. Cat. Ald. *μὴ τῇ*: Alexd. Stob. || *τήν* . . . . *ἀναισχυντίαν* pro *τῇ ἀναισχυντίᾳ*: Alexd. Ald. Vind., *ν* ortum ex *ι* adscripto. W. ||

17. *Πρὸς δὲ δή — Δημοσθένης*] Alexd. π. σχημ. W. VIII, 437, 7. [Sp. III, 16, 18.]

Ἄφυκτον] Suid. v. (Bachm. an. I, 174, 2. Zonar. 356, 11. Hesych. ep.). ?

|| *ἔμφυτον* pro *ἄφυκτον*: Alexd. Ald. Vind. ||

21. *Ἐκποίητον γενέσθαι*] Bekk. an. 247, 10. (Suid. v. Etym. M. 323, 38. Zonar. 652, 22 corr.).

22. *Ἀζήτητον*] Harp. v. (Suid. Zonar. 55, 25.)

24. *Τὴν ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ἀρχήν* et *τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν*] resp. Harp. v. *θεωρικά*. (Suid. v. Phot. 90, 7. Schol. in Dem. 3, 11.)

|| *ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ*: Harp. (Suid. Phot. Schol.). ||

Αἱρεῖ γάρ — γράμματα] Schol. in Aristid. D. 474, 6. [Fr. 177, 17.]

|| *αὐτόν*: A. h. gmn. om: a. *αὐτήν*: schol. || pro *οὐχ ἡ* Fr. habet *οὐχί*. || pro *κατηγορία — γράμματα*: Schol. libere tradit: *γραφὴ μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ ψήφισμα*. ||

25. *Ἀντιγραφεύς* et *ἀντιγραφέως*] resp. Harp. v. (Suid. Bachm. an. I, 104, 21. Pollux VIII, 98.) cfr. Bekk. an. 197, 24. Schol. ad h. pr.

|| *γραφέως* pro *ἀντιγραφέως*: A. ||

Οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι] = III, 24.

|| *ἐπὶ τῷ θεωρικῷ* pro *ἐπὶ τὸ θεωρικόν*: e. ||

Σκευοθήκην ᾠκοδόμουν] Poll. on. X, 10. cfr. Bekk. anecd. 303, 29.

Ὁδοποιοί] Phot. 316, 6. (Schol. ad h. l.).

27. *Δικαστηρίων ἡγεμονίας*] = III, 14.

Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ φθίνοντος . . . ἀγοράν — καὶ τρίτῃ] Theodor. Gaza. de mens. Uranol. Patav. 283, 26.

|| *Θαργηλιῶνος μηνός*: B. h. Theod. inv. ord.: A. || *Σκιροφοριῶνος*: e l agm Theod. *Σκιρροφοριῶνος*: k. n. h. ||

28. *Ἀντιδιαπλέκει*], resp. Bekk. an. 198, 7. (Bachm. an. I, 100, 28.) Hesych. v.

|| Hesych.: *ἀντία πλέκειν*, quod corrigendum. ||

29. *Ἐπιστάται*] = III, 14.

Ἡγεμονίας δικαστηρίων] = III, 14.

30. *Τριττύες*] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 605, 19. Bekk. an. 306, 24 ep.) cfr. Schol. ad h. l.

|| *τρίτυες*: gmn. *τριτύς*: Harp. B. C. ||

34. *Ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει* sqq.] resp. Tzetzes, schol. in Hermog. Cram. an. Oxon. IV, 140, 5.

Πυκνί] resp. Schol. in Aristid. D. 566, 25. [Fr. 217, 3.]

38. *Προστέτακται τοῖς θεσμοθέταις* sqq.] resp. Schol. in Dem. 19, 128.

Θεσμοθέταις] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 87, 10. Bekk. an. 264, 15.) Hesych. v.

Εἴ που εἰσίν — πράξεως][1]) Priscian., institut. gram. XVIII, 270. Hertz.

|| *ἑνός* post *πλείους*: Aesch. *εἷς* post *πράξεως*: Priscian. ||

39. *Πρυτάνεις*] Harp. v. (Suid. Phot. 468, 7. Bekk. an. 291, 4. Schol. in Dem. 18, 169.

Προέδρων] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 452, 4.) cfr. Harp. v. *ἐπιστάτης* et III, 4.

41. *Ὑποκηρυξάμενοι*] Phot. 628, 10. (Etym. M. 782, 32. Bekk. an. 312, 25.) cfr. Poll. on. IV, 94.

43. *Ἐναντίον*] Hesych. v. (= *ἐνώπιον*). ?

|| Aesch. h. l. habet *ἐνώπιον*, quod ante atticistarum tempora non

---

1) Si in Aesch. codd. h. l. genuina lectio servata est, Priscianus turpiter erravit, affert enim hunc locum ut demonstret dictum esse ab antiquis oratoribus *πλείους εἷς* eadem significatione atque *πλείους ἑνός*. Quodcum non sit cur Aesch. verba vera non esse credamus, Prisciani error fortasse ita explicandus, ut putemus animo eius obversata esse verba quae paullo infra sequuntur: *ὅπως ἂν εἷς ᾖ νόμος καὶ μὴ πλείους*: utroque tum loco inter se confuso scripsit quae nobis tradita sunt. Idem accidit Dion. Halic. III, 166.

usurpatur nisi a poëtis. (Cob.) unde in Aesch. invaserit, docet Hes. locus allatus. cfr. III, 86. ||

45. *Ἀναρρηθῆναι*] Hesych. v. (Suid. Etym. M. 99, 2. Bachm. an. 85, 4. Bekk. an. 214, 26.)
Ἐρανίζων — κτᾶται] Zonar. 871, 10 resp. Sopater, *σχ. εἰς στ.* W. IV, 509, 20.

|| *ἐρανίζων*: Aesch. *ἐρανίζειν*: Zonar. || *καὶ* ante *κηρύγμ.*: om. Zon. ||

50. *Δεῖ γὰρ δήπου τὸν μέν* sqq.] resp. Tzetzes, schol. in Hermog. Cram. an. Oxon. IV, 140, 7 et Syrian., *σχ. εἰς στ.* W. IV, 725, 6.

51. *Ὅτ' ἐγράψατο — ἀνεψιὸν ὄντα*] Harp. v. *Παιανιεῖς* (Suid. Phot. 368, 8. ep.).
Παιανιέα] Hesych. v.

|| *ἐγράψαντο* pro *ἐγράψατο*: Harp. A. B. || *Δημομέλην*: Bek. *δημοτέλη*: l. *δημοσία*: Harp. || *Παιανιέα*: Aesch. Harp. *Παιανέα*: Didym. apud Harp. *Παιανιέναι*: Hesych. corr. Musurus. ||

Κηφισοδότου] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 162, 20.)

52. *Καὶ τούτων — φίλος εἶναι*] Suid. v. *πατρῴων*. (Phot. 402, 22. ep. Bekk. an. 297, 30. ep.).

|| glossa deest in Suid. cod. A. || *αὐτῷ*: B Suid. *αὐτῶν*: A. ||

Ὡς ἀπέδοτο — καταχειροτονίαν] Suid. v. *ἅμα*. (ep. Bekk. an 183, 7 et 216, 5.) cfr. Suid. v. *κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ*.

56. *Ὁρῶ δὲ οὐκ ὀλίγους παρόντας* sqq.] resp. Cicero de opt. gen. orat. pr. 22.

57. *Τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει* sqq.] resp. Dem. 18, 212.

59. *Ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων* sqq.] resp. Dem. 18, 227.

62. *Οὔτε λαχών — πριάμενος*] Harp. v. *ἐπιλαχών*. (Suid. Etym. M. 361, 25.)
Ἐπιλαχών] Bekk. an. 256, 3.

66. *Ὁ τὴν ξενίαν ἐμοὶ προφέρων* sqq.] resp. Dem. 18, 51.

72. *Οὐ . . . δεῖν . . . ἀπορρῆξαι τὴν συμμαχίαν τῆς εἰρήνης*] Dion. Halic. 1126, 3 R.

|| Dion. H. habet: *οὐ δεῖ τῆς φιλίας ἀπορρῆξαι τὴν συμμαχίαν*. || *τὴν συμμ. τῆς εἰρήνης*[1]: A. *τῆς εἰρήνης τὴν συμμ.*[1] B. h. ||

---

1) Weidn. delet *τῆς εἰρήνης;* non recte, ex loco enim allato apparet, legisse Dionysium genetivum.

75. *Καλὸν, ὦ ἄνδρες — φυλακή*] Aristid. *τέχ. ῥητορ.* W. IX, 348, 1. [Sp. II, 463, 25.] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 445, 9. [Sp. III, 20, 11.]

|| *γραμμάτων*: kl. *πραγμάτων*: cett. ||

76. *Ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον* sqq.] resp. Schol. in Dem. 18, 28.

77. *Ἑβδόμην δέ — τετελευτηκυίας*] Syrian. schol. *εἰς στ.* W. IV, 94, 5.

Ἑβδόμην δέ — ἀπολέσας] Plut. consol. ad Apollon. VI, 452, 16 R. resp. v. Dem. IV, 727, 12 et Cicero, Tuscul. III, 63.

Παρενόμει — ἀπολέσας] Sopat. *εἰς Ἑρμογ.* W. V, 50, 26.

|| *αὐτοῦ* pro *αὐτῷ*: Plut. Turn. || *πρίν*: Bh. Plut. *πρὶν ἤ*: A. (cfr. II, 132.) || *λαβών*: Aesch. *ἀναλαβών*: Plut. || *παρενόμει*: kgmn. *παρηνόμει* e l h a Plut. *παρενόμησεν*: Sop. || *τὴν μόνην ὁ δείλαιος*: Aesch. Plut. *ὁ δείλ. τὴν μ.*: Sopat. || *πρώτην*: Aesch. Plut. *πρῶτον*: Sop. || *πατέρα προσειποῦσαν*: Aesch. Plut. *προσειποῦσαν πατέρα*: Sop. || *ἀπολέσας*: deest in a h Sopat. ||

78. *Καὶ οὐ τό — ἐξετάζω*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 476, 3. [Sp. III, 36, 4.] Tiber. *π. σχημ.* W. VIII, 562, 8. [Sp. III, 75, 4.]

|| *ἀλλὰ τόν*: Aesch. *τὸν δέ*: Alexd. Tiber. ||

82. *Σέρρειον τεῖχος*] Harp. v. (Suid. Phot. 504, 20.) cfr. Dem. 18, 27. Herodot. VII, 59.

|| *Σέρρειον*: Herodot. Phot. bis. Dem. Y. Harp., qui praeter hanc formam affert etiam: *Σίριον*: cod. B. *Σίρριον*: cod. A. *Σείριον*: cod. C. — *σέρρον*: Dem. pr. r *σέρριον*: Aesch. Dem. cett. codd. ||

Ἐργίσκην][1]) Dem. 18, 27. resp. Harp. v. (Suid. Phot. 12, 14. Etym. M. 369, 54.)

Γάνος καὶ Γανιάδα] Harp. v. (Suid.).

|| *γάννος* pro *Γάνος*: e. || *καὶ Γανιάδα*: om. B. *γανιάδος*: Harp. cod. B. *γανιάδους*: Harp. C. *δάνδια*: e l. ||

83. *Ἁλόννησον*] resp. Harp. v. (Suid.).

|| *Ἁλόνησον*: A. B. Harp. B. ||

Ἁλόννησον ἐδίδου· ὁ δέ sqq.] resp. Athen. VI, 223, d.

84. *Ναί, ἀλλὰ χαλκοῖς* sqq.] resp. Dem. 18, 299.

2) *Μυρτίσκην* quod in k cod. sequitur scribendum est propter *Ἐργίσκην*. (Weid. ad h. l.). Loci verum nomen fuisse *Μυρτηνόν*, apparet ex Dem. 18, 27 et Harp. v, qui affert ex Marsya *Μυρτανόν*. hic ut alias apparet, k codicem ceteris saepius esse praestantiorem.

86. *Ταμύνας*] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 568, 14. Etym. M. 745, 24 ep.).

|| *Ταμύαι* pro *Ταμῦναι*: Etym. M. ||

Κοτύλαιον . . . ὄρος] Harp. v. (Suid.).

|| *Κοτυλαῖον*: A. ||

Μισθαρνῶν] resp. Bachm. an. I, 145, 8. v. *ἄρνυσθαι.*?

|| lexicogr. habet: *μισθαρνεῖν* = *μισθὸν ἀντί τινος λαμβάνειν*, hinc apparet, quomodo in B classe pro *μισθαρνῶν*, quod exstat in A, natum sit *μισθὸν λαβών*. W. ||

87. *Ὁ νυνὶ πάντας — ξένους*] Priscian. instit. gram. XVIII, 280 H.

|| *νυνί*: Aesch. *νῦν*: Prisc. || *δεξιούμενος καί*: Bh. om.: A et Prisc.

88. *Ταμύναις*] = III, 86.

91. *Τὸν δολιχοδρομήσαντα*] Pollux, onom. III, 146.

99. *Καὶ γὰρ τοῦτο — διαφθείρει*] Stob. florileg. I, 69, 4.

|| *ἄνθρωπος*: A. h. Stob. *ἀνθρώπων*: B. || *ὅταν*: Aesch. *ὁπόταν* Stob. || *μὲν* post *πρῶτον*: om. Stob. || *ἑαυτῷ*: a e. *αὑτῷ*: cett. || *ἃ εὖ* (*εὖ*: om. A) *οἶδεν οὐδέποτε*: Aesch. *ἃ εἶδεν*: Stob. || *εἰς ὁπότε*: k l g m n. *εἴ ποτε*: e. *ὡς ποτέ*: Stob. *ἀριθμῶν εἰς ὁπότε*: a h. || *διὸ καί*: Aesch. *ἢ καί*: Stob. || *σφόδρα*: A. Stob. *μάλιστα*: B. h. || *διαφθείρει*: Bh. *διαφέρει*: Stob. *φθείρει*: A. ||

101. *Ἔπειτα ἀναφαίνεται — ψηφίσματι*] Plin. epist. IX, 26, 11. — *ἀνάγνωθι*: ed. Catan. et Ald.

|| *ἔπειτα*: Aesch. est ita: Plin. cod. || *πάντων*: A. Plin. *ἁπάντων*: B. h. || *ἐν*: A. Plin. *ἐπί*: Bh. Plin ed. Catan. || *ψηφίσματι*: Aesch. *φωτί*: Plin. D. || — *καί* post *γράψας*: om. a. Plin. ed. Cat. Ald. | *ἀξιοῦν*: A. *ἀξιῶν*: B. *ἀξίων*: Plin. ed. Cat. Ald. || *κόμπον*: Aesch. *πόμπον*: Plin. ed. Cat. Ald. || *τὰς ἀλαζονείας*: A. *τὴν ἀλαζονείαν*: B. *τὴν ἀλαζονίαν*: Plin. ed. Cat. Ald. || *ἀνάγνωθι*: Aesch. *ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀνάγνωθι*: Plin. ed. Cat. Ald. (Aesch. c d f h q.). || Ceterum totus hic locus pessime corruptus nondum sanatus est. ||

104. *Καὶ τόκον — ἀπέδοσαν*][1]) Suid. v. *κεφάλαιον.*

|| pro *τῆς μνᾶς* habent *τὰς μνᾶς*: Suid. codd. A. E. ||

Κεφάλαιον] Suid. v. (Phot. 159, 20.)

107. *Κιρραῖον . . . πεδίον*] Harp. v. (Suid. Phot. 167, 12.)

Ἐξάγιστος] Harp. v. (Suid.). Hesych. v. (Etym. M. 346, 36.)

Ἐπάρατος] Hesych. v. (Suid.).

---

1) Weidn. delet verba *Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος*: non recte, nam optime Aesch. suam agit causam iterum atque iterum, ut maneat in animis iudicum, repetens *δωροδόκημα* esse illud talentum.

Κραναλλίδαι] Harp. v. (Suid. ep. Phot. 176, 14.) Hesych. v.

|| *Ἀκραγαλλίδαι*: Aesch. *Κραναλλίδαι*: Harp. A. et D, in quo additum: *ἢ Κραγαλλίδαι*: hoc idem habent: Suid. Phot. *Κραναλίδαι*: Harp. B. C. *Κρακαλίδαι*: Hesych. *Κραυγαλλίδαι*: Didym. apud Harp. — scribendum: *Κραναλλίδαι* = *ΚραϜαλλίδαι*. cfr. Weidn. ad h. l.

108. *Κραναλλίδαις*] resp. = III, 107.

|| Aesch. h. l. habet: *Κραγαλίδαις*. ||

Ἀθηνᾷ Προναίᾳ] resp. Harp. v. *Προναία*. (Suid. Phot. 456, 6. Etym. M. 700, 1. Bekk. an. 299, 5 et 293, 26.) cfr. Hesych. v. et Schol. ad h. l.

|| *καί* ante *Προν.*: add. a (etiam pr. 110.) || *Προνοίᾳ*: Aesch. *Πρόνοια*: Harp. Phot. Suid. bis, nisi quod Harp. cod. D altero loco habet *προναῖα*. *Προναία*: cett.

Λαβόντες δὲ τὸν χρησμόν sqq.] resp. Plut. v. Solon. I, 333, 18.

Ἐναγεῖς] Harp. v. *ἀναγεῖς* (Suid. Zonar. 167, 4.)

110. *Προστροπήν*] resp. Harp. v. *προστρόπαιον*. (Suid. Phot. 463, 4.) cfr. lex. Vindob. 152, 2 N.

Ἐναγής] resp. = III, 108.

Ἀθηνᾶς Προναίας] = III, 108 (Aesch.: *Προνοίας*.)

111. *Ἐοικότα*] Hesych. v. (Suid. Zonar. 786, 9.)

Ἀθηνᾷ Προναίᾳ] = III, 108. (Aesch.: *Προνοίᾳ*.)

112. *Οὐ πρὶν τῆσδε — ἐπ' ἀκταῖς*] Paus.[1]) descr. Gr. X, 37, 6.?

|| *δέ* pro *τῆσδε*: a. || *πόλιος* pro *πόληος*: a. || *ἐρείψετε*: agn Paus. *ἐρίψετε*: klm. *ἐρρίψετε*: e || *πρίν γε*: B. *πρίν τε*: k. *πρὶν κεν*: Paus. *πρίν*: e l. || *θεοῦ*: Aesch. *ἐμῷ*: Paus. || *τεμένει*: Paus. (Aesch. p. Vat.), *τεμένη*: A. B. || *ποτικλύζῃ*: amn Paus. *ποτικλύζει*: A. *περικλύζῃ*: g. || *κελαδοῦν*: m. *κελαδον*: A. h. gn. *κέλαδος*: a || *ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς*: Aesch. *ἐπὶ οἴνοπα πόντον*: Paus. ||

113. *Ἐξάγιστον* et *ἐπάρατον*] resp. = III, 107.

114. *Ἐπαράτων*] resp. = III, 107.

115. *Ἀναφλυστίου*] resp. Harp. v. (Suid. Schol. in Dem. 18, 75.)

|| *Ἀναφλύσιοι* pro *Ἀναφλύστιοι*: Harp. A. || glossam om. Harp. C. ||

Ἀναγυράσιον] resp. Harp. v. (Suid. Bekk. an. 210, 3. Hesych. v.)

|| *Ἀγυρράσιον*: k l. || glossam om. Harp. C. ||

116. *Ὅτι χρυσᾶς — πρὶν ἐξαράσασθαι*] Harp. v. *ἐξαρά-*

1) exscripsi verba ex editione Pausaniae Dindorfiana.

σασθαι. (Suid. ep. Etym. M. 346, 51 ep. Zonar. 766, 14 ep.) cfr. Schol. ad h. l.

|| χρυσάσπιδας pro χρυσᾶς ἀσπίδας: Harp. A. || ἀνέθεμεν: Bek. ἀνέθεκεν: l. ἀνέθηκε Harp. || πρός: B. k. Harp. εἰς:[1] e l h. || ἐξαράσασθαι: e l. (Harp), ἐξαρέσασθαι: k. ἐξάρασθαι: h. ἐξειργάσθαι: B. — utrumque habent scholl. — || verba πρὶν ἐξαράσασθαι in fine glossae Harp. librarii errore esse omissa ex ipso Harp. loco dilucide apparet. ||

117. Ἐναγεῖς] = III, 108.

118. Κρώβυλος] Harp. v. (Suid. ep. Phot. 181, 10.) Hesych. v. Etym. M. 418, 47 et 541, 33. cfr. Schol. ad I, 64.

|| Κροβύλης: e l. ||

Κιρραῖον πεδίον] = III, 107.

119. Κεραμεῖα] Hesych. v. cfr. Schol. ad h. l.

|| κεράμια: e ||

Αὔλια] Harp. v. (Suid. Bachm. an. I, 164, 1. Zonar. 344, 5.)

Ἐξάγιστον et ἐπάρατον] resp. = III, 107.

120. Ἀφοσιῶ] Harp. v. (Suid. v. ἀφοσιούμεθα. Bachm. an. I, 172, 25. Hesych. v. Cram. an. Oxon. II, 491, 29.)

Ἐνῆρκται . . . τὰ κανᾶ] Pollux, onom. VIII, 83.?

|| κανᾶ: k g m n Poll. καινά: e l h. κοινά: a. ||

121. Ἐναγεῖς et Ἀθηνᾷ Προναίᾳ] = III, 108. (Aesch.: Προνοίᾳ).

122. Ὅσοι ἐπὶ διέτες ἡβῶσι] resp. Bekk. an. 255, 15. Harp. v. ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι. (Suid. Etym. M. 359, 15. Schol. ad h. l.).

|| ἐπὶ διέταις: l. ||

Ἅμας] resp. Hesych. v. Suid. v. Bekk. an. 206, 18. Etym. M. 82, 55. (cfr. 77, 19 et 268, 53.)?

|| ἅμα: e l. ἅμας: Bk. ||

Θυτεῖον] Harp. v. Θύστιον. (Suid. ep. Phot. 98, 17. Bekk. an. 265, 4. ep. Zonar. 1064, 3.)

|| Θυτεῖον: Aesch. Θύστιον: Didym. apud Harp. Θύτιον: Harp. Θυσεῖον: Bekk. lex. — Errasse videtur lexicographus: affert enim „Αἰτωλίας πόλιν“ cum Aeschinis Θυτεῖον situm sit prope Delphos urbem. ||

---

1) εἰς vel propterea verum non est, quod scuta illa ad templi parietes exteriores, non in templo ipso affigebantur.

Ἐναγής] resp. = III, 108.

123. *Κιρραῖον πεδίον*] = III, 107.

125. *Μεσεγγυήματος*] resp. Harp. v. (Lex. Vindob. 124, 4. Suid. Phot. 259, 15. Bekk. an. 279, 3.) cfr. Hesych. v.

129. *Ἐναγεῖς*] = III, 108.

130. *Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων*] resp. Cicero, de divinat. II, 118. Plut. Dem. 20. (W.).?

131 (et 152) *Ἀκαλλιερήτων*] resp. Suid. v.?

133. *Θῆβαι δὲ Θῆβαι*] Apsin. τέχ. ῥητ. W. IX, 500, 25 et 595, 20. [Sp. I, 358, 28 et 406, 11.]

Θῆβαι δέ — ἀνήρπασται] Apsin. τέχ. ῥητ. W. IX, 585, 11. [Sp. I, 397, 26.] Herodian. π. σχημ. W. VIII, 598, 14 et 603, 15. [Sp. III, 97, 6 et 99, 24.] Demetr. π. ἑρμην. W. IX, 110, 14. [Sp. III, 319, 15.] resp. carm. de fig. rhet. lat. min. Halm, 66, 77 et Quint. instit. orat. XI, 3, 168.

Πόλις ἀστυγείτων — ἀνήρπασται] Phot. bibl. cod. 250, 447, a, 25 B.

|| *Θῆβαι* ante *πόλις*: om. a. Herod. 598 cod. Par. 2. || *ἀστυγειτόνων* pro *ἀστυγείτων*: e l h. || *μεθ' ἡμέραν μίαν*: Aesch. om.: Phot. Demetr. *μίαν*: om. Apsin. Herod. bis. *ἡμέρας* pro *ἡμέραν*: Herod. Parr. pr. l. || *μέσον* pro *μέσης*: Herod. Par. 2 pr. l. Hav. alt. l. || *πόλεως* pro *Ἑλλάδος*: Herod. 598. || *ἀνήρπασται*: Aesch. Apsin Demetr. Herod. pr. l. exc. cod. Ven., qui habet: *ἥρπασται*. *ἀνηρπάσθη*: Herod. alt. l. *ἠφάνισται*: Phot. ||

Θεοβλάβειαν] Hesych. v.

|| *νεοβλάβειαν*: e. l. h. ||

Ὁμηρεύσοντες] resp. Harp. v. *ὁμηρεύοντας* (Suid. h. v. et v. *ὅμηροι*. Phot. 331, 11 v. *ὁμηρεῦντας*). cfr. Schol. ad h. l.

|| vera forma servata in Aesch. codd. ||

137. *Ἀλλ' οἶμαι — καὶ γόης*] Suid. v. *Φρυνώνδας*.

|| *οὔτε ἄλλος οὐδείς*: Aesch. *οὐδ' ἄλλος*: Suid. || *πάλαι*: A. Suid. om.: B. || pro *πώποτε — πονηρῶν* Suid. cod. A habet: *πότε τῶν πονηρῶν τῶν πάλαι*. ||

Φρυνώνδας] Harp. v. Suid. v. Bekk. an. 314, 26. Hesych. v. cfr. Schol. ad h. l.

Εὐρύβατος] resp. Harp. v. (Suid. Bekk. an. 257, 18 ep. et 188, 10.)

|| *Εὐρήβατον*: Harp. A. C. *Εὐρυβάτην*: Harp. B. ||

Μάγος] resp. Ammon. de diff. voc. Valck. 92, 2. cfr. Suid. Hesych. v.

Γόης] Hesych. v. (Zonar. 446, 24. Bekk. an. 31, 24.) Suid. v. Etym. M. 238, 22. resp. Dem. 18, 276.

Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν sqq.] resp. Dem. 18, 212.

139. *Πήληξ*] Harp. v. (Suid. Phot. 428, 13.) Hesych. v.

Ἀζηνιεύς] Harp. v. *Ἀζηνία*. (Suid. v. *Ἀζηνιεύς*. Hesych. v. ep. Bachm. an. I, 35, 19. Schol. ad h. l. Cram. an. Oxon. lexic. II, 488, 19.)

Ἀναφλύστιος] = III, 115.

142. *Κακῶς πάσχοντας — ἀγαπήσοντας*] Dion. Halic. 1065, 2 R.

|| Dion. ante *κακῶς* habet: *ὡς ὑμᾶς ὀρρωδῶ,* quae desunt in Aesch. *τὴν τῶν ὀνομάτων σύνθεσιν τῶν Δημ.*: Aesch. *τὴν σύνθ. τῶν Δημ. ὀνομάτων*: Dion. || *ἀγαπήσοντας*: Aesch. *ἀγαπήσαντας*: Dion. ||

143. *Τὰ μὲν δύο μέρη* sqq.] resp. Dem. 18, 238.

146. *Διαδικασίαν — στρατήγιον*] resp. Plut. de gloria Athen. VII, 380, 8 R.

|| *στρατήγιον*: Aesch. *στρατηγίαν*: Plut. ||

147. (245) *Ἀθύμους*] resp. Bachm. an. I, 37, 30.?

Πονηρὰ φύσις — συμφοράς] Stob. floril. II, 85, 27 M. (= Orelli, opp. sent. et mor. I, 122. Gnomolog. apud Boissonade an. Gr. I, 118, 9).

|| in Orellii gnomologio afferuntur haec verba sub nomine Democriti philosophi. || *μεγάλης ἐξουσίας*: Aesch. Stob. *ἐξουσίας*: Orelli Boiss. || *ἐπιλαβομένη*: Aesch. Orelli. Boiss. *λαβομένη*: Stob. || *δημοσίας*: Aesch. Orelli. Boiss. *μεγάλας*: Stob. ||

150. *Διώμνυτο*] Hesych. (Suid. ?).

151. *Ὁ τοῖς — ἀντιβλέψας*] Prisc. instit. gramm. XVIII, 190 H.

|| Prisc. habet: *ὁ μηδεπώποτε μήτε τοὺς πολεμίους ἀντιβλέψας* || *οὐδεπώποτε*: A. h. *οὐδέποτε*: B. || cfr. Weidn. ad h. l. ||

152. *Ὦ πρὸς μὲν τά — θαυμασιώτατε*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 476, 7. [Sp. III, 36, 9.] Zonaeus *π. σχημ.* W. VIII, 688, 1. [Sp. III, 169, 15. Boisson. an. gr. III, 317, 17.] Anonym. *π. σχημ.* W. VIII, 710, 25. [Sp. III, 186, 6.]

Πρὸς δὲ τήν — θαυμασιώτατε] resp. Plut. Dem. IV, 704, 15 R.

|| *ὦ πρὸς μὲν τά*: Aesch. Alexd. *ὁ μὲν ἐπὶ τά* et infra: *ἀχρηστότατον* et *θαυμασιώτατον*: Zonaei codd. A. M. Par. 1, *ὦ μὲν ἐπὶ*

τά: Zon. cett. codd. — pro ὦ πρός — ἀνθρώπων Anonym. habet: ὦ περὶ μὲν ἔργων τὰ μεγάλα || καὶ σπουδαῖα: om. Alexd. Zonaeus. || τῶν ἔργων ante πάντων: add. Alexd. Zon. (Anonym.). — τῶν πραγμάτων ante πάντων habent: Aesch. codd.: c d f q Barb. || πάντων: A h g. ἁπάντων: Alexd. exc. cod. Par. 2 qui cum Zon. verba πάντων ἀνθρώπων om. τῶν: amn. || τοῖς ante λόγοις: om. g. Alexd. Zon. Anonym. || θαυμασιωτάτους pro θαυμασιώτατε: l. ||

153. Γένεσθε δή — γίγνεσθαι] Alexand. π. σχημ. W. VIII, 456, 5. [Sp. III, 25, 16.]

|| pro γένεσθε hab. γίνεσθε: l h Alexd. cod. Par. 1. γενέσθαι: Alexd. Vind. (et Par. 2, in quo Aesch. verba h. l. liberrime transscripta sunt.) || δέ pro δή: l h. om.: Alexd. || προϊόντα: Aesch. προσιόντα: Alexd. || γίγνεσθαι: A. h. Alexd. γενέσθαι: B. ||

157. Ἀλλὰ ταῖς γε — ἐλευθερίαν] Theon. προγ. W. I, 153, 14. [Sp. II, 63, 8.]

Νομίσαθ' ὁρᾶν — αἰτίοις] Herodian. π. σχημ. W. VIII, 603, 4. [Sp. III, 99, 11.] resp. Apsin. τεχ. ῥητ. W. IX, 592, 14. [Sp. I, 403, 14.]

Ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν] Marcellin. σχ. εἰς στ. W. IV, 421, 28.

|| τε pro γε: Theon. cod. Med. et Par. || ὁρᾷς pro ὁρᾶν: Marc. || τήν ante πόλιν: om. Herod. et Theon. cod. Par. || ἐμπρίσεις pro ἐμπρήσεις: Herod. c. Hav. || οἰκιῶν: Aesch. Herod. οἴκων, ἱερὰ συλώμενα: Theon. || καί ante παῖδας: om. Herod. || καὶ παῖδας — γυναῖκας: om. Theon. Med. Par. || ἐπί pro εἰς ante δουλ.: Herod. || ἄνδρας pro ἀνθρώπους habet Herod. || ὑμᾶς: Aesch. ἡμᾶς: Herod. ||

160. Τερατευόμενος] Suid. Hesych. v.

Ἐπωνυμίαν — ἐτίθετο] Harp. v. Μαργίτης (Suid. Phot. 247, 2. Zonar. 1329, 8 ep.).

|| δέ: A. n. Harp. om.: agm. Suid. Phot. || ἐτίθετο: Aesch. ἔθεντο: Harp. ἔθετο: Harp. epit. Suid. Phot. ||

Μαργίτην] resp. Plut. v. Dem. IV, 730, 6 R. Hesych. v. Bekk. an. 279, 12. Suid. v. (Phot. 247, 5. Schol. ad h. l.).

161. Ἀποδρὰς ἐκ μέσου τοῦ Κιθαιρῶνος] resp. Plut. Dem. 730, 14 R.

162. Πάραλοι] lex. Cantabr. 355, 13 N. cfr. Harp. v. πάραλος (Suid. v. Phot. 387, 13.) Hesych. v. Πάραλοι. (Schol. ad h. l.).

|| Παράλιοι: A. h. Hesych. Harp. epit. ||

163. *Ῥητορικὴν — ἀναμένει*] Mant. prov. cent. II, 78. Leutsch, P.G. II, 770.

|| *ἀναμένει*: Aesch. *παραμένει*: paroem. ||

166. *Οὐ μέμνησθε — ῥήματα*] Alexd. *π. σχημ.* W. VIII, 432, 1. [Sp. III, 13, 30.]
Οὐ μέμνησθε — πόλιν] Alexd. *π. σχημ.* W. VIII, 458, 6. [Sp. III, 26, 15.]
Οὐ μέμνησθε — φορμορραφούμεθα] Herodian. *π. σχημ.* W. VIII, 590, 16. [Sp. III, 91, 31.]
Ἃ πῶς ποτε — ἐκαρτερεῖτε] Aristid. *τέχ. ῥητ.* W. IX, 359, 15. [Sp. II, 472, 2.]
Ἀμπελουργοῦσι — διείρουσιν] Dion. Halic.[1]) 1126, 4 R.
Νεῦρα τῶν πραγμάτων] Pollux II, 234.
Φορμορραφούμεθα] Hesych. v. Bachm. an. gr. I, 408, 26. (Schol. ad h. l.).

|| *καὶ μιαρά*: post *ῥημ.* pon. Alexd. 432, post *ἀπίθ.* Alexd. 458. || *πιθανά* pro *ἀπίθανα*: Alexd. 432. || *ἃ* ante *πῶς*: om. Herod. et Alexd. cod. Vind. || *πώποτε* pro *πῶς ποτε*: Alexd. Vind. || pro *πῶς ποτε — ἐκαρτ.* Aristid. scr.: *παντελῶς ἐκαρτερεῖτε ὡς σιδήρειοι.* || *ὡς σιδήρειοι*: k. *ὡς σιδήρεια*: e l. *ὡς σιδήρεα*: h. *ὦ σιδήρεοι*: B. et Herod. exc. cod. Hav. qui habet: *ὦ σιδηραῖοι.-ὦ* (*ὡς*: Vind.) *σιδήριοι*: Alexd. — scribendum: *ὦ σιδηροῖ.* || pro *ἐκαρτερεῖτε* Herod. codd. Parr.: *ἐγκαρτερεῖτε.* || pro *ἐκαρτ. ἀκροώμ.* Alexd. Par. 2 habet: *ἀκροώμ. ἐκαρτ.* || pro *ὅτε* Herod. Hav. habet *οὔποτε,* cett. codd. *ὁπότε.* || *ἔφη*: B k. Alexd. Herod. *ἔφησε*: e l h. || pro *τινὲς* pr. l. Herod. Parr. habent *τισί.* || *ἀνατετμήκασι*: B. k. h. *ἀνατετολμήκασι*: e l. om.: Herod. et Dion. Halic. || *τινές* alt. l.: om. Herod. et Dion. Halic. || *τὰ κλήματα*: Aesch. et Herod. exc. cod. Hav. qui habet *τὰ κλίματα.* om.: Dion. Halic. || *τὰ* post *κλήματα*: add: e g m. || *τοῦ δήμου*: Aesch. Herod., nisi quod cod. Hav. habet: *τοῦβίου.* post *νεῦρα*: pon. Dion. Halic. || *ὑποτέτμηται*: Aesch. Dion. Halic. *ὑποβέβλη* (*ν*: add. Parr.) *ται*: Herod. || *τὰ νεῦρα*: om. Herod. *τῶν πραγμάτων*: om. Dion. Halic. et Herod. || *φορμορραφούμεθα*: Aesch. Hesych. Dion. Halic. Herod. cod. Hav. *φορμοραφούμεθα*: Bachm. lex. *φ* (*μ* pro *φ*: Ven.) *ορμορα* (*ο* pro *α*: Par. 2.) *φούμενα*: Herod. codd. Parr. 1 et 2. Venet. || *πρῶτον* ante *ὥσπερ*: om. Dion. Halic. || *τὰς βελόνας*: B. k. Dion. Hal. *τοὺς βελῶνας*: e l h. || *διείρουσιν*: B e k. Dion. Halic. *διετιρασι*: l. *διετόρασι*: h. ||

---

1) Dion. Halic. non totum hunc Aesch. locum uno tenore, sed singula eius cola affert.

167. *Ταῦτα δέ — θαύματα*] Dion. Halic. 1126, 7 R. resp. Cicero, or. 26.

|| *τί*: A. h. Dion. Halic. *τίνος*: B. || *ὦ κίναδος* ante *τί* pon. Dionys. || *κίναδος*: A. h. n. (corr. gm.). *κίναιδος*: agm. ||

῾Ρήματα . . θαύματα] Plin. epist. IX, 26, 9.

|| Plin. D. habet: *θαυματοποιὰ ῥήματα.* ||

Σὺ Θετταλούς — πρόσεστιν][1]) Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 432, 2. [Sp. III, 13, 32.]

|| *σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι*:[1] A. h. om.; B. *οὐ γάρ*: e k h. *σὺ γάρ*: l. B (in 1 codice *οὐ* in *σύ* a grammatico vel librario analogiae causa videtur mutatum esse.) Alexander hunc locum liberrime profert, habet enim: *σὺ* (*καὶ οὐ* pro *σύ*: Vind.) *Θετταλοὺς ἀποστήσας, σὺ γὰρ ἂν κώμῃ προσέλθοις, ὅπου κίνδυνός ἐστι;* apparet tamen, legisse eum colon illud omissum in B. ||

᾿Αλλ᾿ εἰ μέν — προσκαθιζήσει] Zonar. 1169, 12. v. *κάθου.*

|| *ἀναλίσκεται*: Aesch. *ἀναλώσει*: Zonar. || *προσκαθιζήσει*: Zonar. *προσκαθίζειν* (ς pro ν: k) *εἰς*: A. h. *προσκαθεσθήσῃ*: Bf. ||

169. *Τάδε δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ*] resp. Dem. 18, 122.

170. *᾿Ασέλγειαν*] resp. Bachm. an. I, 150, 23. (Suid. v.).

Εὐγνωμοσύνην] resp. Hesych. v. (Suid. Phot. 28, 13.)?

Λογισμός] Bachm. an. I, 291, 29. (Schol. ad h. l.) cfr. Suid. v.

171. *Τούτῳ πατήρ — ψεύδεσθαι*] Anonym. *τέχ. ῥητ.* Sp. I, 439, 8. Doxopat. *ὁμιλ. εἰς ᾿Αφθ.* W. II, 234, 24.

|| *τούτῳ*: Aesch. Doxop. *τούτου*: Anonym. || *Δημοσθένης — ἐλεύθερος*: Aesch. *ἐλεύθερος ἀνὴρ Δημοσθ.*: Anon. *ἐλεύθερος*: Dox. ||

Τὰ δ᾿ ἀπὸ τῆς μητρός sqq.] resp. Plut. Dem. IV, 696, 2 R.

Νύμφαιον τὸ ἐν Πόντῳ] Harp. v. *Νύμφαιον.* (Suid. Phot. 304, 15.) cfr. Schol. ad h. l.

|| *τὸ*: Aesch. *τε*: Harp. ABD. *δέ*: Harp. C. || *ἐν*: e l h a Harp. D. *ἐν τῷ*: cett. (*ἐπὶ Πόντῳ*: schol.). ||

Κήπους] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 161, 19.)

172. *Σκύθης — φωνῇ*] Sopat. *εἰς ῾Ερμογ.* W. V, 50, 5.

᾿Επιχώριος] = II, 22.?

---

1) Laudandus Adamus, qui locum hunc primus quantum video recte explicavit. Verba *σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι*, quae exstant in A, in B genere omissa sunt, quia huius recensionis auctor quid significarent non intellexit: infinitivi autem forma optime ex ipsius Dem. verbis repetita est. Nos diceremus: Du die Thessalier zum Abfall bringen? nicht ein Dorf könntest du zum Abfall bewegen!

173. 174. *Πλεῖστον δ' ἐκ — ἔργα φαῦλα*] Johan. Dam. floríleg. IV, 166, 1 M. Stob.
Νῦν μέντοι τό — περιεγένετο] Diodor. biblioth. hist. XVII, 4, 8. Wesseling.
Οὐδεὶς γάρ — περιεγένετο] Syrian, *σχ. εἰς στ.* W. IV, 71, 11. Sopat. *εἰς Ἑρμογ.* W. V, 28, 28.
Οὐδεὶς γάρ — κινδύνων] Apostol. cent. XIII, 51, b. (Arsen. XLI, 83. Leutsch.).
Εὐγνωμοσύνην] = III, 170.

|| 173. *δέ*: om. n. || *τῆς* (om. Joh.) *πολιτείας*: A. h. Joh. *τῆς πόλεως*: B. || *ἐποιήσατο* pro *περιεποιήσατο*: n. || *τὸ βασιλ. χρυσ. ἐπικέκλυκε* (*ἐπικέκληκε*: l h g m n Diod. Basil.) *τὴν δαπάνην αὐτοῖ*: Aesch. Joh. *τὴν δαπάνην ἐπικέκλυκεν αὐτοῦ τὸ βασιλ. χρυσ.*: Diodor. || *οὐδ' οὕτω τὸ ἱκανόν* pro *οὐδὲ τοῦτο ἱκανόν*: Diod. Reg. 1. *τρόπου πονηροῦ*: Bk. Sop. Diod. *πονηροῦ τρόπου*: e l h. Syrian. Apostol. *τρόπου*: Joh. || *περιεγίνετο* pro *περιεγένετο*: Apost. || *τὸν βίον*: om. a. || *ὑμετέρων*: Aesch. *ἡμετέρων*: Joh. || 174. *περί*: Aesch. Apostol. *πρός*: Joh. || *λόγου*: Aesch. *λόγων*: Joh. || *δεινῶς* pro *δεινός*: gmn h Joh. (L.) || *κακῶς* pro *κακός*: B l h Joh. (L.) || *οὕτω*: Aesch. *οὔτε*: Joh. || *ὥστε μή με*: Ah. *ὥστε με μή*: agm. *ὥστε μή*: n Joh. || *βούλεσθαι*: Aesch. *βουλεύεσθαι*: Joh. || *τούτῳ*: om. n. || *τῶν* ante *πλησίον*: om. e. || *λέγοντας*: Aesch. *λέγοντα*: Joh. ||

178. *Τότε μὲν ἦν σπάνια* sqq.] resp. Corn. Nepos. Milt. 6, 2.?
Καταπέπλυται] resp. Pollux, onom. VII, 38. (*καταπεπλύσθαι*).
|| *καταλέλυται*: a. P.[1]) *καταπεπάτηται*: h. ||

180. *Κἀκεῖνο — διαφθερεῖτε*] Stob. floril. II, 97, 25 M.
|| *ἐκλογίσασθε*: B. P. Stob. *λογίσασθε*: A. h. || *ἐὰν μέν*: B. P. Stob. *ἐάν*: A. h. || *καὶ κατά*: Aesch. *κατά*: Stob. || pro *βουλομένῳ* et *διαφθερεῖτε* P habet: *βουλομμένῳ* et *διαφθείρητε*.

182. *Τοῦ θηρίου τούτου*] resp. Cic. orat. 26.

183. *Οὗτοι δεῦρο ἀφικόμενοι* sqq.] resp. Dem. XX, 112. *Ἑρμᾶς* et *Ἑρμῶν* etiam 184] resp. Harp. v. (Suid. Phot. 15, 3.)

1) Plittera significatur liber qui Faijûmis repertus continet Aesch. Ctesiph. inda a pr. 178 ad 186, cuius varias lectiones exscripsi ex Ortneri dissertatione, pg. 37 sqq. Egerunt de libro eo antiquissimo Hartel „Über die griech. Papyri Erzherzog Rainer", Wien 1886 et Sauppe, Gött. gel. Anz. 1886 n. 12.

184. Ἦν ἄρα κἀκεῖνοι — ἀμηχανίην] Plut. Cimon. III, 186, 5 R. Apostol. cent. VIII, 69, a. (Arsen. XXIX, 3. Leutsch), Tzetzes, Schol. in Lycophr. 417. (vol. II, 590 M.).

|| ἦν: B. P. Plut. Tzetz. codd. Vit. 2 et 3. ἦν: Tzetz. codd. Vit 1 et Ciz. ἦσαν: A. h. Apostol. || ἄρα: om. h. Apost. ob metrum (Arsen. (A.) habet: ῥα.). || τελαρκάδιοι pro ταλακάρδιοι: Tzetz. Vitt. 2 et 3. || τε ante ἀμφί: add. Tzetz. Vit. 1 et Ciz. || κρατερόν: B k l h P. Apostol. Tzetz. καρτερόν: e. κρυερόν: Plut. || ἐπάγον τ' pro ἐπάγοντες: Tzetz. Vit. 1 et Ciz. ||

Ἡγεμόνεσσι δέ — μόχθον ἔχειν] Plut. Cimon. III, 186, 11 R. Apostol. cent. VIII, 41, o. (Arsen. XXVIII, 34. Leutsch.). Tzetzes[1]), Schol. in Lycophr. 417. (vol. II, 590 M.).

|| τάδ': B. P. Plut. Tzetz. τάγ': A. h. Apost. || ἐπέδωκαν pro ἔδωκαν: Plut. Bodl. 3. || ἀμοιβῆς pro εὐεργεσίης: a. || μεγάλης ἀρετῆς: A. B. P. Apostol. Tzetz. μεγάλων ἀγαθῶν: Plut. (Aesch.: Bern. et sched. Scrimg.) || τάδ': Bk h P. Plut. Apostol. Tzetz. ταῦτ': e l. || ἀμφὶ ξυνοῖσι: B. P. Tzetz. χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖσι (ξεινοῖς: h, ξυνοῖς: Apost.): A h. Apost. ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς: Plut. || μόχθον: e k h gm n P. Apostol. Tzetz. μόθον: l. πόνον: a. δῆριν: Plut. ||

185. Ἑρμῇ] = III, 183.

Ἔκ ποτε τῆσδε — καὶ ἠνορέης] Plut. Cim. III, 187, 2 R. Tzetzes[1]), schol in Lycophr. 417 (vol. II, 590 M.).

|| πόλεως pro πόληος: gm Plut. Bodl. 3. || Ἀτρείδῃσι: B. k. P. Plut. Tzetz. Ἀτρείδαισι: e. Ἀτρείδεσι: l. Ἀτρείδεσσι: h. || ἐς πεδίον: k l h. P. Plut. ἀμπεδίον: e B. Tzetz. || περ pro ποθ': a. || χαλκοχιτώνων: A h gm n. P. Tzetz. περ φρονεόντων: a. θωρηκτάων: Plut. (Aesch. gm h supra versu.). || κοσμητῆρα: A. h. P. Plut. κοσμήτορα (suprascr. ῆ in agm, ω in n cod.): B. Tzetz. || ἄνδρα: A B P. Tzetz. ὄντα: Plut. (Aesch. Bern.). || μολεῖν: Aesch. Plut. μελεῖν: Tzetz. || κοσμητάς: Aesch. Tzetz. κοσμηταῖς: Plut. propter antecedens Ἀθηναίοισι. || τ' ἀμφί: B. Plut. Tzetz. ἀμφί: A. h. P. ||

186. Συνεχώρησεν αὐτῷ γραφῆναι sqq.] resp. Corn. Nep. Miltiad. 6, 3.

|| Corn. Nep. habet: „ut . . . prima eius imago poneretur." non recte igitur Weidn. videtur delevisse πρώτῳ vocabulum, quod in A sequitur, in B antecedit γραφῆναι verbum.[2] ||

1) alterum et tertium epigr. in Muelleri scholiorum codicibus (Vit. 1. 2. 3. Ciz.) non erant: descripsit ex editione Tzetzis Sebastiana.

2) P habet: συνεχώρησεν γραφῆναι. ad h. l. Sauppe l. a. disputavit haec: „Dies (πρώτῳ) wird . . . geschützt durch den Gedanken:

189. *Φιλάμμωνα*] resp. Dem. 18, 319. (Harp. v.).

191. *Ἔναυλον*] Hesych. v. (Suid. v. Etym. M. 337, 55. Bekk. an. 251, 21.).

192. *Ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα*] Pollux, on. II, 196. *Οἱ δὲ δικασταί — ἀκροώμενοι*] Priscian. instit. gram. XVIII, 162.

|| *ἢ ἀλλότριόν τι*: Aesch. *ἢ ἄλλο τι ἀλλότριον*: Prisc. ||

193. *Αἰσχρὸν ἔθος — ψῆφον φέρειν*] Sextus. Emp. adv. rhet. pr. 40. p. 682, 30 Bekker.

|| *αἰσχρόν*: Aesch. *κακόν*: Sext. || *ἐν τοῖς δικ. παραδέχεσθε*: Aesch. *εἰς τὰ δικ. παρῆλθεν*: Sext. || *μετενήνεκται — δίκαια*: om. Sext. || *γάρ* post *μέν*: om. Sext. C. R. || *ἐνίοτε*: om. Sext. || *ὧν μέν*: Aesch. *ὧν μή*: Sext. || *ἐπιλανθάνονται — οὐκ εἰσι* (*δικασταί*): om. Sext. || *ἀναγκάζονται τὴν* (*τήν*: om. n) *ψῆφον φέρειν* (*ἐκφέρειν*: g.): Aesch. *ψηφοφορεῖν ἀναγκάζονται*: Sext. ||

194. *Ἀζηνιεύς*] = III, 139.

Οἱ διαπολιτευόμενοι] resp. Ammon. de diff. vocab. 44, 1. v. Valck.?

197. *Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται* sqq.] resp. Harp. v. *διαμεμετρημένη ἡμέρα*. (Suid. ep.) cfr. Hesych. v.

198. *Ὅστις δ' ἐν τῷ — δημοκρατίαν αἰτεῖ*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 464, 10. [Sp. III, 30, 4.] lat. vert. Cornif.[1]) ad Her. IV, 19 (p. 144, 16 K.).

Ψῆφον αἰτεῖ, ὅρκον — δημοκρατίαν αἰτεῖ] Tiber. *π. σχημ.* W. VIII, 561, 3. [Sp. III, 74, 12.]

Ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ] Phoebam. *π. σχημ.* W. VIII, 516, 7. [Sp. III, 55, 31.]

Ὅρκον αἰτεῖ — δημοκρατίαν αἰτεῖ] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 461, 7. [Sp. III, 28, 4.] Maxim. Plan. *σχ. εἰς ἰδεῶν ἀ.* W. V, 507, 19.

|| . . . *ὅστις δέ — ψῆφον αἰτεῖ*: om. e. || *πρώτῳ λόγῳ*: Aesch. *συλλόγῳ*: Alexd. exc. cod. Par. 2, in quo verba *ἐν τῷ συλλόγῳ τήν* desunt. || *νόμον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ*: A h. *ὅρκον αἰτεῖ*: om. B. *ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ*: Alexd. bis, Tiber., Phoeb., Maxim., Cornif.[1] || *αἰτεῖς* pro *αἰτεῖ*: Alexd. 461 ter, Phoeb. bis. ||

---

denn eben darin bestand die Auszeichnung, die das Volk Miltiades bewilligte: und durch Cornelius Milt. 6 . . . Sehr wahrscheinlic haber ist es, dass *αὐτῷ*, wie solche Zusätze ausserordentlich häufig sind, in P mit Recht fehlt."

1) Cornif. habet: „nam cum istos ut absolvant rogas, ut periurent

202. Ἐὰν δ' ὑπερπηδήσας — κατηγόρηκα] Johan. Sicil. σχόλ. εἰς ἰδ. β'.: W. VI, 369, 22.

Ἐπὶ σαυτόν — νόμους καλεῖς] Alexand. π. σχημ. W. VIII, 424, 4. [Sp. III, 10, 12.] Phoebam. π. σχημ. W. VIII, 516, 7. [Sp. III, 55, 31.] Hermog. π. ἰδεῶν: W. III, 299, 11. [Sp. II, 346, 20.] (Joh. Sicil. σχ. W. VI, 369, 18.)

Ἐπὶ σαυτόν — δημοκρατίαν καλεῖς] Dionys. Halic. 49, 6 R. Alexand. π. σχημ. W. VIII, 465, 3. [Sp. III, 30, 11.] Demetr. π. ἑρμην. W. IX, 110, 18. [Sp. III, 319, 18.]

|| ἐὰν δέ: Aesch. ἂν τοίνυν Κτησιφῶν: Joh. || παρακαλῇ Δημοσθένην: A. h. Joh. Δημοσθ. παρακαλῇ: B. || μὲν μή: Aesch. δέ: Joh. || προσδέχεσθαι pro προσδέχεσθε: e k. || σοφιστήν: A. h. Joh. κακοῦργον ἄνθρωπον: B, fort. explicatio σοφιστής vocabuli. || ῥήμασι ante τοὺς νόμους: om. A. h. Joh. || ὑμῖν pro ὑμῶν: e l h || ἂν post ὅς: om. l h g. || εἰ καλέσω: B. Joh. εἰ καλέσεις: A h. scrib. cum Bekk. εἰ καλέσῃ || ἀναβοήσῃ: e B. ἀναβοήσει: k l h. Joh. || κάλει alt. l.: om. e l h, || ἐπὶ σεαυτὸν καλεῖς post ἐπὶ τοὺς νόμους καλεῖς: pon. Hermog. Joh. alt. l. || δέ ante τούς: add. l. || τὴν εἰρήνην pro τοὺς νόμους: Alexd. 424 Par. 2. || ἐπὶ τὴν δημοκρ. καλεῖς: om. Joh. || τήν ante δημοκρ.: om. A. || δέ ante ἄρα: om. n. Joh. || δόξῃ: Aesch. δοκῇ: Joh. || κἀγὼ κατηγόρηκα: Aesch. κατηγόρηκα ἐγώ: Joh. ||

205. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται sqq.] resp. Quintil. institut. orator. V, 13, 42. et VI, 1, 20.

206. Στάσεως[1])] resp. Quint. instit. orator. III, 6, 3.

Ἀλλ' ἐγκαθήμενοι — λόγους] Plin. epist. IX, 26, 11. Plin. ed. Cat. et Ald. afferunt Aesch. verba inde a καὶ μὴ ἐᾶτε usque ad ἐπιτηρεῖτε, omissis iis quae Plin. affert ex or. I, 176.

|| in Plin. cod. verba hunc in modum corrupta sunt: ἀλλὰ ἀνακαθήμενοι κακαινὰ ῥέμβονται † παρανόμους λόγους. || εἰς τοὺς ἔξω: A. εἰς τούς: Plin. Cat. et Ald. ἔξω: B. || ἀλλὰ καθήμενοι pro ἀλλ' ἐγκαθήμενοι: Plin. ed. Rom. et Bon. || ἀκροάσει: B. Plin. ed. Rom. et Bon. ἐκκλησίᾳ: Ah. Plin. ed. Cat. et Ald. || εἰσελαύνετε: Aesch. Plin. ed. Cat. et Ald. ἠλαύνετε: Plin. ed. Rom. et Bon. || τοῦ παρανόμου: A. h. Plin. ed. Cat. et Ald. τοὺς παρανόμους: Plin. ed. Rom. et Bon. τοῦ πράγματος: B. ||

rogas, ut existumationem neglegant rogas, ut leges tuae libidini largiantur rogas.

1) Quintil. verba: περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου latine vertit: „de ipso causae statu." neque vero eam ob causam cum Weidnero putaverim legisse eum h. l. στάσεως pro τάξεως, sed inter se confudisse videtur prius illud Aeschinis στάσεως et insequens τάξεως.

207. *Γόητα*] resp. = III, 137.
Οὗτος κλάει — γελῶσιν] Tzetzes, Chil. VI, 145.

|| *κλαίει μέν* post *ῥᾷον* pon. Tzetz., metri causa. || *ῥᾷον*: A. h. *ῥαδίως*: B. Tzetz. || *ἤ*: Aesch. *εἴπερ*: Tzetz., m. c. || *οἱ* ante *ἄλλοι*: add. k. || *ἄλλοι* post *γελῶσιν* pon. Tzetz. m. c. ||

208. *Σὺ δ' ἑλκοποιεῖς*] Bekk. an. 248, 27. Plin. epist. IX, 26, 12. Plin. ed. Cat. et Ald. addunt: *καὶ μᾶλλόν σοι — πόλεως*.

|| *αὐθημερόν*: B. k. h. *αὐθημέρων*: el Plin. ed. Cat. et Ald. ||

Ἑλκοποιεῖς] resp. Tzetzes, Chil. VI, 147.
Αὐθημερόν] Pollux, onom. I, 64.?

209. *Ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως*] Prisc. inst. gram. XVIII, 174.

|| *ἐξορμεῖς*: Aesch. *ἐξορμήσας*: Priscian. ||

210. *Ἀγών . . . ἀτίμητος*] resp. Harp. v. *ἀτίμητος ἀγών*. (Suid. v. Bekk. an. 202, 7. Bachm. an. I, 160, 3.)

|| Quae Harp. affert ad explicandam vocem *ἀτίμητος ἀγών* a reliquis adscribuntur voci *τιμητὸς ἀγών*. ||

211. *Ὃν ἐχρῆν — γίγνεται*] Tiber. *π. σχημ.* W. VIII, 537, 12. [Sp. III, 63, 16.]
Παρελθόντα — δέχομαι] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 449, 12. [Sp. III, 22, 3.]

|| *ὃν ἐχρῆν*: initio apud Alexd. videntur excidisse. Walz. || *ἐπιλήσμων* pro *ἐπιλελησμένος*: Tib. cod. Med. || *εἰπεῖν — Ἀθηναῖοι*: om. Alexander. ||

Ζηλοτυποῦν] Harp. ep. (Suid. v. Phot. 53, 15. Zonar. 958, 14. Crameri lexic. in an. Oxon. II, 495, 26. ep. lex. Vindob. 95, 6 N.) cfr. Moeris, lex. v. *ζηλῶ* p. 23 B.

|| *ζηλοτυπεῖν*: Harp. ABC. lex. Vind., Cram. lex. ||

214. *Πορνοβοσκίαν*] resp. Pollux, onom. VII, 202.

218. *Σὺ δ' οἶμαι λαβὼν μέν* sqq.] resp. Dem. 18, 82.

222. *Ἐπιστάτην*] = III, 14.

225. *Τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρός* sqq.] resp. Dem. 18, 243.

228. *Ἀφομοιοῖ γάρ μου τὴν φύσιν* sqq.] resp. Dionys. Halic. 1065, 8 R. Cicero, orat. 57.

229. *Ὅταν δ' ἐξ — περιέργων*] Dionys. Halic. 1064, 9 R. resp. 1122, 16.

|| *ἄνθρωπος* ante *ἐξ* pon. Dion. || *πικρῶν*: B. Dion. *τῶν πικρῶν* A. h. ||

230. *Ζητῶ πρὸς τί ἂν* sqq.] resp. Apsin. *τέχ. ῥητ.* W. IX, 549, 8. [Sp. I, 390, 18.]

233. *Ἀνὴρ γάρ — βασιλεύει*] Alexand. *π. σχημ.* W. VIII, 460, 10 et 461, 11. [Sp. III, 27, 19 et 28, 10.] Herodian, *π. σχημ.* W. VIII, 592, 17 et 593, 1. [Sp. III, 93, 8 et 11.]

|| Herod. Hav. 592 om. Aesch. verba. || *γε* pro *γάρ*: n. || *βασιλεύειν* pro *βασιλεύει*: Alexd. 461. ||

234. *Φορά*] Hesych. v.?

240. *Δι' ἔνδειαν — παρὰ τούτῳ*] Suid. v. *κεφάλαιον*.

|| *ἔνδειαν μέν*: B. Suid. ABV. (cett. Suid. codd. add.: *οὖν*.) *μέν*: om. e h. post *ἕνεκα* pon. k l. || *ἕνεκα πέντε ταλ.*: om. Suid. || *γάρ* post *ἕνεκα*: add. h. || *τοῖς Θηβαίοις*: B. om. Suid. cod. A. *τοῖς*: om. Suid. BE V. *Θηβαῖοι*: A. h. — Suid. cett. codd.: ut B. || *διὰ δέ* A h g Suid. *δέ* post *ἐννέα*: pon. a m n. || *καὶ τῶν ἡγεμόνων — βοηθεῖν*: om. Suid. || *σαυτοῦ*: Aesch. *ἑαυτοῦ*: Suid. ABV. *σεαυτοῦ*: Suid. cett. codd. ||

241. *Βαρύτερον — γίγνεται*] Bachm. an. I, 62, 25,

|| *πεπόνθαμεν*: Ah. Bachm. lex. *πεπόνθατε*: B. || *τὸ ἀκρόαμα*: Aesch. *τῷ ἀκροάματι*: lex. oculorum lapsu propter eandem vocabuli formam insequentem. ||

Ἀκρόαμα] Pollux, onom. II, 82.

247. *Ἀπολογισμόν*] resp. Hesych. v. (Schol. ad h. l.).

|| *ἀπολογίαν*: agm. ||

252. *Ἕτερος δέ — ἢ ἀπέθανεν*[1])] Harp. v. *ἴσαι ψῆφοι*. (Suid. v. Phot. 113, 15.)

|| *δέ* post *ἕτερος*: om. e k. || *ἐκπλεύσας* (*πλεύσας*: Harp.) *ἰδιώτης*: A. h. Harp. *ἰδιώτης ἐκπλεύσας*: B. || *πρῴην*: Aesch. *πρώην*: Harp. || *ποτέ*: Aesch. *μέν ποτε*: Harp. || *αἱ* ante *ψῆφοι*: om. Harp. A. || *αὐτῷ αἱ ψῆφοι*: A. h. *αἱ ψῆφοι αὐτῷ*: B. Harp. || *ἐγίνοντο* pro *ἐγένοντο*: Suid. A. || *μία*: e k g m. Harp. *μίαν*: l h n. *μιᾷ*: a. || *μόνον*: Aesch. *ψῆφος*: Harp. || *μετέπεσεν*: Aesch. *ὑπερέπεσεν*: Harp. A. D. (Suid. Phot.), *ὑπηρέτησεν*: Harp. B. *ὑπερέβαινεν*: Harp. C. || *ἤ*: Aesch. *καί*: Harp. ||

Ἴσαι . . . ψῆφοι] Hesych. v. (Suid. Phot. 113, 11.) cod. Coisl. 277, cent. III, 30 in P. G. I, 422, 4. Leutsch.

---

1) *ἀπέθανεν* vocabulum interpolatum esse non est cur credamus: immo Aeschines hoc ipso loco, ubi de magnitudine periculi agit, „mortis“ vocabulum optime affert.

253. Ὡς ληστήν — πλέοντα] Plin. epist. IX, 26, 12. Plin. edd. Cat. et Ald. afferunt: οὐκ ἀποπέμψετε — τιμωρήσεσθε. || Plin. D habet: ληστὴν τῶν γραμμάτων. Plin. edd. Rom. et Bon.: ἡδίστην τῶν πραγμάτων et alia τῆς ποντίας πλεντα. || ἀποπέμψετε: Aesch. ἀποπέμψησθε: Plin. Cat. et Ald. || ληστήν: Aesch. ληστήν: Plin. Cat. et Ald. || ἐπ' ὀνομάτων: om. Plin. ed. Cat. et Ald. || τιμωρήσεσθε: Aesch. τιμωρήσασθε: Plin. Cat. Ald. ||

257. 258. Ὅταν δὲ ἐπί — τὸν Ζελείτην] Alexand.[1]) π. σχημ. W. VIII, 444, 2 et 448, 9. [Sp. III, 19, 21 et 21, 14.] || ὅταν δέ — κοινωνούς: in Alexd. 448 videntur intercidisse || δέ post ὅταν: om. Alexd. 444. || τούς ante et καλῇ (καλεῖ: Par. 1. Vind.) καί post συνηγόρους: add. Alexd. 444. || τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ: Aesch. αὐτοῦ τῶν δωροδοκ.: Alexd. 448, αὐτῷ τῆς δωροδοκίας: Alexd. 444. || pro παρακαλῇ hab. Alexd. Vind. et Par. 1. p. 444: παρακαλεῖ p. 448: παρα(ε pro α: Par. 1)κάλει. || ὑπολαμβάνετε: Aesch. Alexd. 448 Par. 2. ὑπολαμβάνεται: Alexd. 444. ὑπολάμβανε: Alexd. 448 Vind. et Par. 1. || ὁρᾶν: Aesch. Alexd. 444. καθορᾶν: Alexd. 448. || οἱ νῦν — λέγω et πρὸς τήν — εὐεργέτας et ἄνδρα φιλόσοφον — τῶν νόμων: om. Alexd. bis. || 258. δέ post Ἀριστ.: om. e l. || νόμους pro φόρους: a. || τόν post τάξαντα add. Alexd. 448 Par. 1 et Vind. || οὗ τελευτήσαντος — προπηλακισμῷ: om. Alexd. bis. || καί ante ἐπερωτῶντα: om. Alexd. 448. || ἐπερωτῶντα εἰ: Aesch ἢ pro εἰ: Alexd. 448. ἐπερωτᾶν ἤ: Alexd. 444. || αἰσχύνεσθαι pro αἰσχύνεσθε: Alexd. 444 Vind. || ὅτι οἱ (οἱ: om. Alexd. Vind. ωἶ: Par. 1.) μέν: A h. Alexd. 444. εἰ οἱ μέν: B. εἰ οἱ: Alexd. 448. ἡμῶν pro ὑμῶν: k. Alexd. 448, Par. 1. || Ἄρθμιον: k. B. Ἀρίθμιον: e l h Alexd. bis. || pro Ζελείτην Alexd. Vind. et Par. 1 habent 444: Ζηλήτην. 448: Ζηλίτην: ||

Ἄρθμιον] resp. Harp. v. (Bachm. an. I, 143, 3.) || Ἀρίθμιος: Harp. pr. A ||

260. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε — παιδεία] resp. Dem. 18, 127.

Vocabula, quae saepius in Aeschinis orationibus occurrunt, a scriptoribus antiquis afferuntur haec:

Ἐκκλήτευε] Harp. v. (Suid. Zonar. 667, 19. Etym. M. 322, 40

Κτησιφῶν] Harp. v. (Phot. 181, 24. Suid. v.).

Κερσοβλέπτης] Harp. v. (Suid. Phot. 158, 8.).

---

1) Est exemplum prosopopoeiae. Quae ad hanc figuram non quadrant, a rhetore omissa sunt.

Cap. II.

Quaeritur quid loci ex Aeschinis orationibus apud alios scriptores excerpti de codicibus oratoris nos doceant.

Qui Aeschinis orationibus diligentius operam dat, tres adhuc necesse est adhibeat oratoris editiones: Bekkeri, Ferd. Schultzii, Weidneri. Bekkeri quia prima et sermonis graeci legibus maxime respondet et certo codicum iudicio nititur, Schultzii quoniam triginta fere codicum lectiones admirabili quadam diligentia et industria conlectas continet quibus omnibus demum inter se collatis librorum Aeschineorum condicio et affinitas recte et plane cognosci potest, Weidneri quod una firmum artis criticae fundamentum quo in tractando Aeschine niti possimus continet in disputationibus illis quae orationum editionibus a. 1872 praemissae sunt. Sed cave ipsas Weidneri editiones laudibus efferas, nihil enim omnino reliquis praestant, ita ut editoris quae ipse fecit verba post Bekkerum Aeschinis orationes magis corruptas esse quam emendatas adhuc valeant et ut in Frankii, Schultzii, aliorum ita etiam in ipsius quadrent editiones; mutilas enim plurimis locis edidit orationes neque vulnerum illorum orator vel libri oratoris, sed saepissime ipse editor auctor est, nam remedia adhibuit mendis quae non medentur vulneri sed sanitatem delent. Huc spectant e. g. omnes ii loci quibus verba tradita quia in A classe alio loco posita sunt atque in B[1])

1) Tales loci in sola Ctesiphontea inveniuntur 148 quos alibi tractandos mihi proposui, non nihil enim ad codicum genera melius cognoscenda nos iuvant. Nam si, ut unum afferam exemplum, eos locos quibus adiectiva in A recensione alio loco tradita sunt atque

delevit; incredibili interdum usus est audacia, velut I, 42, ubi in B scriptum invenimus: *δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς . . . ὑφ' ὧν οὐδενὸς δεῖ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον*, cum A pro *δεῖ* habeat *χρή*. Quid igitur? Nonne iudicandum alteram vocem ex altera esse corruptam, praesertim cum notum sit et grammaticos et ipsos librarios persaepe pro vocabulis a scriptoribus antiquis positis instituisse synonyma? Multo aliter Weidnerus, qui scribit . . . *ὑφ' ὧν οὐδενὸς κρατεῖται τὸ γενναῖον καὶ ἐλευθέριον*: nullo plane iure![1]) Nunquamne igitur remedio illo utendum? In Aeschine certe non utendum; nam cum permulti sint loci, quibus ipse Weidnerus adhibere aut non est ausus aut non potuit, hanc solam ob causam nullo loco verba tradita debuit delere.

Sed missis his aliisque quae displicent rebus concedendum Weidnerum vel optime de Aeschine esse meritum ita ut quin sint vera quae ipse de codicibus huius oratoris docuit dubium non sit nosque fidenti animo fundamentum huius disputationis ponamus. Demonstravit autem omnes Aeschinis codices ex uno eodemque fluxisse fonte ipsosque in duo[2]) diversae

---

in B inspicimus, grammaticum hunc invenimus plerumque vocabula quae vel sensu vel enuntiati constructione inter se cohaerent, consociasse. Adiectiva quidem (vel pron.) quae in A genere a substantivis ad quae pertinent voce interposita seiuncta sunt, adposuit his locis: pr. 3. 46. 88 bis. 131. 186. 188. 198. 208. 231. 252 bis. comparativum genetivo qui ex eo pendet adposuit pr. 1. voces quarum altera pendet ex altera composuit pr. 38. 40. 49. vocabula inter se opposita consociavit ut contrarium augeret pr. 11 et 226. verbum cui vim imponi voluit initio posuit pr. 169. analogiae causa verborum ordinem videtur instituisse pr. 57 et 255, utroque enim loco antecedit substantivum eodem modo cum adiectivo coniunctum. Ex iis autem qui remanent locis — sunt quantum video duodecim — plerique reliquorum locorum auxilio explicantur. Sufficiat nunc ea quae protuli non tam pertractasse quam attigisse.

1) Neque I, 75, ubi in A exstat *χρή*, in B *δεῖ* (b: *δή*), quidquam mutavit.

2) Tertium quod Weidnerus constituit codicum genus mixtum (M.) nullius est dignitatis neque omnino proprium efficit codicum genus, sed deterrimos utriusque classis continet codices, alii enim ad hoc alii ad illud genus propius accedunt, nisi quod in universum multo magis corrupti sunt quam ceteri, velut in prima oratione codices h q Barb.

recensionis discedere genera, quae sibi in singulis orationibus non constent: In Timarchea: A = df. B = abm.

In orat. de falsa legat.: A = ekl$_{(i)}$ B = agm.

In Ctesiphontea[1]): A = ekl(h.[2]). B = agmn.

Habemus genera codicum, ignoramus utrum sequi debeamus, hoc enim ut demonstraret non contigit Weidnero, qui ubi de Timarchea agit, ipse profitetur: „utrum genus librorum praestare videatur, disceptari non potest.“ Non potest ex ipsis oratoris codicibus, perquam enim gnari litterarum graecarum grammatici illi qui orationes recensuerunt videntur fuisse, ita ut quamvis diversae inter se sint recognitiones tamen neutra plerumque neque sermonis graeci consuetudini neque ipsi sensui plane contraria sit, potest fortasse ex iis locis quibus ab aliis antiquitatis scriptoribus Aeschinis verba afferuntur, quam rem hic nobis proposuimus excutiendam.

Sed priusquam ad rem ipsam persolvendam accedamus paucis agendum videtur de iis viris qui post Weidnerum de Aeschinis libris ms. scripserunt, quorum nemo ultra illum videtur progressus esse. Rosenbergius enim qui in philol. vol. XXXV de Aeschine verba facit, ipse quoque duas esse archetypi recensiones A et B, at M. genus non ex utraque esse mixtum, sed partim ad A partim ad B genus spectare putat, ita ut e. g. in prima oratione codicibus h. q. Barb. Abb. = E aliud genus recensionis A, m. g. l. o. p. r = D aliud genus recensionis B efficiatur. Quod cum pergat non-

Abb. saepissime cum A, perraro cum B genere, contra gl codices saepissime cum B perraro cum A genere faciunt.

1) Veterrimum codicem P (III, 178—186) A generis esse librum neque ceteris esse meliorem neque deteriorem demonstravit Sauppe (pg. 480. 81.) Immo eis videtur propior esse, quos Weidnerus genus appellat mixtum; idem enim Sauppe pg. 481 haec disserit: „Aber das Exemplar, aus dem P abgeschrieben wurde, wich doch in mancher Stelle von dem, das dem Schreiber von A vorlag, ab und hatte schon die Fehler oder noch die richtigen Lesarten, wie beide jetzt in den HSS. B erscheinen.“ Ad diiudicandum igitur, utrum genus alteri sit praeferendum, P nihil nos iuvat.

2) Lectionum h codicis, qui ceteris eiusdem generis multo inferior est, non semper habui rationem.

nullos codices recensionis D — et E non solum neglegenter esse scriptos sed etiam cum A — et B genere saepissime consentire, eandem profert sententiam ac Weidnerus quem impugnare studet: nihil igitur proficit. Atque idem fere dicendum est de Buettnero qui in „Quaestionibus Aeschineis“ a. 1878 emissis non duas sed tres ex archetypo recensiones A B M modo magis modo minus inter se diversas fluxisse censet; constat autem tertium istud genus e codicibus d f Barb. Itaque in prima oratione quoniam e et k codicibus caremus, l proprium librorum facit genus. Hoc si verum, necesse est codex hic aliquam habeat propriam dignitatem, quare quaerendum quaenam illa sit et ubi appareat an forte inveniamus. Dissentit quidem satis crebro a reliquis codicibus, tamen quantum ego inveni archetypi scripturam neque ipse solus neque cum genere quod dicitur mixto ubi consentit usquam exhibet, nisi forte ea re quod 57, 9 cum Vat. Laur. Barb. Abb. codicibus recte habet *ἀπιστία* pro *εὐπιστία* et 76, 8 cum m p Vat. Laur. Barb. *προαναλίσκουσι* pro *προσαναλίσκουσι* ceterorum codicum movemur, ut propriae recognitionis auctoritatem ei attribuamus. Cavendum tamen ne hoc faciamus, corruptelae enim tales sunt ut facillime aut in iis codicibus in quibus exstant scribarum errore ortae aut in reliquis a scribis emendatae esse possint. An tu, ut aliud afferam exemplum, codicibus a. Vat. Barb. quia 73, 5 recte *καλῶς* habent pro reliquorum lectione *κακῶς* propriae recensionis concedes dignitatem? Quid igitur faciamus codice illo? Inspice quaeso adnotationem criticam, invenies l codicem tricies fere consentientem cum A, sescenties cum B genere Weidneriano: actum igitur de l genere, est ut alii codex deterior B classis. Neque aliter iudicandum de Buettneri novo illo genere alterius orationis et tertiae. — Meliora de Aeschine disputavit Adamus „de codicibus Aeschineis“, qui quanquam de codicum ipsis generibus idem fere sentit ac Weidnerus — quod enim M Weidnerianum genus adiungit B classi nihil ad rem facit — satis multos tamen tertiae orationis locos apte explicavit. Sed ne is quidem quod voluit demonstravit, sequendum esse A genus; demonstravit posse

nos plurimis locis apte recipere A generis lectiones, debere non probavit. Unum affero exemplum. III, 48 in A traditum est *οὐ γὰρ ἀποδείξεις ὡς ἔννομα γέγραφεν*, in ceteris codicibus *γέγραφας* pro *γέγραφεν*, neque si animo non praeoccupato locum consideramus per se utrum verum sit disceptari potest: si enim tertiam scribimus personam verbum respicit Ctesiphontem, sin alteram magis in universum dictum est, ita quidem ut *σε* quod antecedit pronomen eos respiciat singulos quos orator in priore enuntiati parte *αὐτοῖς* vocabulo amplexus est: nihil igitur eiusmodi locis probatur![1])

Sed iam ad testes revertamur; qua quidem in re monendum non me rationem habuisse eorum scriptorum qui quanquam Aeschinis ipsius locum afferunt nullum, tamen orationes eius certo et legerunt et in scribendo adhibuerunt[2]), amplioris enim atque propriae disputationis est, quae inde ad Aeschinis verba emendanda lucremur, edocere.

Quae cum ita sint, iam ad testimonia ipsa transeamus. Et primum docere conabimur, quidnam iis faciendum sit locis quibus ab omnibus oratoris codicibus testimonia dissentiunt, tum quidnam de ipsis codicum generibus a testibus illis discamus.

Atque primum quidem si quaerimus quidnam de iis iudicandum sit locis quibus verba prolata ab omnibus oratoris codicibus dissident, utrum oratoris libris an scriptorum testimoniis maior habenda sit fides, quae quidem quaestio gravissima est, quia loci sunt plurimi inter quos tales quibus verba a scriptoribus tradita quamvis ab oratoris codicibus distent optime sese habere videantur, respondendum per

1) Nuperrime Ortnerus „Krit. Unters. zu Aesch. Reden", München 1886, demonstrare conatus est, cod. Coisl. 249 f, quem denuo contulit, non solum in prima sed etiam in altera et tertia oratione esse inter optimos. Neque vero mihi persuasit: nam loci quos profert neque satis multi sunt neque satis graves aut certi.

2) E. g. affero Dionem Chrys., cuius in orationibus multa inesse Aeschinea loci docent qualis est or. XVII (D. I, 274, 19) *ὅ γε Εὐριπίδης οὐδενὸς ἧττον ἔνδοξος ὢν τῶν ποιητῶν* collatus cum Aesch. I, 151: *ὁ τοίνυν οὐδενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης.*

se probabile esse oratoris libros praestare testibus, testes enim oratoris verba solum afferunt exempli causa. Hoc verumne sit necne elucebit maxime iis locis quos aut idem scriptor bis aut complures eosdem afferunt, quibus, si inter se consentiunt, vis et dignitas quaedam concedenda, sin dissentiunt nulla: apparet enim si ipsi inter se discrepant dissensum quoque eum qui iis est cum Aeschine non ita magni esse faciendum, eo minoris quia plerique neglegentiae atque incuriae speciem prae se ferunt. Gravissimi autem sunt hi: I, 2 Aeschines et Greg. Cor. 1316 habent *αὐτῷ*, Greg. 1182: *αὐτοῦ*, lex. Cantabr. *αὐτῶν*, 4. Aesch.: *παρὰ πᾶσιν*, Stob. *ἐν ἅπασιν*, Greg.: *πᾶσιν*. 25. Aesch. et Suid. *οὕτως*, Schol. in Aristid.: *ὅτι*, 41. *κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς*: Aesch. Athen. *κιθαριστὰς καὶ κιθαρῳδούς*: Ammon. 48. *ἐπιδέχεσθαι*: Aesch. et florileg. Leid. et Mon. *δέχεσθαι*: Stob. Huc accedunt loci quibus Aeschinis lectio sequenda quia testium scriptura per se suspecta est, quo ex numero commemoro hos: I, 172 Suidas habet *Ἀρισταγόρου* pro Aeschinis *Ἀριστάρχου*, quod genuinum esse confirmatur cum aliis Aeschinis locis tum imprimis II, 148. pr. 180 Gellius *γερόντων* vocabulum latine vertit principum. pr. 190 unus g Aeschinis codex et Theon rhetor qui affert verba *μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰς τῶν ἀδικημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίγνεσθαι* pro *ἀδικημάτων* habent *ἀτυχημάτων*, quod nonnullis oratoris editoribus ita praeplacuit, ut contra utriusque recensionis auctoritatem unius Theonis testimonio nisi — g enim codex est inter deteriores — inter ipsa oratoris verba receperint. Neque vero recte eos fecisse orator ipse docet, qui ea ipsa de quibus agitur verba paullo infra accuratius explicat; dicit enim et quaenam sit illa *ἀνθρώπων ἀσέλγεια* — sunt *αἱ προπετεῖς τοῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν ἡγεῖσθαι* — et quidnam iis efficiatur: *ταῦτα πληροῖ τὰ λῃστήρια, ταῦτ' εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, . . . ταῦτα παρακελεύεται σφάττειν τοὺς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον*: habes *ἀδικήματα* non *ἀτυχήματα*. Ipsam autem quam orator hic profert sententiam hominibus aetatis illius non fuisse alienam docent verba quae idem

Aeschines facit III, 13: ἴσως δὲ καὶ δαιμονίου τινὸς ἐξαμαρτάνειν (αὐτὸν: B). προαγομένου. Itaque actum de rhetoris illo vocabulo et iudicandum eum aut neglegentiae indulsisse aut vocabulis quae antecedunt ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς αὐτοὺς περιπεπτωκότας commotum oratoris verba pervertisse.

Neque desunt eiusmodi loci in altera oratione: II, 88 Aeschines habet καθαρεύοντα τῷ σώματι, Alexander rhetor καθαρὸν τὸ σῶμα, Theon pro τῷ σώματι propter insequentia verba μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν scribit τὸ στόμα et pro ipso hoc ἀφίησιν vocabulo προΐεται ex II, 23 sumptum. pr. 70 Suidas tradit δέ pro γάρ et pr. 163 idem cum Phot. et Bachm. lex. auctore ὀρθῆς δέ pro oratoris εἰ δὲ ὀρθῆς, quae utraque lexicographi videtur esse mutatio qui verba ex oratione allata cum iis qui praecedunt sua ratione coniunxit. pr. 180 in Thomae Mag. lexico pone λογογράφῳ vocabulum addita est vox τῷδε quae deest in Aeschinis libris, recte quidem, nam de industria orator dixit solum τῷ λογογράφῳ, ut unum Demosthenem significaret Athenis esse isto nomine vel maxime dignum. II, 84 in Aeschinis codicibus traditum est οὐδὲ γιγνώσκειν τῶν συμμαχ(ι)ῶν τοὺς συνεφαπτομένους ὥσπερ ἐν τοῖς σπένδουσι τῶν ἱερῶν, cum Apostol. et schol. in Aristid. ὥσπερ vocem ante τοὺς συνεφαπτομένους ponant. Utrumne igitur verum? Sine dubio illud codicum, quod sensui loci respondet. Apostol. enim et Schol. non totum hunc orationis locum sed nonnulla excerpserunt verba.

Longe plurima vero atque gravissima neglegentiae exempla inveniuntur in tertia oratione: III, 16 Aesch. et Alexander habent χρὴ διδόναι, Stob. διδόναι χρή. 77. Sopater rhetor pro Aesch. et Plut. παρε(η)νόμει et τὴν μόνην ὁ δείλαιος habet παρενόμησεν et ὁ δείλαιος τὴν μόνην. pr. 133. Ἑλλάδος: Aesch. Apsin. Demetr. Phot. bibl. Herodian 603. πόλεως: Herodian 598 et ἀνήρπασται: Aesch. Apsin. Demetr. Herod. 598, ἀνηρπάσθη: Herod. 603. ἠφάνισται: Phot. bibl. 147: δημοσίας: Aesch. Gnomoll. apud Orell. et Boiss. μεγάλας: Stob. pr. 166: μιαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥήματα: Aesch. Herodian. ἀπίθ. ῥήμ. καὶ μιαρά: Alexd. 432. ἀπίθ. καὶ μιαρὰ ῥήμ.: Alexd. 458 et ὑποτέτμηται: Aesch. Dion. Hal. ὑποβέβληται:

Herod. pr. 171: *Δημοσθένης ὁ Παιανιεὺς ἀνὴρ ἐλεύθερος*: Aesch. *ἐλεύθερος ἀνὴρ Δημοσθ.*: rhetor anonymus. *ἐλεύθερος*: Doxop. 174. *περί*: Aesch. Apostol. *πρός*: Joh. pr. 157 insigni illo loco, quo Aeschines Thebanorum calamitates et miserias ita describit: *νομίσατε ὁρᾶν ἁλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν κατασκαφάς, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δουλείαν* sqq., Theon rhetor cum animadvertisset deorum templorumque dirutorum oratorem non fecisse mentionem, post *ἐμπρήσεις οἰκιῶν* inseruit verba *ἱερὰ συλώμενα,* non plane inepte neque enim negabis locum hunc etiam additis iis verbis bene sese habere, at genuina non esse probat cum oratoris codicum consensus tum Herodianus rhetor qui verba illa omisit. pr. 257 Alexander rhetor pro Aeschinis *τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ* habet pg. 444: *αὐτῷ τῆς δωροδοκίας* pg. 448: *αὐτοῦ τῶν δωροδοκημάτων* et pr. 258 pro *ἐπερωτῶντα* quam verbi formam praeter Aeschinem ipse quoque exhibet pg. 448 pg. 444 *ἐπερωτᾶν*. pr. 152 in Aeschinis codicibus exstat *ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα* (*τῶν πραγμάτων*: add. c. d. f. q. Barb.) *πάντων* (*τῶν*: a m n) *ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε,* quae verba propter insigne illud homoeoteleuton afferuntur a rhetoribus, sed attende quam neglegenter quam libere; Alexander enim habet: *ὦ πρὸς μὲν τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε,* Zonaeus: *ὦ μὲν ἐπὶ τὰ μεγάλα τῶν ἔργων ἀχρηστότατε* sqq., rhetor anonym.: *ὦ περὶ μὲν ἔργων τὰ μεγάλα ἀχρ.* sqq. ut Alexander. Optime quidem verba tradita sunt ab Alexandro qui tria vocabula omittit et pro *πάντων* habet *ἁπάντων,* pro *πραγμάτων* — *ἔργων.* Quod cum et *πραγμάτων* et *ἔργων* utrumque coniectura videatur natum esse (*τῶν πραγμάτων* enim in solis cd fq. Barb. codd. traditum deest in omnibus utriusque recensionis libris mss.) rhetores autem neque eodem omnes loco vocabula *τῶν ἔργων* ponant neque per se satis digni sint quorum solis testimoniis fidem habeamus, videndum utra lectio sit probabilior. Prior alteri multo propterea praeferenda, quod et per se huic loco *πράττειν* verbi notio aptissima est et ante *πάντων* verba *τῶν πραγμάτων* facillime

poterant intercidere. Rhetor autem cum vidisset vocabulum quod *λόγοις* voci esset oppositum deesse, inseruit quod ipsi erat usitatum. Itaque hoc quoque loco oratoris codices, quamquam deteriores, sequendi, reiciendi testes. — pr. 257 Alexander pro Aeschinis *ὅταν δέ . . . συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς . . . παρακαλῇ* tradit *ὅταν . . . τοὺς συνηγόρους καλῇ καὶ τοὺς κοινωνοὺς . . . παρακαλῇ*, quae falsa esse ex ea apparet re quod et vis sententiae in eo posita est quod *συνήγοροι* isti Demosthenis et *κοινωνοί* (*τῶν δωροδοκημάτων*) iidem sunt viri, quare non recte rhetor eos dirimit, et concinnitas sermonis deletur, *καλῇ* enim illud et *παρακαλῇ* male sonare nemo negabit. pr. 252 Harp. habet *εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν καὶ ἀπέθανεν* pro Aeschinis *εἰ δὲ μία μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστο ἂν ἢ ἀπέθανεν;* neque vero genuina Harp. esse verba probatur *ὑπερέπεσεν* vocabulo, quo adhibito h. l. acumen et vis sententiae perit; nam orator, cum in summo hominem illum de quo verba facit versatum esse discrimine indicare velit, non apte hoc loco dicere potest 'periisset si altera pars alteram uno vicisset suffragio', debet dicere, id quod exstat in Aeschinis codicibus, 'periisset si omnino unum suffragium aliter — id est non pro eo sed contra eum — esset latum.' Scriptum autem videtur *ὑπερέπεσεν* a viro qui sententia ipsa non plane perspecta rem de qua agitur accuratius exprimere studuit.

Ex iis quae attuli apparet maxima scriptores veteres et praecipue rhetores in verbis oratoris describendis usos esse neglegentia, incuria, licentia, itaque optimo iure ubi cum neutra codicum Aeschineorum recensione concinunt testimonia, his nullam, summam illis habebimus fidem.[1]) Sine ulla igitur dubitatione e. g. III, 9 cum Aeschine scribemus *προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις καὶ κηρύγμασι,* reiciemus Marcellini rhetoris lectionem qui ut sententiam ab Aeschine prolatam de suo augeat *καὶ στεφάνοις* adicit, sumptum ex

1) Excipiendi sane ii loci quibus codicum lectio aperte corrupta est; fieri enim potest ut testimonia ad oratoris verba restituenda nos iuvent.

hac ipsa oratione in qua agitur de corona; I, 13 recipiemus Aeschinis ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαί τινα ὧν οὐ προσῆκεν, reiciemus ἐκ γὰρ τοῦ γίνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, quod exstat apud Sopatr. et Maxim. Plan. I, 52 scribendum ὅπως δυνήσομαι pro Hermogenis ὅπως δεῖ et I, 174 παραστήσειν et 183 ἐνδοξότατος pro Suidae παρασχεῖν et μάλιστα εὐδοκιμῶν, III, 77 λαβών pro Plutarchi ἀναλαβών, 157 εἰς et ἀνθρώπους pro Herodiani ἐπί et ἄνδρας, alia multa. Neque inveni locum sententiae quam protulimus contrarium nisi II, 26 ubi Aeschines habet Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, cum in Aristidis arte rhetorica post Ἀμύντου exstet particula μέν, quae genuina videtur esse, sequitur enim Περδίκκου δέ; cui loco adiciendus fortasse I, 52 ubi Harpocration habet ὑπερβαίνων τούσδε τοὺς ἀγρίους, Κηδωνίδην, cum in Aeschinis codicibus post ἀγρίους additum sit ἄνδρας vocabulum, quod Harp. qui eundem respicit locum s. v. ἀγρίους non videtur legisse, neque vox illa sententia ipsa postulatur immo locus etiam omisso hoc verbo optime se habet, quare, praesertim cum facillime ex scholiis inter ipsa scriptoris verba potuerit irrepere, recte fortasse fecerunt ii qui genuinum non esse rati abiecerunt: non multum tamen his locis testium auctoritas augetur, nam et leviores sunt quam ut iudicium tot exemplis tamque gravibus munitum possint labefactare, neque de altero omnino certo constat utrum oratoris an lexicographi verba sint vera. — Manet igitur quod fecimus iudicium ipsisque quos invenimus scriptorum veterum erroribus atque corruptelis, quorum numerus librariorum etiam, qui opera descripserunt, neglegentia et licentia magnopere auctus est, admonemur, ne ubi de iis qui ad recensiones codicum Aeschineorum cognoscendas pertinent agemus locis nimiam verbis allatis habeamus fidem, maxime quidem in prima oratione et tertia, ubi res occurrunt leviores, quae facile ad solam sive ipsorum scriptorum sive librariorum neglegentiam vel errorem possunt redire; contra alterius orationis discrepantiis vel levioribus maior tribuenda vis quia, quoniam oratio minus erat nota, saepissime non ad solam librarii licentiam sed ad ipsos codices ex quibus scriptores hauserunt redeunt, quae opinio ea confirmatur re

quod plurimis locis non ipsa oratoris verba proferuntur sed sententia tantummodo loci indicatur, ubi vero ipsa verba traduntur, plerumque satis accurate et diligenter descripta sunt, ita ut appareat non tam ad solam memoriam illa redire, ut multi primae orationis loci et tertiae, quam ad ipsum oratoris librum.

Qua re peracta iam ad eos transeamus locos tractandos qui codicum genera respiciunt, de quibus ita videtur agendum esse, ut eis qui cum altera librorum Aeschineorum classe consentiunt opponamus eos qui alterius scripturam sequuntur: qua re facta utriusque classis loci inter se collati, quid de generum auctoritate atque dignitate iudicandum sit, ipsi nos docebunt. Omittentur vero omnes ii loci qui quin scribarum errori vel neglegentiae soli debeantur nequit dubitari, ut III, 52 *αὐτῶν* in A traditum pro *αὐτῷ* quae forma una sensui apta exstat in B et Suidae lexico, pr. 240 *Θηβαῖοι* in A scriptum propter antecedens *ξένοι* pro *τοῖς Θηβαίοις* quod recte traditum videmus in B et Suid. alia multa. Initium autem faciamus a

---

III.
Ctesiphontea.

Atque primum quidem Ctesiphonteae tractabimus locos a lexicographis allatos, qui ab altera codicum Aeschineorum classe dissentiunt.

pr. 25 A altero loco pro *ἀντιγραφέως* forma quae exstat in B et scholiis ad h. l. (cfr. Harp.) habet *γραφέως;* sed cum ipsum hoc *ἀντιγραφέως* munus, de quo hoc orationis loco agitur, paullulum antea sit nominatum, verisimillimum est variam hanc vocabuli formam soli librarii errori deberi.

pr. 240 scriptum videmus: *οὐ δι' ἔνδειαν μὲν χρημάτων ἕνεκα πέντε ταλάντων* sqq., quae verba sic exstant in B et omissis vocabulis *ἕνεκα πέντε ταλ.* apud Suid. in codicibus ABV, cum ceteri habeant *μὲν οὖν* pro *μέν.* Contra e h Aeschinis codices *μέν* omittunt, k l post *ἕνεκα* ponunt: quo

ex codicum A generis dissensu videtur mihi consequi *μέν* vocem in archetypo huius classis fuisse omissam. Descripta sunt verba ut in archetypo erant in e codice, h codicis scriba ut sententias inter se coniungeret *γάρ* post *ἕνεκα* addidit, in k et l codicibus quia *δέ* sequitur adiectum est *μέν*, adpositum ut *δέ* illi plane responderet voci numerali. Quodcum ne Suidae quidem codices in hoc vocabulo consentiant — alii enim *μέν* habent alii *μὲν οὖν* — et paullo infra a m n codices scribant *διὰ ἐννέα*[1]) *δέ* pro *διὰ δὲ ἐννέα* quod est in Ag et Suid. lex., hoc loco de codice ex quo lexici verba fluxerint qualis fuerit certi nihil videtur mihi probari.

pr. 252 in A traditum est *καὶ ἴσαι αὐτῷ αἱ ψῆφοι ἐγένοντο* cum B et Harp. habeant *καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο*, consentit igitur hoc loco Harp. cum B genere, quanquam verum non videtur servasse, ter enim insequens illud *αι* magis displicet quam ut ab Aeschine esse scriptum facile mihi possim persuadere. Nimiam autem vim huic loco vel propterea non tribuerim, quod lexicographus paullo infra in verbis huius ipsius loci afferendis ab omnibus oratoris codicibus adeo discedit, ut magis ex suo ingenio quam ex Aeschinis libro videatur descripsisse.

Contra cum A genere lexicorum consentiunt hi loci:

pr. 82 verba *Γάνος καὶ Γανιάδα* tradita sunt in A et Harp. lex., cum in B vocabula *καὶ Γανιάδα* desint, quae res non videtur casu vel errore solo accidisse, sed verisimile B grammaticum *Γανιάδα*, cum nihil aliud esse nisi vocabuli *Γάνος* variam lectionem vel corruptelam censeret, omisisse.

pr. 137 in A et Suidae lex.[3]) tradita sunt verba *οὔτε*

1) non est cur pro *ἐννέα* qui numerus h. l. traditus est Dinarchum secuti scribamus *δέκα*, immo accipiendum aut Din. I, 20 et 21 ubi de hac ipsa re agit unum addidisse aut Aeschinem ipsum unum detraxisse talentum.

2) Quod pro Harp. forma *Γανιάδα* in e et l Aeschinis codd. *δάνδια*, in ceteris *γανίδα* legitur, nihil refert, neque enim dubium est, quin ex vera forma sint natae.

3) In Suid. A cod. verba ita transposita sunt ut exstet *οὐδ' ἄλλος ποτὲ τῶν πονηρῶν τῶν πάλαι*, quae res nos docet quanta interdum audacia scribae scriptorum verba immutaverint.

ἄλλος οὐδεὶς (*οὐδείς*: om. Suid.) *πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν*, contra in B genere *πάλαι* vox omissa, quae res facile grammatici operae debetur qui *πάλαι* illud iuxta *πώποτε* vocabulum positum supervacaneum esse ratus omisit, quanquam concedendum potuisse etiam facile scribae oculorum lapsu ante *πονηρῶν* intercidere.

pr. 252 in Ah et apud Harp. scriptum videmus *ἐκπλεύσας* (Harp.: *πλεύσας*) *ἰδιώτης εἰς Ῥόδον*, in B: *ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον*, quae verborum inversio redit fortasse ad B recensionis auctorem, cui numerus ille dactylicus qui verbis in A genere traditis inest displicebat, quem ut evitaret verba transposuit.

Quodsi alii loci exstarent nulli, incertum maneret utra codicum classis praeferenda; possis enim credere vocabula illa in B genere omissa vel transposita redire ad librarii neglegentiam solam, primitus vero etiam in hac orationis recensione suo loco fuisse. Quod ne credas duo obstant loci quos ad B recognitionis auctorem ipsum redire negari nequit, nam

pr. 116 in Ah et apud Harpocr. traditum videmus *ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξαράσασθαι*[1]), cum B generis codices pro *ἐξαράσασθαι* exhibeant *ἐξειργάσθαι*. hoc autem esse falsum illud verum ex ipsis oratoris verbis elucet, nemo enim potuit cogitare de maxima

1) Neque quidquam refert — quod e l h codd. pro *πρός* habent *εἰς*, permultis enim locis a librariis praepositiones inter se permutatae sunt, cfr. e. g. pr. 30 ubi e habet *ἀπό*, cett.: *ὑπό*, 87 a: *εἰς*, cett.: *ἐπί*. II, 169 e: *ἐπί*, cett.: *ὑπό*. I, 189 g l p: *ἐπί*, cett.: *περί*. III, 63: A: *ὡς*. B: *πρός*, 70. A: *παραγενέσθαι κατασκευάζοντες*, B: *γενέσθαι παρασκευάζοντες*, alia multa. — quod k codex *ἐξαρέσασθαι*, h: *ἐξάρασθαι* exhibent, nequit enim dubitari quin ex vera forma *ἐξαράσασθαι* leviter tantum corrupta nata sint — quod in Harp. lex. pro *ἀνέθεμεν*, quod insequenti verbo *ἐπεγράψαμεν* commendatur, traditum est *ἀνέθηκε* (κα supra), natum fortasse ex *ἀνεθεμεν* = *ἀνεθήκαμεν*, quae verbi forma Harp. aetate unice erat usitata — quod in eodem lexico ipsa *πρὶν ἐξαράσασθαι* verba omissa sunt: solo enim scribae errore (idem verbum statim iterum sequitur) intercidisse initio ipsius huius glossae certissime confirmatur.

illa quinquaginta talentorum multa Atheniensibus irroganda, nisi ea ipsa in re quod scuta ista ad templum affixerant nefas vel scelus aliquod inerat; neque vero inerat si scuta suspenderant priusquam templum esset perfectum, inerat priusquam esset dedicatum. — Alter est locus

pr. 241 ubi in A h et in Bekkeri lex. sexto v. *ἄκουσμα* traditum est: *βαρύτερον τῶν ἔργων ὧν πεπόνθαμεν τὸ ἀκρόαμα*[1]) *γίνεται,* cum in B pro prima pluralis numeri persona *πεπόνθαμεν* inveniamus alteram; mutata autem videtur esse prima persona, quae insequentibus verbis *σύνισμεν* et *φέρομεν* confirmatur, in alteram propter antecedens vocabulum *ὑμᾶς*.

Quod cum locos utriusque generis allatos inter se conferamus, ex altera parte est unus (252 quo genuina lectio non videtur servata esse) ex altera sunt complures inter quos qui certo veram scriptoris lectionem praebeant, cum altera codicum classis his ipsis locis grammatici libere mutantis operam prae se ferat: quare concedendum Aeschinis libros eos qui a lexicorum auctoribus adhibiti sunt A quod nunc exstat generi fuisse maxime propinquos.

Dionysium Halicarnassensem e memoria Ctesiphonteae verba protulisse non ex ipso oratoris codice multis probatur locis, velut pr. 72 ubi pro *εἰρήνης* scribit *φιλίας,* 166 ubi Aeschinis verbis *ἀνατετμήκασί τινες τὰ κλήματα τοῦ δήμου, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων* inter se confusis habet *ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου,* pr. 142 ubi ante verba *κακῶς πάσχοντας* de suo ingenio videtur adiecisse *ὡς ὑμᾶς ὀρρωδῶ,* aliis: nihil igitur minuet vim loci eius quem infra pr. 167 allaturi sumus, quod verba *ὦ κίναδος* alio loco posita sunt apud Dionysium atque Aeschinem. Consentit autem cum altera codicum classe his locis:

pr. 202 ante *δημοκρατίαν* articuli forma *τήν* tradita est in B et a Dionysio (Alexd. Demetr.), omissa in A, quod nisi errore non potest factum esse, nam ipse sermo Graecus hoc loco articulum exposcit.

---

1) lexicon pro *τὸ ἀκρόαμα* errore habet dativi formam, repetitam ex verbis antecedentibus.

pr. 229 B et Dion. Hal. habent *καὶ τούτων πικρῶν,* A: *καὶ τούτων τῶν πικρῶν,* ubi *τῶν* vox in A tradita quae sensui huius loci non respondet aut ex antecedenti vocabulo *τούτων* errore repetita aut a librario qui articulum post *οὗτος* addi solere haud ignorabat adiecta est. contra

pr. 167 in A et apud Dionys. scriptum videmus *ταῦτα δὲ τί ἐστιν,* cum B habeat *ταῦτα δὲ τίνος ἐστίν,* quae verba cum per se neque sensui contraria sint neque facile ad merum librarii errorem redeant, ipsius B grammatici operae videntur deberi: quare cum duobus illis locis antea allatis nihil insit auctoritatis Dionysii verba redire ad librum A recensioni propinquum non est improbabile.

Plutarchus saepius Aeschinis verba respicit, accurate unum huius oratoris affert locum pr. 77, ubi cum B genere habet *πρὶν πενθῆσαι* cum in A traditum sit *πρὶν ἢ πενθῆσαι,* neque dubium utrum sit verum, viri enim docti nos docent (cfr. e. g. Krueger ad Thuc. V, 61, 1) *πρὶν ἢ* a scriptoribus atticis non esse usurpatum. tamen nihil fere hoc loco iuvamur, haud raro enim alibi quoque *ἢ* illud post *πρίν* a librariis invenitur additum (cfr. II, 132.) Dolendum quidem quod alii Plutarchi loci non suppetunt, tria enim epigrammata illa quae eadem Plut. affert atque Aeschines pr. 184/85 tam diverso modo ab utroque sunt tradita ut nihil nobis praebeant subsidii; habet enim Plut. *κρυερόν* pro Aesch. *κρατερόν, μεγάλων ἀγαθῶν* pro *μεγάλης ἀρετῆς, δῆριν* pro *μόχθον, θωρηκτάων* pro *χαλκοχιτώνων* (a: *περφρονεόντων*), *ὄντα* pro *ἄνδρα, κοσμηταῖς* pro *κοσμητάς,* quibus ex discrepantiis videtur mihi apparere Plutarchum fonte usum esse ab Aeschine plane alieno. Ei ipsi autem loci quibus ab altera codicum classe dissentit leviores sunt quam ut certiora nos possint docere: pr. 184 initio epigr. Plut. et B habent *ἦν,* quae vetustior tertiae pluralis numeri personae forma in A mutata est in formam vulgarem *ἦσαν* metro plane contrariam quare ad ipsum A recensionis auctorem non videtur redire. epigr. 2, 1 in B et Plut. traditur *ταδ᾽,* in A: *ταγ᾽,* qui dissensus fere nullus est, nam Γ et Δ facillime inter se confunduntur. pr. 185 epigr. 3, 6 A habet *πολέμου ἀμφί,* quem hiatum — re

quidem vera hoc versus loco hiatus non est — B et Plut. evitare studuerunt τε voce interposita. pr. 184 A habet *χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖσιν* quae verba metro contraria in Plut. libro mutata sunt in *ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς* ut metro, in B recensione in *ἀμφὶ ξυνοῖσιν* ut metro et sensui satisfaciant: hoc quidem quamquam coniecturae speciem prae se fert, potest tamen genuinum esse; si est, apud Plut. *περί* illud quod adscriptum erat ut *ἀμφί* praepositio explicaretur, metri explendi causa atque restituendi inter ipsa scriptoris verba pervenit, in A *χαίρων* vocabulum ex scholiis in ipsam orationem irrepsit.

In Diodori bibliotheca historica et Photii biblioth. singuli Ctesiphonteae loci afferuntur pr. 173 et 133 qui nihil nos docent; utroque enim loco k codex cum B genere et Photio vel Diodoro contra e l h codices consentiunt (pr. 173: e l h: *πονηροῦ τρόπου*. cett.: *τρόπου πονηροῦ*. 133. e l h: *πόλις ἀστυγειτόνων*, cett.: *πόλις ἀστυγείτων*), qua ex re apparet etiam in A archetypo verba ita fuisse tradita ut in B exstant.

Plinius in epistula libri noni 26 complures profert Ctesiphonteae locos qui maximi essent faciendi nisi tam graviter corrupti ad nos pervenissent ut quae ipse legerit quae scripserit plerumque non iam possit cognosci (cfr. e. g. 167, 16, 206.) Ex iis autem qui in D codice traditi sunt, omitto enim qui in editionibus solis exstant, nam ex Aeschinis ipsius non ex Plinii libro videntur fluxisse — tractanda hic pr. 206 ubi in Aeschine est: *ἀλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει* (A h: falso *ἐκκλησίᾳ*[1]), quod nescio an ex scholiis nunc deperditis huc invaserit) *εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τοῦ παρανόμου* — B: *πράγματος* — *λόγους* quae verba in Plinii codice corrupta sunt in *ἀλλὰ ἀνακαθήμενοι κἀκαινὰ ῥέμβονται παρανόμους λόγους*, graviter sane corrupta, ita tamen ut ex voce *παρανόμους* eluceat Plinium habuisse codicem

1) Discrepantia sane maxima est; tamen *ἐκκλησίᾳ* vocabulum huius loci sensui tam est contrarium ut ad eum ipsum qui orationem recognovit redire persuadere mihi nullo modo possim.

cum A genere consentientem. Neque quidquam hic refert verumne hoc sit an illud an neutrum, nam ne sit verum, tamen constat in eo oratoris libro quem Plinius habuit traditum fuisse *παρανόμου,* non fuisse *πράγματος* quod fortasse e primae orationis pr. 176 ubi Aeschines simili usus figura dicit . . . *εἰς τὸν τοῦ πράγματος δρόμον εἰσελαύνετε* ab eo qui B recensionem confecit quia *παρανόμου* vocabulum quod ter brevi spatio antecedit displicebat in tertiam orationem receptum est; attamen quartum quoque non solum fertur sed optime se habet, orator enim eam ipsam *παρανόμου* significationem quo firmius eorum qui aderant animis inhaereret hoc loco quantum potest maxime urget et auget. — pr. 101 A cum Plinio habet *πάντων* et paullo infra *ἐν,* B.: *ἁπάντων* et *ἐπί*, qui dissensus non nimii faciendus quia et per se levior est et totus hic locus vel in ipsis Aeschinis codicibus magis est corruptus quam ut certum iudicium facile possit fieri. Plinii quidem liber non plane hoc loco cum iis qui nobis praesto sunt videtur congruisse, tradit enim *φωτί* vocabulum pro *ψηφίσματι* quod in nostris est codicibus: tamen hoc quoque loco Plinii codex A generi aliquanto propior videtur fuisse quam B.

Priscianus in institutionis gram. libro XVIII complures Aeschinis locos affert, ex quibus cum plerique adeo corrupti ad nos pervenerint ut nihil omnino nos adiuvent, ut pr. 151, 192, 209, unus nos docet quali usus sit oratoris codice pr. 87 ubi B habet *ὁ νυνὶ πάντας δεξιούμενος καὶ προσγελῶν,* cum in A classe et apud Priscianum *δεξιούμενος καί* vocabula sint omissa. Genuina quidem oratoris attici verba ea videntur esse, quae in B servata sunt, languet enim sententia vocabulis illis omissis, tamen consensu illo qui est Prisciano cum A genere probatur, iam grammatici huius aetate fuisse Aeschinis recensionem in qua verba ea defuerint, ad eam ipsam autem recensionem redeunt A generis codices.

Theodorus Gaza pr. 27 *Θαργηλιῶνος μηνός* et Tetzes 207 *ῥαδίως* scribunt B genus secuti cum in A traditum sit *μηνὸς Θαργηλιῶνος* et *ῥᾷον,* quibus locis quominus quicquam tribuamus aetate qua scriptores hi floruerunt prohibemur.

Rhetores graecos quae afferunt Aeschinis verba in artibus rhetoricis vel scholiis monendum et liberrime et neglegentissime plerumque protulisse, ita ut saepe credere possis memoria eos tenuisse et ita tradidisse; certo quidem qualem adhibuerit oratoris codicem de uno videtur mihi constare Joanne Siciliota qui pr. 202 cum A exhibet *ἐὰν δέ . . . παρακαλῇ Δημοσθένην* et paullo infra *σοφιστήν* cum B habeat *ἐὰν δέ . . . Δημοσθένην παρακαλῇ* et *κακοῦργον ἄνθρωπον*[1]); idem rhetor consentit etiam cum A ubi genuina lectio servata est in B classe, omittit enim A genus secutus *ῥήμασι* vocabulum quod exstat in B quodque sensus huius loci — oppositum est *νόμους* voci — exposcit. Contra cum B classe Joannes habet *εἰ καλέσω*, A: *εἰ καλέσεις*: sed cum utraque verbi forma falsa et errore ex *καλέσῃ* videatur nata esse, concedendum nihili esse hunc locum. Itaque optimo putabimus iure deprompta esse verba allata ex A recensionis codice. Sed iuvatne hoc nos? Dolendum quod nihil fere iuvat, nam et rhetor ipse recentioris est aevi quam ut de codicibus Aeschineis facile nova docere nos possit neque verba allata ad alium rhetorem[2]) antiquiorem sed, id quod ex ipso illo rhetoris loco apparet[2]), ad oratoris ipsius codicem redeunt. — Reliqui rhetores cum B genere consentiunt his locis:

pr. 9 Marcellinus cum B habet *τὰς μεγίστας ἀρχάς* cum in A traditum sit *μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει*, cui loco propterea magna vis non tribuenda, quod et *τάς* vox a rhetore et grammatico videtur addita esse (cfr. pg. 21) et *ἐν τῇ πόλει* vocabula ex scholiis posteriore tempore inter ipsa oratoris verba inrepsisse; accedit quod paullulum infra idem rhetor congruit cum A genere scribens *τοὺς ἐκ* (*ἐπί*: Marc.) *τοῦ*

---

1) duo Aeschinis codices z et Flor. habent *σοφιστὴν κακοῦργον ἄνθρωπον*, qua ex re apparet verba haec explicandi causa illi fuisse adscripta unde in B genere in ipsam orationem pervenerunt; scholion redit fortasse ad pr. 16.

2) ad Hermogenem redire ea verba quae initio huius glossae posita sunt, apparet ex ordine verborum: consentit enim Joannes initio glossae cum Hermog., cum paullo infra in ipsis oratoris verbis afferendis Aeschinis codicum lectionem ab Hermog. discedentem habeat.

βουλευτηρίου ῥήτορας καὶ τοὺς ἐκ τοῦ δήμου cum B habeat *τούς τε ἐκ τοῦ βουλ.* sqq.: adiecta autem *τε* vocula hic ut saepius alias videtur esse a grammatico cui coniunctio haec praeplaceret.

pr. 11 apud Marcellinum et in B traditum est *ἀπαγορεύοντα,* in A *διαγορεύοντα,* quae discrepantia facile ad solum errorem librarii redit qui aut propter antecedens vocabulum *διαρρήδην* memoriae errore pro *ἀπαγορεύοντα* scripsit *διαγορεύοντα* aut oculorum lapsu praepositiones permutavit.

pr. 202 Alexander et Demetrius cum B ante *δημοκρατίαν* habent articulum *τήν,* qui in A genere errore est omissus (pg. 54).

Contra cum A genere consentit praeter locum illum Marcellini de quo supra egimus Alexander duobus locis, quorum prior est pr. 153 ubi A classem secutus scribit *γίγνεσθαι* cum B habeat aoristi formam *γενέσθαι*: neque vero haec discrepantia magni facienda, nam aoristi et praesentis tempora saepissime a librariis inter se permutata sunt, cuius rei exemplum ipso huius paragraphi initio invenimus ubi pro *γένεσθε* forma tres Aeschinis codices inter quos l et h et Alexandri Par. 1 habent *γίνεσθε.* — Multo gravior alter est locus pr. 167, ubi verba *σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι*[1]), quae exstant in A et quamvis corrupta apud Alexandrum, omissa sunt in B genere; neque errore vel neglegentia, sed consulto videntur omissa esse a grammatico qui cum librum recognosceret neque quid infinitivi forma sibi vellet aut unde penderet intellegeret iterata esse ratus ex antecedentibus *ὁμολογῶ Θετταλοὺς καὶ Περραιβοὺς ἀφιστάναι* delevit.[2])

Adiungo rhetorum nonnullos locos quibus altera classis

---

1) sequitur *οὐ γὰρ ἄν* in e k h, *σὺ γὰρ ἄν* in B genere et l codice, in quo analogiae causa *οὐ* in *σύ* videtur mutatum esse. genuinum quidem *οὐ* esse puto, colon enim hoc antecedenti non tam adiunctum videtur esse quam subiunctum.

2) Mirum sane quod Weidnerus quoque, qui A genus praestare ceteris codd. ipse profitetur, verba haec quae sensui sunt aptissima reiecit. Idem ei accidit quod grammatico illi qui B recensionem confecit.

tota et alterius unus codex cum rhetore aut consentit aut dissidet:

pr. 173 Bk Sopater (et Diodorus) habent *τρόπου πονηροῦ*, elh et Syrianus (et Apostol.) *πονηροῦ τρόπου*: utra lectio vera sit ex re discerni nequit, tamen quia k codex cum B genere consentit credendum in archetypo codicum nostrorum fuisse *τρόπου πονηροῦ*. Neque est cur *πονηροῦ* vocabulum quod quattuor testes omnesque oratoris codices tuentur (cum Weidnero) deleamus: namque Aeschines ubi de Demosthene verba facit libentius utitur eiusmodi vocibus quam ut hoc illum loco ubi optime adponere potuit abstinuisse credibile sit. Accedit quod sententia ipsa quae inest verbis *οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος τρόπου — πονηροῦ — περιεγένετο*, attributum *τρόπου* voci adpositum sive *πονηροῦ* sive *τοιούτου* sive simile aliquod videtur exposcere, quo omisso ipsa vis sententiae, quia non iam Demosthenem respicit sed in universum dicta est, magnopere imminuitur. Apud Joannem igitur Damasc., qui *πονηροῦ* vocem non habet, errore vel casu videtur intercidisse.

pr. 198 in A traditum est *νόμον αἰτεῖ, ὅρκον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ*, contra in B verba *ὅρκον αἰτεῖ* omissa, a rhetoribus Alexandro bis, Tiberio, Phoeb., Max. Plan. priore loco posita sunt. quaerendum utra pars sequenda, A an rhetores, nam in B genere quin solo oculorum scribae lapsu verba illa interciderint dubitari nequit. Atque mirus quidem hoc loco rhetorum consensus quo quis fretus facile credere possit redire ad codices a nostris dissentientes. Sed hoc ne credamus ea prohibemur re quod non ignoramus et neglegentissime a rhetoribus oratoris verba esse tradita et locum hunc celeberrimum fuisse exemplum conversionis, ita ut verisimile sit rhetores eum non tam ex codice descripsisse quam qualem ipsi ex scholis meminissent ita tradidisse, quare hoc quoque loco ordinem verborum sequemur eum qui est in A genere traditus.

pr. 75 in solis lk codicibus genuina lectio *ἡ τῶν δημοσίων γραμμάτων φυλακή* servata est, cum Be, Aristides, Alexander habeant *πραγμάτων*: potest sane facile alterum

errore natum esse ex altero, tamen consensus mirus tot testium in re falsa, praesertim cum falsam esse ex ipso loci sensu facile cognoscatur. frustra enim ei elaborant qui *πραγμάτων* ferri posse conantur demonstrare explicantes *πραγμάτων* voce designari „omnium rerum publicarum conservationem", neque enim verum omnes res publice gestas scriptis esse conservatas. An tu putas omnes orationes publice in contionibus habitas, e quibus animus et natura singulorum civium optime cognoscebantur litteris publice esse consignatas? Ipsum autem *πραγμάτων* vocabulum hac significatione usquam usurpatum esse quo exemplo probetur non inveni. Contra optime se habet oratio si cum lk codicibus scribimus *γραμμάτων*: de scriptis enim orator hoc ipso orationis loco iterum atque iterum loquitur, scriptis vera esse quae dicit probat, scripta iudicibus legi iubet: nonne suo iure in fine capitis totius scriptorum publicorum conservationem laudat, eo magis quod non in omnibus civitatibus illis temporibus scripta publica religiose et diligenter conservabantur? Huc accedit quod verba quae sequuntur *ἀκίνητον γάρ ἐστι* sqq. multo aptius ad *γραμμάτων* vocabulum quam ad *πραγμάτων* referuntur. Quid igitur? traditum est *πραγμάτων* quod antiquissimo tempore in utriusque recensionis libros videtur irrepsisse, ita tamen ut in altera recensione praeter hoc verum quoque illud *γραμμάτων* servaretur: qua re factum est ut in A classe utrumque verbum inveniamus traditum.

pr. 258 in Ah et apud Alexandrum 444 traditum est *αἰσχύνεσθε ὅτι οἱ μὲν πατέρες*, cum pro *ὅτι οἱ μέν* B habeat *εἰ οἱ μέν*, idem rhetor 448: *εἰ οἱ*, neque ex re utrum verum sit diiudicabis. Singularis autem est locus quia idem rhetor diversam et A et B classis exhibet scripturam, qua ex re apparet non necessario ubi in rebus levioribus cum altera codicum classe rhetor congruit redire consensum ad ipsum oratoris librum, potest enim, ut hic vel priore loco vel altero accidit, soli etiam casui deberi.

Quodcum locos allatos inter se conferamus concedendum non multum nos multis rhetorum locis ex Aeschine allatis de ipsis codicum generibus discere; illud tamen monendum

eo loco qui unus ad ipsum alterius generis auctorem certo videatur redire, consentire rhetores cum A recensione.

Gnomologiorum et florilegiorum auctores cum B genere consentiunt his locis:

pr. 99 in B recte traditum est verbum *διαφθείρει* quod in Stob. flor. corruptum est in *διαφέρει* cum A habeat verbum simplex *φθείρει,* qui dissensus[1]) vix magni faciendus.

pr. 180 A habet *λογίσασθε, ὅτι ἐάν . . . διδῶτε,* B et Stob. *ἐκλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μέν . . . διδῶτε,* quod verum esse confirmatur insequenti *ἐὰν δέ.* Utraque discrepantia errore orta esse videtur.

Contra cum A genere florilegia his locis consentiunt:

pr. 99 in A et Stob. flor. traditum est *καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ καινὸν ποιεῖ* et paullo infra *ἃ οἶδεν* (Stob.: *εἶδεν*) cum B pro *ἄνθρωπος* habeat *ἀνθρώπων* et *ἃ εὖ οἶδεν,* quae discrepantiae facile ipsi B grammatici debentur operae. — Eadem pr. paullo infra A et Stob. habent *σφόδρα ἄξιος,* B: *μάλιστα ἄξιος.* aperte igitur Stobaeus hac paragrapho A recensionis sequitur scripturam.

pr. 173 in A et apud Joannem Dam. scriptum videmus *ἐκ τῆς* (*τῆς*: om. Joa.) *πολιτείας εἰληφὼς ἀργύριον* cum B pro *πολιτείας* habeat *πόλεως,* quae vox redire videtur ad ipsum B grammaticum qui cum reipublicae notionem hoc loco desideraret neque ignoraret *πολιτείας* vocem hac significatione ab oratoribus atticis non esse usurpatam abiecit scripsitque *πόλεως;* tamen *πολιτείας* vocabulum hoc loco optime sese habet neque significat rempublicam sed reipublicae administrationem.

pr. 174 in A traditum est *ὥστε μή με,* in a g m codicibus *ὥστε με μή,* in n codice et apud Joa. Dam.: *ὥστε μή.* Quodcum pronomen personale huius loci sensu exposcatur apertum est n codicis et Joa. lectionem esse falsam; illud dubium utrum A an B classis sequenda sit, quae res nisi sola codicum auctoritate non videtur mihi disceptari posse, et ne hac quidem ratione plane certum fiet iudicium, litterae

1) ortus videtur esse oculorum lapsu, antecedit enim *EHMEIA.*

enim vocabulorum . . . τεμήμε tam similes inter se sunt ut inversio illa facillime ad solum librarii errorem possit redire. Ex tribus illis epigrammatis quae Aesch. habet pr. 184/85 Apostolius affert primum et alterum, quorum utrumque ita nobis traditum est ut cum A plane congruat: Apost. enim cum A habet 1, 1: ἦσαν, contra B: ἦν (idem Plut.), 2, 1: ταγ', B (et Plut.): ταδ', 2, 4: χαίρων ἀμφὶ ξυνοῖσι, B: ἀμφὶ ξυνοῖσι (Plut: ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς). Contra B classem secutus Apostolius nullo loco ab A genere dissentit. Consensus tamen ille non ita magni est faciendus, quia Apost. et recentissimae est aetatis et oratoris verba ex ipso Aeschinis codice non ex gnomologiis antiquis videtur deprompsisse.

Quodsi gnomologiorum locos ex Aeschine prolatos inter se comparamus, habemus ex altera parte tres qui minimi sunt pretii, priore enim et altero verba simplicia tradita sunt pro compositis, tertio μέν vox omissa, quod errore solo factum esse locus ipse nos docet, ex altera parte praesto sunt loci gravissimi, εὖ additum, σφόδρα et πολιτείας vocabula mutata in μάλιστα et πόλεως: itaque optimo censebimus iure locorum illorum in florilegiis prolatorum sive unus est auctor sive plures adhibuisse codices ad A quod nobis exstat genus proxime accedentes.

Alii Ctesiphonteae loci qui de codicum generibus artiora nos doceant desunt, itaque iam videamus utram classem ii quos protulimus nobis commonstrent. Sunt quidem utriusque partis copiae quas quo certius utra sit superior appareat, iterum inter se opponamus. Pugnat autem B contra A genus his locis: pr. 9 B cum Marcellino habet τὰς μεγίστας ἀρχάς cum in A scriptum videamus μεγίστας ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, 11. B. Marcell.: ἀπαγορεύοντα, A.: διαγορεύοντα, 25. B. Schol. in Aesch.: ἀντιγραφέως, A.: γραφέως. 77. B Plut.: πρίν. A.: πρὶν ἤ. 99. B Stob.: διαφθείρει (διαφέρει) A.: φθείρει. 180: B Stob.: ἐκλογίσασθε et ἐὰν μέν. A.: λογίσασθε et ἐάν. 202.: B, Dionys. Halic., Alexander, Demetr.: τὴν δημοκρατίαν. τήν: om. A. εἰ καλέσω: B. Joh. Dam. εἰ καλέσεις: A. 229. τούτων: B. Dion. Hal. τούτων τῶν: A. 252. αὐτῷ αἱ ψῆφοι: B. Harpocr. αἱ ψῆφοι αὐτῷ: A. Quibus B

generis opibus A classis oppositae sunt hae: pr. 9 A et Marcellinus habent τούς, B: τούς τε. 82. καὶ Γανιάδα: A Harp. om.: B. 87. δεξιούμενος καί: B. om.: A. Priscianus. 99. ἄνθρωπος et ἃ οἶδεν et σφόδρα: A. Stob. ἀνθρώπων et ἃ εὖ οἶδεν et μάλιστα: B. 101. πάντων et ἐν: A. Plinius. ἁπάντων et ἐπί: B. 116. ἐξαράσασθαι: A. Harp. ἐξειργάσθαι: B. 137. πάλαι: A. Suid. om.: B. 153. γίγνεσθαι: A. Alexd. γενέσθαι: B. 167. τί ἐστιν: A. Dion. Halic. τίνος ἐστίν: B. σὺ Θετταλοὺς ἀφιστάναι: A. Alexd. om.: B. 173. πολιτείας: A. Joh. Damasc. πόλεως: B. 184. epigrammata duo Apostolius tradit ad A recensionem. 202. ἐὰν δέ . . . παρακαλῇ Δημοσθένην et σοφιστήν: A. Joh. Sicil. ἐὰν δέ . . . Δημοσθένην παρακαλῇ et κακοῦργον ἄνθρωπον: B. ῥήμασι: B. om.: A. Joh. Sicil. 206: παρανόμου: A. Plin. πράγματος: B. 241. πεπόνθαμεν: Ah. Bekk. lex. πεπόνθατε: B. 252. ἐκ (om. Harp.) πλεύσας ἰδιώτης: Ah. Harp. ἰδιώτης ἐκπλεύσας: B. — Quod si utriusque generis locos percensueris, videbis et plures esse A generis et interesse aliquid: Loci enim omnes ii quibus B pugnat contra A classem tales sunt ut in A facile errore vel neglegentia librarii discrimen possit ortum esse, cum contra negari nequeat eorum quibus A classis dimicat contra B permultos esse eos quibus appareat verba genuina in B recensione certo quodam consilio atque de industria esse mutata. Quodsi quaerimus quinam mutaverit, non invenio nisi eum qui sive erat grammaticus sive rhetor sive alius B classis confecit recognitionem. Quid igitur? Non sum tam audax ut iis quos attuli locis fretus ausim contendere ubique et utique A genus esse sequendum, quod vel eam ob causam nemo poterit affirmare, quia facile satis multi inveniuntur loci quibus A classis scripturam falsam esse ex re ipsa est manifestum. Illud tamen ex locis allatis videtur mihi consequi A generis verba omnibus iis locis genuina oratoris attici esse existimanda quibus id quominus censeamus neque orationis argumento neque re neque grammaticorum legibus neque scriptura impedimur, quare omnibus iis locis ubi et A et B scriptura per se ferri potest, sine ulla dubitatione statuenda B generis corruptela vel inter-

polatio. Ubi vero A classis lectioni obstat aliquid, ibi demum B generis verba inspicienda videndumque utrum vera sint oratoris an sola grammatici viri coniectura nata.

II.

De falsa legatione.

Alterius quidem orationis verba in lexicis allata ab altera codicum Aeschineorum classe dissentiunt his locis:

pr. 126. in A et Thom. Mag. lexico scriptum videmus *παρέσται δὲ ὁ δήμιος* (k l s et Thom. errore habent *δημόσιος*), cum in B post *δέ* addita sit vox *ἤδη*, neque negandum sententiam particula ea adiecta bene sese habere, quanquam sane nullo sententiae detrimento potest etiam deesse, quare, praesertim cum et particula ipsa facillime casu potuerit intercidere et lexicographus codicum nostrorum fere sit aequalis aetati, certum de hoc loco deficit iudicium.

pr. 57 B et Thom. Mag. habent *εἰ . . . δοκοίη*, Ai: *εἰ δοκεῖ*, falso, nam et sensus loci et sermonis concinnitas — antecedit enim *εἰ δέοι* — exposcunt *δοκοίη*.

pr. 70 *καί* post *παρρησιάσασθαι* exstat in B et Suida, deest in A. pr. 156 B et Harp. tradunt *αἰχμαλώτους . . . ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Φιλίππου*, cum A habeat pro *ἐξητήσατο* verbum simplex *ᾐτήσατο* (in l codice corruptum in *ᾐτιάσατο*); illud autem huic esse praeferendum locus ipse docet.

Alii loci non exstant nisi ei quibus lexicorum verba et cum tota altera codicum classe et cum uno alterius codice consentiunt, velut pr. 27 Bl et Harpocr. (et Aristides rhetor) habent *Θέρμαν*, quae forma commendatur insequenti vocabulo *Στρέψαν*, e k i: *Θέρμην*, pr. 47 B k et Thom. Mag. *ἐπιδεξιότητος*, e l: *δεξιότητος*, 140: B k et Bekk. lex. (Phot.); *κατηλόησαν*, e l: *κατῆλθον*, quod redit fortasse ad librarium cui verbum illud erat ignotum, 145 B k et Harp.: *προβολάς*, e l: *προσβολάς*, quae omnia nihil nos docent, nam in archetypo utriusque classis idem fuisse quod est in lexicis vel

maxime est probabile. illud tantum mirum, quod omnibus his locis lexica cum omnibus B generis codicibus consentiunt; cui opinioni non obstat pr. 158 ubi B k habent *ἐάσετε οὖν*, e l i: *ἐάσατε οὖν*, Harp. *ὅσα τε οὖν*, neque enim iure contenderis *ὅσα τε* necessario ex *ἐάσατε*, non posse ex *ἐάσετε* forma ortum esse; quare non recte Weidnerus hoc loco *ἐάσατε* ab Harp. esse traditum adnotat.

Quod cum loci allati ipsi neque satis multi sint neque satis graves, quibus nisi certum de codicibus iudicium facere possimus, reliqua huius orationis testimonia statim adiungemus:

pr. 23 in A et scholiis in Aesch. III, 258 traditum est: *ὁ τοὺς φόρους τάξας τοῖς Ἕλλησιν*, cum B habeat *ὁ τάξας φόρους τοῖς Ἕλλησιν*, neque dubium quin prior lectio sit praeferenda, articulus enim necessario *φόρους* vocabulo h. l. adiciendus. tamen cavendum, ne nimium huic loco tribuamus, neque enim omnia bene sese habent, cum verba quae in oratoris codicibus omnibus sequuntur *ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος*[1]) desint in scholiis. Accedit alterum quod vim huius loci infringit; in verbis enim huius ipsius loci proferendis idem scholiasta paullo antea bis cum B genere ab A recensione dissentit; nam tradit B genus secutus *οὐδὲν ἄπρατον ἔχων μέρος τοῦ σώματος οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται* cum Ai habeat *οὐδὲν ἔχων ἄπρατον μέρος τοῦ σώματος*, quo ex dissensu apparet verba redire ad B recensionis librum.

pr. 22. in B et schol. in Aesch. traditum videmus *δή φησιν*, cum A solum habeat *φησίν*. pr. 147. verba inde a *καὶ τέτταρα* usque ad *τριάκοντα* omittit A, habet B, legit Apollonius; omissa autem sunt in A errore solo propter *ἐνενήκοντα* quod antecedit. pr. 27. Aristides rhetor cum B i

---

1) Non credo verba haec esse genuina oratoris; neque enim erat cur orator, cum demonstraret ipsum corruptum non fuisse, iusti, erat cur incorrupti animi testimonium adversario opponeret; quare optime hoc loco tributa illa quae Athenienses Aristidis integritati permiserunt singulis civitatibus imponenda commemorat. Verba autem in codicibus tradita redire videntur ad I, 25 vel III, 181 unde huic loco a grammatico quodam adscripta erant, cuius rei exemplum in tertia invenimus oratione.

habet *Μακεδόνων δὲ οὐχ ὁμονοούντων* cum in A classe *δέ* particula desit, qua omissa verbis *εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλα ἄττα χωρία Μακεδόνων οὐχ ὁμονοούντων ἀλλὰ τῶν πλείστων τὰ Παυσανίου φρονούντων* unum significatur argumentum, ita quidem ut *Μακεδόνων οὐχ ὁμονοούντων* sqq. verbis adiciatur causa cur fieri potuerit ut Pausanias tot loca regni expugnaret, qua de re A gram. videtur cogitasse, contra addita illa particula duo habes argumenta, id quod et sensu commendatur, cumulat enim orator hoc loco propositionis membra, et ordine colorum, verba enim *Μακεδόνων οὐχ ὁμον.* sqq., nisi proprium facerent orationis membrum, multo aptius post *εἰληφότος δέ* ponerentur.

pr. 148. B cum Apsine rhetore habet *προφαίνεται,* A: simplex verbum *φαίνεται.* praepositio autem omissa est fortasse propterea quod antecedunt verba *πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.* pr. 166 in B et apud Apostolium traditum est *οὐ γὰρ δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ,* cum in A classe *γάρ* particula desit.

Quod si utriusque generis locos inter se conferimus, ex altera parte habemus duos locos, quorum prior nititur solius Thomae testimonio, alter, quanquam verum in A videtur servatum esse, tamen per se suspectus est, quia et verba nonnulla in Aeschinis codicibus videntur addita esse, ita ut vel inde B generis error facile explicari possit, et idem verborum testis eodem orationis loco bis cum B genere consentit; ex altera parte omnes reliquos quos attulimus habemus locos: quare maxime probabile videtur mihi esse, quin alterius orationis libros B recensioni propinquos veteres scriptores adhibuerint. At loci, quos tractavimus, magna ex parte ei sunt quibus nihil fere tribuendum sit dignitatis! Nihil sane esset tribuendum in tertia (vel prima) oratione, multo plus tribuendum in altera, quia loci ipsi ex hac oratione prolati nos docent, scriptores non tam ipsorum memoria — id quod de tertia oratione saepius monuimus — quam oratoris libris usos verba tradidisse. Respondet igitur alterius orationis B tertiae A recensioni, quae res locis orationum ipsarum videtur mihi confirmari talibus qualis est II, 132 conlatus cum III, 77; traditur enim hic *πρὶν πενθῆσαι* in B,

illuc πρίν . . . γενέσθαι in A genere, cum altera classis priore loco habeat πρὶν ἢ πενθῆσαι, posteriore πρὶν ἢ . . . γενέσθαι. neque interest verum his locis non esse servatum in A tertiae aut B alterius orationis genere, nam satis multas corruptelas inesse et huic generi et illi saepius supra monuimus: id elucet recensiones has inter se cohaerere. — Tractatis testimoniis paucis agam de iis locis quos Aeschines non ex suo ingenio sed ex alieno hausit fonte, dico narrationem illam rerum ab Atheniensibus gestarum pr. 172—176 quae deprompta est ex Andocidis de pace oratione pr. 3—9, ita tamen ut Aeschines locum hunc non ad verbum exscripserit sed in usum tantummodo suum libere converterit, quae res multis probatur exemplis, velut pr. 174 Aeschines habet οὐκ ὀλίγα βλαβέντες, Andoc. 6: πολλὰ κακὰ παθόντες (add.: πολλὰ δὲ ποιήσαντες), Aesch.: ᾠκοδομήσαμεν, Andoc. 7: ᾠκοδομησάμεθα, pr. 175. Aesch.: Εὔβοιαν εἴχομεν, Andoc. 9: εἴχομεν . . . Εὐβοίας πλέον ἢ τὰ δύο μέρη, aliis multis. Ex hac scribendi ratione apparet solo Andocidis testimonio nullo loco neque hanc lectionem confirmari neque illam, quare e. g. pr. 176 ineunte nullo iure Andocidem secuti recipiemus ταῦτα: utrum enim hoc loco ταῦτα quod exstat in A an τοσαῦτα quod est in B scribendum sit non Andocidis loco sed sola codicum Aeschineorum auctoritate videtur mihi disceptari. Ubi tamen alterius classis lectio vel per se praestat, Andocidis consensu quodam modo videtur mihi fulciri; velut pr. 174 et 175 recte cum B genere Andocidem secuti scribemus εἰς τὴν ἀκρόπολιν pro εἰς ἀκρόπολιν quod est in A; pr. 176 recte Weidnerus verba πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων ut addita ex Andocidis pr. 9 videtur delevisse, nam cum traditum sit apud Aeschinem πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους δι' Ἀργείους ἐξηνέγκαμεν πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων, negari nequit, Argivorum commemorationem altero loco esse molestam et supervacaneam. Qua re perspecta Dobraeus, quem sequitur Schultzius, δι' Ἀργείους verba delevit; neque vero recte fecit quod Andocidis non habuit rationem, e pr. 173 enim, ubi in k g m i d codicibus ante Σκύθας additum est τοξότας vocabulum, depromptum ex Andocide 3, 5: τοξότας . . . Σκύθας, apparet

aut Andocidis locum in archetypo Aeschinis verbis fuisse adscriptum, unde facile nonnulla inter ipsa oratoris verba pervenire poterant, aut Aeschinis locum ex Andocide correctum. Itaque ad ipsa oratoris verba recte recensenda Andocidis locus nos iuvat, ad recensiones, utra sit praeferenda, cognoscendas non iuvat.

I.

Timarchea.

Primae quidem orationis locos eos qui in Thomae Magistri exstant lexico redire ad A recensionem probatur his locis: pr. 25 B habet *ἐπωνυμίαν ἔχων* A et Thom.: *ἔχων ἐπωνυμίαν,* pr. 52 B: *φαίνεται μόνον,* A et Thom.: *μόνον φαίνεται,* pr. 111. B: *διδάξας δὲ ταῦτα,* cum A et Thom. pro *δέ* habeant *δή*. quod cum alii loci non exstent, iudicium quod fecimus, certissimum est, dolendum tantum quod nihil fere nos iuvat, ante decimum enim et tertium saeculum, qua aetate Thomas floruit, utramque codicum recognitionem esse confectam ut nobis persuadeamus, non opus est Thomae testimoniis sed aliis etiam argumentis confirmatur multis.

Reliqui lexicorum loci cum altera codicum Aeschineorum classe congruunt his locis:

pr. 25 Suidas et A habent *ὁ Θεμιστοκλῆς,* cum in B *ὁ* articulus sit omissus, quod nisi librarii errore non potest factum esse, antecedit enim *ὁ Περικλῆς,* sequitur *ὁ Ἀριστείδης.*

pr. 182 Bekk. lex., Suid. Phot., A classis habent *κόρην,* B *κόραν,* quae res propterea non magni facienda quod discrepantiae ad dialectum pertinentes fere omnes soli scribarum libidini debentur.

pr. 130. Bachm. lex., Pollux, A tradunt *ψευδομαρτυριῶν . . . ἐπισκήψασθαι* cum pro *ἐπισκήψασθαι* verbo in b codice scriptam videamus *ἐπισκέψασθαι* in am gl *ἐπισκῆψαι* formam, qui dissensus nullus est, quod utraque B generis forma ad eam redit quae est in A classe tradita: *ἐπισκέψασθαι* enim facili errore a librario scriptum est pro *ἐπισκή-*

ψασθαι, ex qua eadem forma compendiose scripta natum est ἐπισκῆψαι compendio male soluto.

Contra has A generis copias B pugnat his locis: pr. 59 in B gl et Harp. lexico tradita sunt verba (*συνέτριβον τὰ σκευάρια καὶ διερρίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀστραγάλους τέ* (om. A) *τινας διασείστους*) *καὶ φιμοὺς καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα,* cum A classis habeat lectionem plane diversam *καὶ φιμοὺς καὶ κύβους καὶ ἕτερά τινα ὄργανα.* Locus autem hic est gravissimus, quia discrepantia maior est quam ut credere possimus non factam esse de industria, eo minus, quia mutandi causa cognosci potest. Nam si quaenam sint illa *κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα* spectaveris, nulla invenies quae possint cogitari nisi solos *κύβους.* quod cum grammaticus (A) vidisset, hoc ipsum vocabulum inseruit, reliqua ut sensui accommodaret paullum immutavit. Neque vero est cur verba illa, praesertim quae Harpocrationis testimonio confirmentur, oratori abiudicemus, nam scripta videntur esse ut numerus rerum illarum ad facinora legibus vetita adhibitarum quam maximus describeretur: est quasi exemplum amplificationis. Minime igitur assentiemur Nabero qui (in praef. ad Phot.) nisus duobus locis quinti lexici Bekk. pg. 314 v. *φιμοί· κυβευτικὰ ὄργανα* et 205, v. *ἀστράγαλοι διάσειστοι· οἱ μεγάλοι καὶ κυβευτικοὶ ἀστράγαλοι ἐν τῷ βάλλεσθαι* expungenda esse apud Aeschinem verba *καὶ κυβευτικὰ ὄργανα* censet, quia Atheniensibus minime opus fuerit interpretatione. non recte, neque enim verbis his explicatio vel interpretatio sed nova additur res; accedit quod eis ipsis quos attulit glossis omnino nihil probatur, neque enim altera quidquam de verbis traditis nos docet et prior brevior est quam ut integram nobis esse servatam credere possim; immo verisimile videtur, pauca ista verba ex ampliore olim glossa superesse et quae nunc explicandi causa videntur adiecta esse *κυβευτικὰ ὄργανα* olim ut Aeschinis ipsius verba fuisse allata.

pr. 70 Bgl cum lex. Bachm. auctore tradit *προαχθήσομαί τι* (*ὅτι*: Bgl) *σαφέστερον εἰπεῖν,* cum A pro *προαχθήσομαι* habeat *ἐξαχθήσομαι,* qui dissensus eam ob causam non est magni faciendus quia et praepositionum permutatio sae-

pissime soli scribarum debetur libidini neque ipsum B genus plane hoc loco cum lexicographo consentit, habet enim *ὅτι* cum in A classe et Bachm. lexico exstet *τι*.

Unus igitur, si Thomae ut testis inutilis exempla abicimus, lexicorum est locus, qui ad ipsas codicum recensiones videatur pertinere; consentit autem hoc ipso loco lexicographus cum B codicum genere, cum in A oratoris verba de industria videantur mutata esse.

Athenaeus in dipnosophistis unum affert Aeschinis locum pr. 41 inde a *Μισγόλας ἐστί,* sed ita ut ipsius verba neque cum A neque cum B plane consentiant. Nam B generis codices post *Μισγόλας ἐστί* exhibent *τις* vocem quam ceteri codices omittunt cum Athenaeo, quod errore videtur factum esse, sensui enim h. l. *τις* vox addita vel optime respondet. Quod cum hoc ipso loco Athenaeus cum B genere habeat: *Μισγόλας ἐστί,* contra A: *ἔστι Μισγόλας,* iudicabimus verba ut tradita sunt in B et Athenaei libro esse genuina, nisi quod apud Athen. *τις* vocula interciderit, quod eo facilius potuit fieri quia *ἐστι* vox antecedit. In A autem genere et *τις* intercidit et ipse ordo verborum immutatus est. Hoc tamen ne nimii aestimemus, monemur verbis quae sequuntur paullo infra, ubi in B scriptum videmus *ἵνα αὐτὸν γνωρίσητε* cum A et Athenaeus habeant *ἵνα γνωρίσητε αὐτόν*: qua ex re apparet, id quod antea saepius cognovimus, non ita diligenter scriptores vel grammaticos ordinem verborum curavisse. Quodsi alia discrepantia nulla esset, res in medio relinqueretur; utriusque enim partis suppetit locus, quorum neuter neque genere neque vi inferior videtur esse, praesertim cum priorem qui alteri, quoniam *τις* vox in Athenaei libro deest, non plane videtur par esse, fulcire possimus alia discrepantia, quae infra occurrit, ubi Athenaeus cum B genere habet *ταυτί* cum in A vulgaris vocabuli forma exstet *ταῦτα,* quanquam non obliviscendum dissensum hunc per se nihil valere. Sed alia etiam exstat discrepantia quae certiora nos videtur docere, habet enim Athenaeus *εἰωθὼς ἔχειν,* B: *ἔχειν εἰωθώς,* A: *ἔχων.* vides duplicem dissensum: B enim genus exhibet diversum ab Athenaeo vocabulorum ordinem, qnod levius esse,

praesertim cum Athenaeum saepe satis neglegenter scriptorum verba descripsisse constet, antea monuimus, contra in A genere duo vocabula contracta sunt in unum quae res multo est gravior.

Plinius affert Aeschinis verba pr. 176 *ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε,* quae verba eadem[1]) exstant in B genere cum in A *αὐτόν* vocabulum desit. Weidnerus quidem qui A primae orationis classem praeferendam interdum esse alteri censet, *αὐτὸν* vocabulum, quia in A deest, omittit, ratus ex tertiae orationis pr. 206 invasisse; non recte, nam et Plinii loco, genuinum esse, confirmatur neque ab Aeschinis dicendi ratione alienum esse ipso illo tertiae orationis loco probatur, ubi in duabus enuntiatis brevissimis, quorum alterum sequitur alterum, idem vocabulum bis positum invenimus: *μὴ ἐᾶτε αὐτόν . . . περιίστασθαι, ἀλλ᾽ . . . εἰσελαύνετε αὐτόν* sqq. Plinii igitur Aeschinis liber cum B primae orationis recensione videtur congruisse.

Hermias affert primae orationis verba pr. 137 scribitque B classem secutus *τινά,* cum A habeat *τινάς,* quod errore natum esse probatur insequenti vocabulo *μισθούμενον.*

Rhetores ut tertiae ita etiam primae orationis verba liberrime proferunt. Inter eos autem locos qui ad codicum genera pertinent omittendi videntur, quos profert Greg. Cor. quem A recensionis habuisse codicem his probatur locis:

pr. 1 Greg. cum A habet *προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου,* contra B: *ἐπιδείξω προϊόντος τοῦ λόγου.* pr. 4 Greg. et A: *πρότερον* et *χρῆσθαι* B: *ἤδη πρότερον* et *χρήσασθαι,* 51: A et Greg.: *παρέμεινε,* quae forma orta videtur esse ex ea quae sensui aptissima exstat in B genere *διέμεινε* propter insequentem praepositionem *παρά;* eadem pr. A et Greg. habent *ἦλθε,* B: *ἧκε.* pr. 52 A et Greg.: *αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι,* B: *αὐτῷ μοι τούτῳ δοκεῖ ἔνοχος εἶναι:* quae

1) *αὐτοῦ* quod exstat in ab codicibus pro *αὐτόν* quin a librario scriptum sit propter antecedens vocabulum *πράγματος* non dubitabis. *λόγον* autem quod in b codice exstat pro *δρόμον* ex tertiae orationis loco huic simillimo pr. 206 huc videtur irrepsisse.

omnia quanquam probant A generis codicem esse adhibitum, tamen nihil nos iuvant, quia Greg. Cor. exeunte demum floruit duodecimo saeculo et locos allatos ex ipso Aeschinis codice non ex alio fonte vetustiore hausit, quae res iis maxime confirmatur locis quos bis affert eosdem, velut pr. 52 ubi priore loco quem ex ipso oratoris libro deprompsit A classem sequitur cum paullulum infra eiusdem loci verba quaedam sic afferat ut tradita sunt apud Hermogenem quem exscripsit.

Reliquorum locorum cum A genere congruunt hi:

pr. 2 Hermog. (et Greg.) cum A habet: *οἱ εἰωθότες λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν οὐκ εἰσὶ ψευδεῖς· αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι,* cum B pro *ἐπί* habeat *ἐν* et pro *ἐπανορθοῦσι* formam verbi medialem *ἐπανορθοῦνται.* fluxitne igitur hic locus ex A recensione? Non constat, nam praepositionibus permutatis nihil esse tribuendum saepius supra vidimus, *ἐπανορθοῦνται* autem errore natum esse ex *ἐπανορθοῦσιν* forma compendiose scripta verisimillimum est: itaque nulla huic loco inest auctoritas! pr. 116 rhetor anonymus cum A habet praesentis temporis formam *λείπεται* cum in B perfectum exstet *λέλειπται.* sed ne hoc quidem magni faciendum, perfecti enim tempus et huic loco optime respondet, quare suo iure a viris doctis receptum est, et praesentis formae simillimum est, ita ut vel eam ob causam facile potuerit permutari, cuius rei exempla in ipsis Aeschinis codicibus inveniuntur plurima, nisi quod plerumque non perfecti sed aoristi et praesentis temporis formae inter se permutatae sunt, velut pr. 175 A et Alexander rhetor habent *ὑπολαμβάνετε,* B: *ὑπολάβετε,* quae verbi forma commendatur antecedenti *παράσχητε* voce.

pr. 13 A. Sopater, Maxim. Plan. habent *τοὺς νόμους ἔθεντο,* B: *τοὺς νόμους ἔθηκαν,* quae recentior verbi forma saepius in libris mss. a librariis instituta invenitur. pr. 52 Hermogenes habet *φανήσεται οὖν οὐ μόνον* cum in Aeschinis codicibus exstet *οὐκέτι δήπου* A (et Greg.): *μόνον φαίνεται,* B *φαίνεται μόνον* et pr. 69 Herodianus tradit *ἀναβήσεται γὰρ δεῦρο* cum in Aeschine post *γάρ* voculam additum videamus in A genere *οἶμαι,* in B: *ὑμῖν;* quodsi quaerimus, quidnam

Hermogenis atque Herodiani verba de discrepantiis eis quae nobis in Aeschinis recensionibus occurrunt, nos doceant, respondendum nihil plane: prior enim locus neglegentius a rhetore est descriptus quam ut certum iudicium facere possimus, alter vero ita se habet, ut ne a rhetore quidem, quid verum sit discamus. possis enim si rhetori fidem habes credere *γάρ* solum esse genuinum. tamen, quia neque rhetor satis dignus est cui soli credamus, et vocabula illa sive hoc recipis sive illud sensui aptissima sunt — *ὑμῖν* enim voce „*ἀνήρ*“ ille *καλὸς κἀγαθός* opponitur Atheniensium populo, *οἶμαι* autem additum ironiam quae huic loco inest optime auget — verba tradita non facile reiciemus eo minus quod, dummodo litteras parum accurate fuisse expressas credamus negari nequit alterum ex altero facile errore potuisse oriri.

Locis allatis quos B generis opponamus habemus duos pr. 4 ubi in B classe et apud Hermogenem traditum est *οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν* cum A post *δέ* habeat *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* et *ὅτι* vocem ponat post *λέγειν*, qui dissensus gravissimus est, nam ad ipsam grammatici, cui *ὅτι* illud ab enuntiato suo seiunctum displicebat, operam videtur redire. — Utriusque igitur generis in promptu sunt loci, et patet plures esse A quam B generis, tamen concedendum, B classem consentire cum rhetore eo ipso loco qui unus non facile librarii sive neglegentiae sive errori possit attribui, quare ne rhetorum quidem loci A recensionem videntur mihi commendare.

In florilegiis non multi primae orationis loci afferuntur. pr. 48 in Aeschinis codicibus sic traditur: *οὕτω γὰρ* — B: *καθαρὸν χρὴ τὸν βίον εἶναι* A: *χρὴ καθαρὸν εἶναι τὸν βίον* — *τοῦ* (om. b.) *σώφρονος ἀνδρὸς ὥστε* — B: *μὴ* A: *μηδ’* — *ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς;* afferuntur haec verba in florilegiis Stobaei, Leidensi (Monacensi), ita quidem ut priore enuntiati parte consentiant cum A altera cum B genere, nisi quod Stobaeus pro *μὴ* (*μηδ’*) *ἐπιδέχεσθαι* scribit *μηδὲ δέχεσθαι,* quam rem non tam libro quem adhibuit quam ipsius in verbis describendis incuriae iure tribuemus. Utramque igitur hoc loco classem cum testibus videmus consentientem,

quare inquirendum est, utri loco maior vis insit. B quidem dissentit a testibus ordine verborum, quem dissensum parvi esse habendum cum saepius ante cognovimus tum hoc ipso loco vel maxime apparet; fac enim omnes hoc loco oratoris libros inspicias, cognosces minime librarios ordinem verborum curavisse, nam praeter eum quem in A et B genere invenimus traditum in aliis codicibus exstat *καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον,* in aliis *χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι.* altero vero loco, ubi B habet *μή,* A: *μηδ',* dissensus non is est, quo nisi quidquam certi de libris a florilegiorum auctoribus adhibitis affirmare possimus. Neque plus nos docet pr. 84 ubi Stobaeus et f codex habent *ὑπολαμβάνοντες* Bd: *ὑπολαβόντες* et paullo infra Stob. et d codex *ὥστε . . . ἐπικρατεῖν,* Bf: *ὥστε . . . ἐπικρατεῖ,* nam nulla fere singulis Aeschinis codicibus, ubi a reliquis eiusdem generis discrepant, tribuenda est vis, hoc autem loco eo minus quia discrepantiae eae sunt, quales saepissime in oratoris libris a librariis commissas inveniamus.

Itaque in prima quoque oratione utriusque classis sunt testimonia, quae omnibus iis locis qui in altera classe ad solam neglegentiam vel errorem librarii non facile possunt redire, consentiunt cum B genere; contra A generis non exstant nisi tales, quos contemnendos esse ut librariorum sive corruptelas sive errores saepius ante monuerimus: quare censeo antiquorum scriptorum libros Aeschineos propinquos fuisse B quae nobis exstat recensioni, nunquam tamen oblitus, eos qui nobis servati sint eiusdem recognitionis codices ut in tertia atque altera ita in prima quoque oratione saepe et graviter librariorum et neglegentia et licentia esse corruptos atque depravatos.

Restat ut quid de recensionum origine sentiam paucis exponam. Archetypum quidem librum cum Weidnero (pg. VI) credo genere propinquum fuisse atticianis exemplaribus. Ex ipso autem archetypo primis ut videtur post Chr. n. saeculis[1])

---

1) Alteram recensionem confectam esse ante Prisciani aetatem confirmatur maxime III, 87 ubi scriptor hic A genus secutus verba

duae fluxerunt recensiones quarum altera satis accurate oratoris verba retinuit, altera inaccuratius, nec minus neglegens grammaticus hic videtur fuisse quam rhetores, qui tot locis oratoris verba immutaverunt et corruperunt. Consentit igitur utraque recensio iis corruptelis quae ad ipsum redeunt archetypum,[1]) discrepat iis, quae grammaticis debentur, qui recognitiones confecerunt. Quodcum utriusque recensionis libri iterum atque iterum videantur descripti esse usque ad aetatem nostrorum codicum, apparet librariorum erroribus neglegentia libidine permultas invasisse corruptelas utrique recensioni proprias, de quibus rectum facies iudicium, si inspexeris quantopere inter se differant singuli libri, ex quibus utrumque codicum genus est compositum. Videtur igitur recensionibus ita utendum esse ut meliorem, quae in prima oratione et altera B, in tertia A litera est significata, sequamur omnibus iis locis quibus nulla re cogimur putare lectionem traditam redire ad librarii sive errorem sive laborem. Hoc ubi accidit, inspicienda altera recensio videndumque an in ea verum sit servatum. Ubi vero haec quoque nos derelinquit, ibi demum confugiendum ad coniecturam.

δεξιούμενος καί omittit; — alteram, quanquam quo tempore nata sit certi nihil constat, tamen, quia et ex ipso archetypo, non ex illa videtur fluxisse recensione, quae res eodem illo Prisciani loco confirmatur, neque posterioribus temporibus vestigia ipsius archetypi unquam inveniuntur, verisimile est non ita multo post esse confectam. redit autem fortasse, quia plurimis referta est et erroribus et corruptelis, quales in rhetorum scriptis maxime apparent, ad archetypi exemplar in rhetorum scholis depravatum.

1) Accedunt nonnulli loci qui ex scholiis in utramque recensionem videntur invasisse, velut *ἐνώπιον* illud in omnibus utriusque recognitionis libris traditum pro *ἐναντίον*.

Index ad cap. I.

Vita.

Georgius Klinke natus sum Robacoviae in vico Posn. a. d. III. Id. Apr. 1861 patre usus Augusto, matre Ida e gente Schelack, quos adhuc superstites esse vel maxime laetor. Fidei addictus sum catholicae. Litterarum elementis imbutus inde ab a. 1872 in progymn. Kempnensi, quod Martini, tum ab a: 1878 in gymn. Gnesnensi, quod Methneri floruit floretque auspiciis, versatus sum. His viris ill. omnibusque qui me discipulum docuerunt praeceptoribus carissimis, praecipue cum Martino et Methnero tum Dolegae et Eichnero gratias vel maximas habeo semperque habebo. Vere 1880 maturitatis quod dicunt testimonio instructus Vratislaviam me contuli, ut studiis ibi philologicis me dederem. Mox mala valetudine coactus rus transmigravi, unde viribus refectis Gryphiswaldiam me contuli, ubi per septem versatus sum semestria. Docuerunt me viri dd.: Vratisl.: Bobertag, Hertz, Kaibel, Aug. Reifferscheid, Rossbach, Weber, Gryphisw.: Holtz, Kaibel, Kiessling, Preuner, Al. Reifferscheid, Schuppe, Susemihl, Vogt-de Wilamowitz-Moellendorf. Kaibel et Kiessling benevole mihi per, miserunt ut seminarii philol. per tria semestria, Reifferscheid ut theot. per duo sodalis essem ordinarius. Exercitationibus interfui epigraphicis a Kaibelio, Aristotelicis a Susemihlio, archaeologicis a Preunero institutis. Omnibus his viris gratias ago quam maximas, imprimis vero cum Kiesslingio, Wilamowitzio, Reifferscheidio, tum Kaibelio, qui studia mea semper summa benignitate et liberalitate adiuvit. Neque non Maassio gratias habeo quam maximas qui nuperrime insigni benevolentia atque comitate Gryphiswaldiae me excepit et iuvit. Utinam omnes qui me docuerunt viri clarissimi benevolentiam mihi conservent ita ut ego illis gratum atque pium animum!

Sodalicium vero philologicum cuius Gryph. fui sodalis quodque per omne vitae spatium libentissime recordabor, velim floreat in perpetuum!

Sententiae controversae.

1. Menander, *διαίρεσις τῶν ἐπιδ.* 373. 4 (Bursian pg. 100. 5), pro *μόνον* legendum *πρῶτον*.
2. Apud eundem 445. 14 (B. 150. 15) *δέ* pone *μᾶλλον* delendum (B. lacunam statuit. cfr. Nitsche „Der Rhetor Menander u. die Schol. zu Dem." pgr. Berol. 1883 pg. 26).
3. Apud eundem 408. 27 (B. 137. 19) verba *εἶτα προσθήσεις* usque ad *τὰς ἐλπίδας* (22) errore huc pervenerunt. inserenda 407. 23 (136. 18) post *γένωνται*.
4. Menandri cod. Med. plut. LXXXI, 8 (m) reliquis multo esse praestantiorem neque Bursianus neque Nitschius satis intellexerunt.
5. Thucyd. I. 142 Kruegerus non recte explicavit. constr. sic: *χαλεπόν* [*ἐστι*] *πόλιν* (subi) *παρασκευάσασθαι* (praed.) *τὴν μέν* scl. *ἐπιτείχισιν* (obi.) *ἀντίπαλον* (attr.)
6. Thuc. II, 44, 1 ad *ἐντελευτῆσαι* ex anteced. suppl. *ἐν εὐδαίμονι βίῳ*. cfr. II. 44. 2 fin. III, 90. 3. VI. 6. 3.
7. Tacit. ann. ed. 7 Nipperd. (Andresen) 16. 2 non recte ab editore post metallis „aliis" vox addita. seq. cod. lectio.
8. Ciris v. 34 Baehrensius pro codd. „duplicabat" falso coniecit „duplicarat."
9. Iwein, carm. theot. ed. Lachm. v. 836 cum B (d) scribendum: „und zelt mir ouch halben schaden niht".
10. Apud eundem v. 913 cum Bd scribo: „mirn werde mîn rîterschaft benomen".

